

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2001-2002

13 maart 2002

HANDELINGEN

PLENAIRE VERGADERING

MIDDAGVERGADERING

ACTUELE VRAGEN

DECREET EN RESOLUTIES SAMENWERKINGSAKKOORD INVESTERINGSPLAN 2001-2012 VAN DE NMBS
DECREET BEKRACHTIGING BESLUIT TOT BEPALING VAN DE ONTWIKKELINGSDOELEN VOOR HET
BUITENGEWOON BASISONDERWIJS TYPE 1

DECREET WIJZIGING DECREET VLAAMSE INVESTERINGSMAATSCHAPPIJEN, HET LIMBURGFONDS EN
DE PERMANENTE WERKGROEP LIMBURG

VERZOEKSCHRIFT BETREFFENDE INFOBORDEN OVER BELGIË

WIJZIGING REGLEMENT VAN TOEKENNING MEDEWERKERS

WIJZIGING RECHTSPOSITIEREGELING MEDEWERKERS

RESOLUTIE HERSTEL VAN DE WETTELIJKHEID IN WEZEMBEEK-OPPEM

MOTIE BETREFFENDE EEN BELANGENCONFLICT

DECREET ONDERSTEUNING VAN STADSVERNIEUWINGSPROJECTEN – STEMMINGEN

MOTIE VAN AANBEVELING – STEMMING

MET REDENEN OMKLEDE MOTIES – STEMMINGEN

Inhoud

Nr. 37

Woensdag 13 maart 2002
Middagvergadering

Berichten van verhindering	1
Actuele vragen (Regl. art. 82)	
Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de weigering tot goedkeuring van een beslissing van de Antwerpse gemeenteraad om bijkomende politieagenten aan te werven	1
Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de communautarisering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond	3
Actuele vraag van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de eventuele oprichting van een cultuurfonds en het aangekondigde topstukkendecreet	4
Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de financiering van het onderwijs	6
Actuele vraag van de heer Julien Librecht tot Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over een vragenlijst in het kader van het gelijkekansendecreet aan ouders van kinderen in het basis- en secundair onderwijs	7
Actuele vraag van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over uitspraken van de minister-president met betrekking tot een eventueel stembusakkoord voor de Vlaamse verkiezingen van 2004	8
Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de superheffing op het niet voldoen aan de mestverwerkingsplicht	11
Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot de heer Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het woonrecht van bejaarden, naar aanleiding van het faillissement van een rusthuis in Herent	
Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de sluiting van een rusthuis in Herent en in Overijse	
Actuele vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het faillissement van een rusthuis in Herent	
Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het faillissement van een rusthuis in Herent	
Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het faillissement van een rusthuis in Herent	12

Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS – 938 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3	16
Voorstel van resolutie van de heren Ludwig Caluwé en Carl Decaluwe, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Jan Verfaillie, Johan Sauwens en Eric Van Rompuy betreffende het samenwerkingsakkoord inzake het investeringsplan 2001-2012 van de NMBS – 1008 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	16
Voorstel van resolutie van de heren Jan Loones, Kris Van Dijck en Chris Vandembroeke betreffende het samenwerkingsakkoord inzake het investeringsplan 2001-2002 van de NMBS – 1068 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	16
Algemene bespreking	16
Sprekers : mevrouw Hilde Claes, verslaggever, de heren Ludwig Caluwé, Jos Bex, Jul Van Aperen, Jan Penris, Robert Voorhamme, Johan Malcorps, Carl Decaluwe en Jan Loones en minister Steve Stevaert	16
Artikelsgewijze bespreking	33
Motie van orde	33
Voorstel tot aanvulling van de agenda	33
Spreker : de heer Jan Loones	33
Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1 – 979 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	34
Algemene bespreking	34
Spreker : de heer Julien Demeulenaere, verslaggever	34
Artikelsgewijze bespreking	34
Voorstel van decreet van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes en de heren Ludo Sannen, Johan Sauwens en Eddy Schuermans houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg – 958 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	34
Algemene bespreking	34
Artikelsgewijze bespreking	35
Verzoekschrift betreffende infoborden over België – 1053 (2001-2002) – Nr. 1	35
Verslag	35
Sprekers : mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever en de heer Sven Gatz, verslaggever	35
Aanpassing van het reglement van toekenning van medewerkers aan de voorzitter, aan de leden van het uitgebreid Bureau, aan de fracties en aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers	36
Bespreking en stemming	36
Aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers	36
Bespreking en stemming	36

Voorstel van resolutie van de heer Eric Van Rompuy c.s. betreffende het herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem – 1098 (2001-2002) – Nr. 1	
Voorstel tot spoedbehandeling	36
Bespreking	36
Sprekers : de heer Eric Van Rompuy, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, de heren Joris Van Hauthem, Herman Lauwers, Eloi Glorieux, Ludo Sannen, Leo Peeters, Jan Loones en Francis Vermeiren en minister Paul Van Grembergen	
Hoofdelijke stemming	50
Sprekers : mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht en de heer Gilbert Vanleenhove	
Motie van de heren Jan Loones, Chris Vandenbroeke en Kris Van Dijck betreffende een belangenconflict – 1102 (2001-2002) – Nr. 1	
Voorstel tot aanvulling van de agenda	51
Sprekers : de heer Jan Loones, mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht, mevrouw Sonja Becq en de heer Kris Van Dijck	
Ontwerp van decreet houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingprojecten – 930 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 6	
Aangehouden stemmingsen	53
Hoofdelijke stemming	55
Ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS – 938 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3	
Hoofdelijke stemming	56
Ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1 – 979 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	58
Voorstel van decreet van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes en de heren Ludo Sannen, Johan Sauwens en Eddy Schuermans houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg – 958 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2	
Hoofdelijke stemming	59
Motie van aanbeveling van mevrouw Isabel Vertriest en de heren Patrick Lachaert, Jacky Maes en Jos Bex tot besluit van het op 27 februari 2002 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de toestand van het milieu in Vlaanderen volgens recente milieurapporten – 1082 (2001-2002) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	60
Met redenen omklede motie van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heren Jean Geraerts en Jan Penris tot besluit van de op 26 februari 2002 door de heer Jan Loones in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het waterpeilbeheer in Vlaanderen en de samenwerking terzake tussen Vlaanderen, Wallonië en Nederland – 1070 (2001-2002) – Nr. 1	
Hoofdelijke stemming	62

- Met redenen omklede motie** van de heren Julien Librecht en Pieter Huybrechts en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Julien Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over onderwijsprojecten voor alleenstaande minderjarige asielzoekers
– 1074 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 63
- Met redenen omklede motie** van de heren Roland Van Goethem, Herman De Reuse, Mathieu Boutsen en Felix Strackx tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Felix Strackx in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de aanpassingen aan de belasting op inverkeerstelling
– 1075 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 65
- Met redenen omklede motie** van de heren Eddy Schuermans, Carl Decaluwe en Ludwig Caluwé, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Jan Verfaillie en Paul Van Malderen tot besluit van de op 26 februari 2002 door de heer Eddy Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het negeren van rolstoelgebruikers door De Lijn
– 1076 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 66
- Met redenen omklede motie** van mevrouw Marijke Dillen, mevrouw Niki De Gryze en de heer Felix Strackx tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Felix Strackx in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de campagne rond eetstoornissen bij jongeren
– 1079 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 68
- Met redenen omklede motie** van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jan Van Duppen en mevrouw Ria Van Den Heuvel tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de opvang van illegale minderjarigen in Vlaanderen
– 1080 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 69
- Met redenen omklede motie** van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Sonja Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de problematiek van de wachtlijsten voor personen met een handicap
– 1081 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 71
- Met redenen omklede motie** van mevrouw Ann De Martelaer en de heren Koen Helsen, Jan Roegiers en Jan Van Duppen tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Sonja Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de problematiek van de wachtlijsten voor personen met een handicap
– 1083 (2001-2002) – Nr. 1
Hoofdelijke stemming 72

Met redenen omklede motie van de heren Jan Laurys, Jacques Laverge en Robert Voorhamme, mevrouw Veerle Declercq en de heer André-Emiel Bogaert tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Jan Laurys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de uitwerking van de lokale werkwinkels

– 1084 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

74

Regeling van de werkzaamheden

75

VOORZITTER : De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter

- *De notulen van de jongste vergadering worden ter tafel gelegd.*
- *De vergadering wordt geopend om 14.19 uur.*

De voorzitter : Dames en heren, de vergadering is geopend.

AANWEZIG

Wilfried Aers, Anne-Marie Baeke, Sonja Becq, Jos Bex, André-Emiel Bogaert, Gilbert Bossuyt, Mathieu Boutsen, Louis Bril, Jozef Browaeys, Ludwig Caluwé, Patricia Ceysens, Hilde Claes, Marc Cordeel, Norbert De Batselier, Carl Decaluwe, Veerle Declercq, Dirk De Cock, Frans De Cock, Niki De Gryze, Karel De Gucht, Hilde De Lobel, Herman De Loor, Anny De Maght-Aelbrecht, Ann De Martelaer, Wivina Demeester-De Meyer, Julien Demeulenaere, Jos De Meyer, Johan Demol, André Denys, Herman De Reuse, Peter De Ridder, Johan De Roo, Claudine De Schepper, Bart De Smet, Jacques Devolder, Filip Dewinter, Marijke Dillen, Gisèle Gardeyn-Debever, Sven Gatz, Jean Geraerts, Jos Geysels, Eloi Glorieux, Brigitte Grouwels, Dominique Guns, Peter Gysbrechts, Veerle Heeren, Margriet Hermans, Dirk Holemans, Patrick Hostekint, Pieter Huybrechts, Marino Keulen, Gerald Kindermans, Patrick Lachaert, Boudevijn Laloo, Jan Laurys, Herman Lauwers, Julien Librecht, Marcel Logist, Jan Loones, Dominiek Lootens-Stael, Jacky Maes, Chokri Mahassine, Johan Malcorps, Luc Martens, Erik Matthijs, Trees Merckx-Van Goey, André Moreau, Leo Peeters, Jan Penris, Stefaan Platteau, Frans Ramon, Didier Ramoudt, Jan Roegiers, Ludo Sannen, Freddy Sarens, Cis Schepens, Eddy Schuermans, Guy Sols, Jos Stassen, Felix Strackx, Lucien Suykens, Guy Swennen, Jacques Timmermans, Bruno Tobback, Jul Van Aperen, Gilbert Van Baelen, Marc van den Abeelen, Riet Van Cleuvenbergen, Dany Vandenbosche, Chris Vandenbroeke, Luc Van den Brande, Marleen Van den Eynde, Ria Van Den Heuvel, Mark Van der Poorten, Kris Van Dijck, Jan Van Duppen, Christian Van Eyken, Roland Van Goethem, Joris Van Hauthem, Mieke Van Hecke, Ingrid van Kessel, Gilbert Vanleenhove, Jef Van Looy, Paul Van Malderen, Luk Van Nieuwenhuysen, André Van Nieuwerkerke, Karim Van Overmeire,

Eric Van Rompuy, Etienne Van Vaerenbergh, Jan Verfaillie, Francis Vermeiren, Jo Vermeulen, Christian Verougstraete, Miel Verrijken, Isabel Vertriest, Robert Voorhamme, Johan Weyts, Paul Wille, Frans Wymeersch.

AFWEZIG MET KENNISGEVING

Koen Helsen, Jacques Laverge : gezondheidsredenen.

AFWEZIG ZONDER KENNISGEVING

Rufin Grijp, Johan Sauwens, Walter Vandenbosche.

ACTUELE VRAGEN (*Regl. art. 82*)

Actuele vraag van de heer Filip Dewinter tot de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de weigering tot goedkeuring van een beslissing van de Antwerpse gemeenteraad om bijkomende politieagenten aan te werven

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Dewinter tot de heer Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, over de weigering tot goedkeuring van een beslissing van de Antwerpse gemeenteraad om bijkomende politieagenten aan te werven.

De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, u hebt gisteren beslist het personeelsbehoefteplan van de stad Antwerpen niet goed te keuren omdat u bedenkingen hebt bij het punt dat er 115 agenten moeten bijkomen. In de brief die u aan het schepencollege hebt gericht, staat dat er

Dewinter

een gebrek aan zorgvuldigheid is en dat de regels van de zuinigheid en het algemeen belang worden geschaad.

Het zal u wel vreemd overkomen dat de fractieleider van de enige oppositiepartij in Antwerpen hier een pleidooi houdt om de quasi unanieme beslissing van de Antwerpse gemeenteraad goed te keuren. Ik doe dat omdat de criminaliteit in onze stad enorme proporties heeft aangenomen. Blijkbaar kan alleen een uitbreiding van het korps op termijn de criminaliteit terugdringen. Mijnheer de minister, het is in het algemeen Antwerps belang dat u het personeelsbehoefteplan goedkeurt.

Ik begrijp dat u een aantal bedenkingen hebt. Indien er inderdaad onzorgvuldigheden zijn begaan en er sprake is van inefficiëntie in de documenten die u zijn overgemaakt, dan betreur ik dat. Als dat zo is, dan is dat de verantwoordelijkheid van de administratie en de meerderheid die het in Antwerpen voor het zeggen heeft en die ik, zoals u ook weet, niet in mijn hart draag. Daarnaast zijn er ook een aantal andere overwegingen. Ik pleit dan ook voor enig mededogen en begrip van uw kant.

Mijnheer de minister, wat is de timing ? Wat is de planning ? Ik heb begrepen dat u geen principiële beslissing hebt genomen. U vindt dat de vraag onvoldoende gemotiveerd is en dat het niet duidelijk is waarom er 115 politieagenten moeten bijkomen. Daarnaast hebt u vragen over de financiering. U wilt er zeker van zijn dat er geen middelen worden verspild.

Ik hoop dat dit niet zal leiden tot een verschuiving van de uitvoering van de beslissing naar de Griekse kalender. Wat is de timing ? Welke initiatieven verwacht u vanuit Antwerpen ? Indien eerst het college een nieuw plan moet opstellen, de begroting eventueel moet worden aangepast, een beslissing in het college moet worden genomen – die lag de eerste keer al moeilijk – en de zaak daarna opnieuw moet worden bediscussieerd, dan zijn we al verscheidene maanden verder.

De hoofdcommissaris en de burgemeester zeggen dat die zaak op een week tijd kan worden afgerond. Klopt dat ? Naar mijn bescheiden mening niet. De democratische besluitvorming moet worden gerespecteerd. Indien dat gebeurt, zullen er in 2003 geen 115 agenten in het korps worden opgenomen. Dat zou voor de veiligheid in onze stad een absolute ramp zijn. Ik hoop dat u daar rekening mee zult houden.

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte leden, ik heb helemaal niet de intentie om, indien de gemeenteraad van Antwerpen de verantwoordelijkheid neemt en een grote meerderheid na een discussie beslist het politiekorps boven het vastgestelde minimum uit te breiden, te zeggen dat de normen van de minister van Binnenlandse Zaken moeten worden nageleefd. Daarover gaat het niet. Ik heb voldoende respect voor de manier waarop er in Antwerpen over de kwestie is gediscussieerd.

Het gaat in Antwerpen niet enkel om 115 bijkomende politiemensen, er komen ook 150 logistieke en administratieve mensen bij. Dat betekent minimum een meeruitgave van een half miljard frank per jaar. Ik heb de extra kosten voor huisvesting en logistiek nog niet eens meegerekend. Daarvoor mag nog eens hetzelfde bedrag worden geteld.

De stad moet mij kunnen zeggen hoe ze dat allemaal zal financieren. Er zijn echter enkele problemen. De redenen voor de personeelsuitbreiding zijn niet echt duidelijk. Ik had daar dus graag meer duidelijkheid over gekregen. Ik heb het daarover gehad in de omzendbrief die ik in dat verband naar alle gemeenten heb gestuurd. Ik vraag geen verantwoording uit twijfel of uit argwaan, maar uit voorzichtigheid en uit wijsheid. Voor de stad zelf is het goed dat die oefening wordt gemaakt. Ik heb bovendien gemerkt dat in de begroting voor 2002 niet wordt verwezen naar die personeelsuitbreiding. Nochtans zal een personeelsuitbreiding een invloed op de begroting voor 2002 hebben. De stad Antwerpen moet zich daarvoor dus ook verantwoorden.

Ik heb gevraagd zo snel mogelijk met mij te overleggen. Ik heb dus niets vernietigd, geschorst of goedgekeurd. Alle gelden die naar de politiezone gaan, moeten uit de normale gemeentebegroting worden gehaald. De gemeente moet in staat blijven haar eigen taken te financieren en haar verantwoordelijkheid op te nemen.

Ik ben in dit parlement al verschillende keren ondervraagd over de gevolgen van de politiehervorming. De financiële verantwoordelijkheid voor de hervorming heeft men in de schoenen van de Vlaamse regering willen schuiven. Die kwestie hebben we met het parlement en met de andere betrokkenen kunnen uitpraten en er zijn afspraken gemaakt met de federale regering. In deze context

Van Grembergen

moet u het feit inschatten dat ik geen goedkeuring heb gegeven.

De voorzitter : De heer Dewinter heeft het woord.

De heer Filip Dewinter : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik betreur samen met u de onzorgvuldigheid van de stad Antwerpen bij de motivering van de functionaliteit. Ons werd echter altijd verteld dat er geen implicaties zouden zijn voor de begroting voor 2002, omdat 2002 een overgangsjaar was dat zou worden besteed aan opleiding. Pas vanaf 2003 zouden er dus implicaties zijn voor de stedelijke begroting. Ik heb tijdens het debat dezelfde opmerkingen gemaakt en dezelfde vragen gesteld als u.

Mij werd meegedeeld dat het in verband met de logistieke en administratieve krachten gaat om een overheveling van mensen van bestaande diensten. Er zullen dus geen nieuwe logistieke en administratieve krachten worden aangeworven. Dat blijkt dus niet helemaal te kloppen.

Ik kom nu tot de hamvraag en ik hoop dat u nog even tijd hebt om die te beantwoorden. Hoe is het met de timing gesteld ? Moeten er inderdaad nieuwe beslissingen worden genomen ? Komt er een begrotingswijziging ? Moet het personeelsplan worden aangepast ? In dat geval moet de hele democratische procedure opnieuw worden doorlopen en zullen wij in 2003 niet over die extra agenten kunnen beschikken.

Minister Paul Van Grembergen : Mijnheer de voorzitter, ik wil hier kort op ingaan. Ik ben niet degene die in dit verband een dictaat oplegt aan de stad Antwerpen. De stad Antwerpen moet haar verantwoordelijkheid opnemen. Als men in Antwerpen zegt dat er meer personeelsleden nodig zijn voor de invulling van het politiekorps, dan kan dat. Daar moet dan echter een sluitende verantwoording voor zijn, en die is er dus niet.

Er moet ook een verantwoording zijn van de financiële, begrotingsmatige invloed die dit zal hebben. Ook hierover heb ik geen zekerheid. Ik wens die te hebben. Als ik van de stad Antwerpen voldoende en bevredigende antwoorden krijg, die kunnen worden gestaafd met rationeel onderzoek, zal ik de aanwerving van meer personeel geen strobreed in de weg leggen. Ik wil de stad Antwerpen, die reeds lang met zware financiële problemen kampt en daaraan wenst te verhelpen, bijstaan. Soms houdt

bijstaan echter in dat men iets oplegt, als de stad zelf te zwak is om op te treden.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Kris Van Dijck tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de communautarisering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Dijck tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de communautarisering van de Koninklijke Belgische Voetbalbond.

De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, op 13 januari 2002 ontvouwde de bondsvoorzitter van de KBVB zijn plannen tot hervorming van de voetbalbond. Het onderwerp kwam verschillende keren ter sprake in de commissie en de mening van de bondsvoorzitter werd gehoord. In grote lijnen samengevat komt het hierop neer : hij wil een opdeling maken tussen het beroepsvoetbal en het amateurvoetbal. Vervolgens wil hij het amateurvoetbal opsplitsen in een Liga-Noord en een Liga-Zuid.

U zei dat u voor 95 percent akkoord kon gaan met zijn opvattingen. U had echter ook kritiek : ook bij de clubs uit eerste en tweede klasse zijn niet-professionele sportbeoefenaars actief, waarop u geen vat hebt. U benadrukt terecht dat het voetbal – toch goed voor ruim een derde van de niet-professionele sportbeoefenaars – een niet onbelangrijke sporttak is om in Vlaanderen een degelijk sportbeleid te voeren.

Gisteren dook echter een nieuw element op. U en enkele commissieleden zeiden dat we hier tevreden mee moesten zijn, omdat de voetbalbond wat dat betreft steeds zeer conservatief is geweest. U zegt dat we tevreden moesten zijn met het engagement dat men wil opnemen en dat we het positief moesten duiden. Wat is er gebeurd ? Gisteren werd door twaalf Vlaamse clubs uit eerste klasse, die als het ware een bondgenootschap hebben gesloten, gesteld dat die splitsing volledig moet worden doorgevoerd. Deze clubs zeggen dat ze bij een

Van Dijck

splitsing van top to bottom ten volle als gesprekspartner kunnen fungeren voor het Bloso, de Vlaamse Gemeenschap en dergelijke. Ik denk dat wij tevreden moeten vaststellen dat men op het terrein deze stap zet.

Ik was wel een beetje ongerust toen ik las dat de bevoegde Waalse minister een andere appreciatie had. Hij stond onmiddellijk achter die volledige splitsing, terwijl er bij u toch enige terughoudendheid was. U vond een volledige splitsing op zich geen prioriteit. Mijnheer de minister, dit signaal van de topclubs zelf is toch niet onbelangrijk? Op welke manier wilt u hiermee omgaan? Is het niet opportuun de clubs ten volle te steunen in hun voorstel, en uw onderhandelingen met de bondsvoorzitter in die zin bij te sturen?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, vanzelfsprekend ben ik vragende partij om zo snel mogelijk daadwerkelijk een eigen Vlaams beleid te voeren ten aanzien van de voetballiefhebbers, die een derde vormen van de Vlaamse sportbeoefenaars.

Ik heb de heer Peeters gezegd dat ik veel belang hecht aan zijn voorstel en dat het in mijn ogen een grote stap voorwaarts is, maar dat ik nog verder wil gaan. Alle niet-professionele sportbeoefenaars zouden onder de bevoegdheid van de Vlaamse federatie moeten vallen. Op die manier zal het Vlaams beleid zich richten tot minstens 95 percent van alle sportbeoefenaars.

Natuurlijk steun ik de oproep van de twaalf clubs. Ik deel hun verzuchtingen, maar ik ben ook pragmatisch en wil dat er in de praktijk iets verandert. In een persoonlijk gesprek stond de heer Peeters niet afwijzend tegenover mijn vraag om een stap verder te gaan. Volgens mij zullen we betere resultaten bereiken langs wegen van geleidelijkheid dan door ferm een splitsing van a tot z te eisen. Voor mij telt het resultaat. Ik wil een Vlaams beleid voeren voor zoveel mogelijk Vlaamse sportbeoefenaars.

Principieel ben ik het eens met de oproep van de twaalf clubs. In de huidige omstandigheden is het volgens mij de beste optie om het voorstel van de heer Peeters te steunen en te proberen de voetbalbond iets verder te doen gaan.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Het is niet onbelangrijk dat de twaalf clubs zich gesteund weten door de Vlaamse overheid. Laat ons eerlijk zijn : het is de bond die in laatste instantie beslist. Op de algemene vergadering van eind juni zal hij een besluit nemen. De clubs beginnen nu zelf vragende partij te worden. De reden is duidelijk : ze merken dat de Vlaamse overheid zeer consequent is, en geen federaties steunt die niet werden erkend. Dat is heel belangrijk.

De Vlaamse overheid is klaar om haar beleid uit te breiden tot de voetballiefhebbers. Het Vlaams Parlement heeft een resolutie goedgekeurd om in meer middelen te voorzien eens het zover is. Pragmatisme is een mooie zaak, maar als mensen kiezen voor de vlucht vooruit, moeten ze onze volle steun krijgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de eventuele oprichting van een cultuurfonds en het aangekondigde topstukkendecreet

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Vandebossche tot de heer Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking, over de eventuele oprichting van een cultuurfonds en het aangekondigde topstukkendecreet.

De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sinds enkele jaren bestaat in Nederland de zogenaamde tax shelter voor de filmsector. Privé-investeerdere genieten een belastingvoordeel als ze geld stoppen in films. Daardoor zijn er nu veel meer middelen beschikbaar voor deze kunstvorm. Men is het ondertussen eens geworden om ook in ons land een tax shelter in te voeren. Er bestaat een wetsontwerp waarin dat wordt geregeld. In Nederland bestaat het plan om dat initiatief uit te breiden tot de ganse cultuursector, met inbegrip van de podiumkunsten en de beeldende kunst.

Vandenbossche

Onlangs heeft de minister gezegd dat hij het idee van de invoering van een tax shelter voor een cultuurfonds erg genegen is. Ook ik ben dat. Ik heb een tweeledige vraag. In de tekst die maandag is verschenen, heeft de minister het eventuele toepassingsgebied ervan beperkt tot de beeldende kunst, met name tot het verlenen van een belastingvoordeel voor het investeren in het fameuze fonds voor de aankoop van topstukken.

Er ging toen bij mij een lichtje branden. Ik denk dat het absoluut nodig is dat eerst een beschermingsdecreet het licht ziet. Tijdens de begrotingsbesprekingen werd gezegd dat een ontwerp van decreet hier voor eind 2001 hier zou worden ingediend. Waarom is dat nog niet gebeurd ?

Mijn tweede vraag gaat over de tax shelter en de uitbreiding van het toepassingsgebied ervan tot een cultuurfonds dat nog moet worden opgericht. Dat laatste moet gebeuren in samenspraak met de Franse Gemeenschap. Zijn daarover al gesprekken aan de gang ?

De voorzitter : Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het is belangrijk dat die bescherming via het topstukkendecreet wordt gerealiseerd.

Op 13 juli 2001 heeft de Vlaamse regering het ontwerp principieel goedgekeurd. Twee dagen later was het bij de Raad van State. We hadden gevraagd om een advies binnen een maand af te leven, maar ondertussen zijn we bijna een jaar verder. Ik heb wel onze vraag om binnen een maand te antwoorden, ingetrokken. Materies als zo'n topstukkendecreet moeten juridisch sluitend zijn. Ik vraag de Raad van State daarover een zo volledig mogelijk advies uit te brengen. Ik heb echter wel bedenkingen bij het feit dat dit zo lang aansleept. Volgende week zal ik voor de vijfde keer aan een bijeenkomst deelnemen waarop men me zal zeggen dat er een definitief advies op komst is. Ik ben hoopvol, en we zullen zien wat men me volgende week zal zeggen, maar dat verklaart dus waarom de tekst nog niet in het parlement is ingediend.

Vorig jaar werd een fonds opgericht voor de aankoop en de bescherming van topstukken. Op dit ogenblik beschikt het fonds over 1,25 miljoen euro. Op korte termijn zou dat fonds over een startkapitaal van 10 miljoen euro moeten kunnen beschikken. In andere landen zijn er gelijkaardige fondsen

waarvan de interesten volstaan om aankopen mee te financieren. Zo ver zijn we dus nog niet. Als we toch over 10 miljoen euro zouden beschikken, maar we zouden dan stoten op een schitterend werk van Rubens dat op 10 miljoen euro wordt geraamd, dan kunnen we terug van nul beginnen. In het kader van de aankoop en de bescherming is het mijns inziens daarom essentieel dat er ook privé-gelden worden aangeboord. De tax shelter waarin voor de filmsector is voorzien, zal de volgende dagen in de Kamercommissie worden behandeld. Ik denk eraan een gelijkaardig belastingvoordeel te verbinden aan investeringen in zo'n cultureel fonds. Mijns inziens moet niet alleen beeldende kunst in aanmerking komen, maar de aankoop en bescherming van topstukken is wel een van de prioriteiten.

We moeten onze creativiteit aanwenden. In dit land doet de bevolking al jaren aan pensioensparen. We zouden kunnen nadenken over de toekenning van belastingvoordelen voor cultuursparen, of we zouden investeringen aftrekbaar kunnen maken die bedrijven in het kader van beeldende kunst doen. Er zijn heel wat mogelijkheden. We onderzoeken of we geen gemeenschappelijk voorstel bij minister Reynders kunnen indienen.

Het kan niet allemaal tegelijk worden gerealiseerd. Ik wil de tax shelter voor de film niet in gevaar brengen door de wagen te zwaar te belasten. Ik zie geen andere oplossing mogelijk om topstukken te beschermen of te verwerven, dan het mobiliseren van de privé-sector. De overheid kan dit niet alleen blijven betalen, als men ziet hoe de prijzen de pan uitvliegen. Zelfs voor archieven worden hoge bedragen gevraagd. Ik heb hier zeker bedenkingen bij. Archieven zouden na het overlijden van een persoon gemeenschapsgoed moeten worden. Kinderen of kleinkinderen hebben hier geen verdienste aan. Privé-geld zal de enige uitweg zijn om topstukken te verwerven en te beschermen.

De voorzitter : De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche : Ik dank de minister voor zijn antwoord en deel zijn mening : het kan niet dat de Raad van State een maand voor een jaar neemt.

De middelen die de overheid kan vrijmaken voor het verwerven van topstukken zijn ruim onvoldoende. Dat is vorig jaar nogmaals gebleken. De privé-sector zal via dat cultuurfonds moeten worden aangesproken. De vraag blijft hoe succesvol

Vandenbossche

dat fonds in Vlaanderen zal zijn. De praktijk zal dit moeten uitwijzen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Luc Martens tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de financiering van het onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Martens tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over de financiering van het onderwijs.

De heer Martens heeft het woord.

De heer Luc Martens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, het probleem van de objectieve financiering van het onderwijs zal ons achtervolgen tot op het ogenblik dat er een degelijke oplossing aan wordt gegeven.

De studie heeft bevestigd wat we allemaal reeds wisten. De minister heeft eerst gereageerd, maar stelt zich nu al veel minder weigerachtig op. In een recent radiogesprek met de voorzitter van CD&V heeft zij zich geëngageerd om bij de volgende begrotingsopmaak stappen vooruit te zetten. Ik vermoed dat zij op de ontvangst van de directeurs in het begin van de week heeft gereageerd. Deze mensen zijn echter ontgoocheld en vinden dat zij ontwijkend heeft geantwoord.

De communicatie van de minister verloopt ook voortdurend dubbelzinnig. Persberichten spraken vorige week nog van oude vijandbeelden en loopgrachten. Deze woorden passen niet bij de minister, maar ik lees ze wel in haar perscommuniqués. Dit draagt niet bij tot een goede sfeer.

Het gemeenschapsonderwijs heeft recent nog alle ouders aangeschreven met de boodschap dat de cijfers van de studie niet objectief zijn. In die brief wordt gesteld dat de professoren alles onderuit zouden hebben gehaald en dat niets zou kloppen. Dat alles draagt niet bij tot een goed klimaat.

Mevrouw de minister, ik zou graag van u vernemen wat u nog verwacht van de rondetafelconferentie. Wat kan die ons nog leren ? Wat hebben we in het

parlement nog niet besproken dat we daar wel kunnen bespreken ? Wat wilt u er leren opdat u de begrotingsbesprekingen kunt aanvatten met de door u gewenste duidelijkheid ?

U maakt zich bovendien sterk dat u de nodige middelen zult vinden. We horen het u graag zeggen, maar over hoeveel middelen hebt u het precies ?

U stelt ook dat zeker iets moet worden gedaan voor het basisonderwijs. Ik ben het ermee eens dat daarvoor argumenten bestaan. De minister-president stelt dan weer dat zeker iets moet worden gedaan voor de internaten. Dat is perfect. We hopen dan ook dat zal gebeuren wat moet gebeuren. De studie over de objectieerbare verschillen gaat het echter niet alleen over het basisonderwijs, maar ook over de infrastructuur. Alleen al het vrij gesubsidieerde onderwijs heeft een wachtlijst ten belope van 21,5 miljard. Er is ook sprake van onevenwichten ten aanzien van het beroeps- en technisch onderwijs. Wat zult u daaraan doen ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik heb de voorbije weken herhaaldelijk op gelijkaardige vragen geantwoord in de commissie. Het actuele karakter van deze vraag ontsnapt me dan ook een beetje. (*Opmerkingen van de heer Eric Van Rompuy*)

Mijnheer Van Rompuy, u bent geen lid van de commissie voor Onderwijs. Ik kan u verzekeren dat ik daar heb geantwoord op vragen van de heren Martens en De Meyer. Deze vraag is bijgevolg echt niet actueel. Ik zal mijn antwoorden bijgevolg niet in detail te herhalen.

Ik ben ingegaan op de vraag om uitleg te verschaffen op de radio. Ik heb gemeld dat er een rondetafelconferentie is. U weet dat het de bedoeling is om er met alle actoren te praten. Dat houdt in dat we niet enkel met de traditionele participanten praten, maar ook met scholieren, met ouders, met mensen uit de integratiesector. Het is de bedoeling een algemeen beeld te krijgen over een betere financiering van het onderwijs.

Dat is een macroverhaal. Het gaat over de algemene principes. Ik voel dat de consensus groeit om te financieren per leerling in plaats van per net. Uit de conferentie zal blijken of dat inderdaad zo is. In juni zullen de gesprekken wellicht al heel wat duidelijkheid verschaffen en kan worden geconclu-

Vanderpoorten

deerd hoe het verder moet met het groeipad inzake de verhouding tussen de netten. Op dat ogenblik moeten we beslissen of we blijven doorgaan zoals in het verleden of radicaal breken met het bestaande systeem. Ik spreek me daar nu helemaal niet over uit.

Ondertussen ben ik ook bezig met een debat over het basisonderwijs. Dat is een heel ander soort debat. Het situeert zich op microniveau en gaat over de vraag wat een basisschool nodig heeft aan administratieve ondersteuning en zorg om te kunnen werken. In tegenstelling tot het gesprek over de financiering dat zich op het macroniveau situeert, vertrekt het vanuit de scholen. Beide soort debatten kunnen tot conclusies leiden in de maand juni. Dat is belangrijk, want het klopt dat er in de zomer begrotingsbesprekingen worden gehouden.

Ik beschouw het als mijn plicht om mijn collega's van de Vlaamse regering duidelijk te maken wat beslist is op de rondetafelconferentie en tijdens de gesprekken over het basisonderwijs met de directies, vakbonden en inrichtende machten. De Vlaamse regering zal dan beslissingen moeten nemen over de middelen voor het onderwijs en over het eventueel uit te tekenen groeipad. Als er middelen beschikbaar zijn, dan is dat des te beter, want dan kan er in 2003 al heel wat worden gerealiseerd. Ik maak me sterk dat zeker iets voor het basisonderwijs moet worden gedaan. Als er niet voldoende middelen zijn, zullen we zeker een fase-ring uittekenen. Die wordt trouwens niet alleen door mij, maar ook door andere participanten gevraagd.

Ik wijs er nog even op dat het al de vijfde keer is dat ik antwoord geef op deze vraag.

De voorzitter : De heer Martens heeft het woord. *(Opmerkingen van de heer André Denys)*

De heer Luc Martens : Mijnheer Denys, het is een kwestie van vragen om duidelijkheid. Tot op heden heb ik die nog niet gekregen.

Mevrouw de minister, dit alles doet me denken aan de woorden van Cato de Oudere. Op het einde van elke toespraak verwees hij naar een voor hem belangrijk strijdpunt : 'Ceterum censeo Carthaginem esse delendam' of 'Overigens meen ik dat Cartago moet worden vernietigd'.

Het is mijn overtuiging dat de studie objectiveerbare verschillen moet worden uitgevoerd. Ik weet niet op welke duidelijkheid u nog wacht.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Julien Librecht tot Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over een vragenlijst in het kader van het gelijkekansendecreet aan ouders van kinderen in het basis- en secundair onderwijs

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Librecht tot Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over een vragenlijst in het kader van het gelijkekansendecreet aan ouders van kinderen in het basis- en secundair onderwijs.

De heer Librecht heeft het woord.

De heer Julien Librecht (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, ik wil u enkele concrete vragen stellen in verband met de vragenlijst die circuleert in het kleuter-, het basis- en het secundair onderwijs. Deze vragen zijn waarschijnlijk verantwoord met het oog op de nieuwe criteria die vanaf volgend schooljaar zullen gelden. Toch zijn er enkele schaduwkanten aan die bij het publiek niet goed overkomen. Er worden enkele zeer intieme vragen gesteld over werkloosheid, geplaatste kinderen, enzovoort.

In de begeleidende brief staat dat de ouders niet verplicht zijn daarop te antwoorden. Diverse scholen sturen die brief echter niet mee. Bepaalde scholen voegen er zelf nog vragen aan toe, die vaak nog persoonlijker zijn.

Welke maatregelen zult u nemen om de begeleidende brief alsnog door de scholen aan de ouders te laten afleveren ? Hoe zult u vermijden dat scholen zelf bijkomende vragen stellen ?

De voorzitter : Minister Vanderpoorten heeft het woord.

Minister Marleen Vanderpoorten (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, de scholen vragen de ouders inderdaad om deze vragenlijst in te vullen. Dat heeft te maken met het ondersteuningsbeleid voor de uitvoering van het gelijkekansendecreet. We moeten weten hoeveel doelgroep-

Vanderpoorten

leerlingen elke school telt. Op die manier kan worden bepaald op welke bijkomende uren de school recht heeft. Ik betwijfel of de vragen intiem zijn. In het kader van zorgverbreding en onderwijsvoor-rangsbeleid werden ook al brieven aan de scholen bezorgd. Ook toen is een enquête gedaan bij de ouders. Ik ben er dan ook over verwonderd dat dit nu zoveel opzien baart. Het is absoluut niet nieuw.

Het is een andere zaak dat een aantal scholen niet heeft gemeld dat de vragenlijst niet verplicht moet worden ingevuld. Ik heb de modelbrief er nog eens op nagelezen die vanuit het departement naar de scholen is verstuurd. Daar staat duidelijk in dat een brief de vragenlijst moet begeleiden. We zullen er nogmaals bij de scholen op aandringen dat het voor de ouders duidelijk moet zijn dat dit geen verplichting is.

Het is wel aan de scholen toegelaten om bijkomen-de vragen te stellen die eventueel voor hun organi-satie van belang kunnen zijn. Die vragen mogen uiteraard niet te ver gaan en de scholen moeten een strikte deontologie hanteren. Als we daar klachten over binnenkrijgen, nemen we alleszins contact op met de school en proberen we dat in goede banen leiden. Over het algemeen verloopt alles echter zoals het hoort.

We kunnen geen andere methode hanteren om die gegevens te verkrijgen. Het departement zou dan databanken moeten opstellen waarbij gegevens moeten worden opgevraagd aan scholen. Die gege-vens veranderen trouwens snel. Dit zou nog een veel bureaucratischer manier van werken zijn. Dit is dus de enige manier van werken. Maar het spreekt vanzelf dat de scholen, de leerkrachten, het departement en de ouders zelf bepalen wat ze kun-nen en willen meedelen, en wat niet.

De voorzitter : De heer Librecht heeft het woord.

De heer Julien Librecht : Mevrouw de minister, ik dank u. U begrijpt wel dat vragenlijsten altijd ge-voelig liggen, vooral wanneer er wordt gepild naar intiemere gegevens over personen en gezinnen. Ik ben blij met uw antwoord dat u daar rekening mee zult houden en die zaak verder zult volgen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Eric Van Rompuy tot de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over uitspraken van de minister-president met betrekking tot een eventueel stem-busakkoord voor de Vlaamse verkiezingen van 2004

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Van Rompuy tot de heer Dewael, minister-president van de Vlaamse regering, over uitspraken van de minister-president met betrekking tot een eventueel stembusakkoord voor de Vlaamse ver-kiezingen van 2004.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, we zien elkaar nog weinig de laatste maanden. Het is bijna twee maanden geleden dat we nog een debat hebben gevoerd met elkaar. We zien u om de twee weken op vrijdagavond in Villa Politica. We lezen de paginagrote interviews in de kranten. Het gaat goed met u. Ik zie dat u gelukkig bent. (*Gelach*)

Minister-president Patrick Dewael : U toch ook ?

De heer Eric Van Rompuy : Ik ben heel gelukkig en heel ontspannen.

U hebt een heel toffe ploeg, met die leuke meisjes achter u. (*Gelach*)

U hebt hen beloofd dat ze bij u blijven tot 2009. Dames daarachter, u hebt dus nog een termijn van bijna zeven jaar dankzij die man. Alles gaat goed. Formidabel. U hebt een bijna religieus geloof in het paars-groene project, dat minister Vogels veer-tien dagen geleden bestempelde als een giftige cocktail en een vals verhaal, met liberalen die de belasting willen verlagen en de socialisten die alles gratis willen. Dat is een vals verhaal, maar men gaat ermee door.

Hoe komt het dat u al twee jaar voor de verkiezin-gen een verklaring aflegt over een stembusakkoord dat dan ook paars-groen gekleurd moet zijn ? Gi-steren zag ik op televisie nog iets over Nederland. Dat was uw grote model, het paars-groene model, het poldermodel. Dat model moest Vlaanderen overnemen. (*Opmerkingen van minister Mieke Vo-gels*)

Er was geen groen bij. Dat klopt. Ik laat het groene buiten beschouwing, mevrouw de minister. Dat is voor een ander debat. 'Acht jaar puin ruimen' is

Van Rompuy

het boek van de heer Fortuyn. In Nederland is men tot de conclusie gekomen deze samenstelling niet werkt. Het is goed in periodes van hoogconjunctuur, wanneer er geld te verdelen valt. Maar wanneer men fundamentele keuzes moet maken, blijkt dat een aantal collectieve voorzieningen uit de boot vallen.

Deze ochtend hadden we de discussie over de sociale huisvesting. Van de 15.000 sociale woningen zijn er nu 1.000 gerealiseerd. Ik lees vandaag dat de werkzaamheidsgraad van de Vlamingen vorig jaar met 0,5 procent is gedaald. De actieve welvaartsstaat was het bindmiddel van paars-groen. Maar goed, we gaan de balans van het paars-groene beleid nu niet opmaken. Ik heb daar mijn mening over. De tastbare resultaten zijn er nog niet.

We weten echter nu al, als CD&V, dat we de volgende zeven jaar niet meer meespelen. Trouwens, in *De Morgen* staat het duidelijk te lezen. Een stembusakkoord tussen partijen houdt in dat bepaalde andere partijen geen kans maken. Mijnheer Dewinter, het Vlaams Blok maakt geen kans, maar dat weet u al lang. Mijnheer Van Dijck, de N-VA maakt ook geen kans. Ook CD&V maakt geen kans. Wat de uitslag van de verkiezingen ook is : wij maken geen kans. Ik heb dus zeven jaar voor mij waarin ik met mijn fractie hier oppositie kan voeren.

Mijnheer de minister-president, we kunnen er misschien wel mee lachen, maar u hebt gezegd dat er een stembusakkoord komt. De VLD zal samen met de andere partijen een stembusakkoord afsluiten. U noemt dat een samenwerkingsverband, waarbij de betrokken partijen een zekere vrijheid wordt gegund. U stelt echter dat er veel gemeenschappelijke punten zijn, en dat er dus eigenlijk nog weinig punten zijn waarover verdeeldheid is.

Met dat programma gaat u naar de verkiezingen. Dat houdt dus eigenlijk het volgende in : zelfs al is en blijft CD&V de sterkste partij in het Vlaams Parlement, toch gaat u – bijna zoals in Oost-Europa – op voorhand de zaken vastleggen. Dat is toch een vreemde manier van werken voor de partij van de burger of van de kiezer. U verwijst naar dat paars project, dat momenteel op de website staat, maar niemand weet eigenlijk wat daarvan de concrete opties zijn.

In het interview stelt u dat u een alliantie zult maken van de paars-groene partijen en dat u zult doorbesturen tot 2009, wat ook de resultaten van

de verkiezingen zijn. Als CD&V vooruitgaat, zullen we toch niet de kans hebben om een initiatief te nemen. De verschillen zijn flinterdun geworden tussen de liberalen, de groenen, de socialisten en Spirit. Minister Anciaux was onmiddellijk kandidaat. Hij heeft onmiddellijk gezegd dat hij meedoet. Dat is zijn levensverzekering als minister.

Mijnheer de minister-president, u kunt wel verklaringen afleggen in *Villa Politica* of in kranten, maar ik vraag u nu : is het juist dat u als minister-president vandaag zegt dat u een stembusakkoord maakt ? U zegt letterlijk dat dit een samenwerkingsverband is tussen partijen, en dat u in de toekomst een aantal partijen uitsluit van coalitie, wat ook de uitslag moge zijn.

U bepaalt dat nu, twee jaar voor de verkiezingen, zonder dat uw coalitie een positieve balans kan voorleggen. De balans die nu kan worden voorgelegd in het onderwijs, in de landbouw, bij de personen met handicap of in de sociale huisvesting bedraagt nul. Dat is een paars bilan, waarover de heer Fortuyn in Nederland een aantal zaken heeft gezegd die men hier zou kunnen parafraseren.

Mijnheer de minister-president, kunt u als minister-president in functie hier bevestigen wat u vorige zaterdag hebt verklaard aan *Het Laatste Nieuws* en aan *De Morgen* ?

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael (*Op de tribune*) : Mijnheer Van Rompuy, ik ben u uitermate erkentelijk dat u mij hier in dit halfroond nog eens een vraag stelt. Dat geeft me de gelegenheid om niet alleen voor de media, maar ook voor het parlement wat uitleg te geven bij een aantal inzichten en intenties.

Mijnheer Van Rompuy, als u wilt weten wat u kunt doen bij de volgende verkiezingen, dan kunt u misschien eens nagaan wat uw fractie in het verleden altijd heeft gedaan. Dan ziet u ongeveer alle mogelijkheden. In 1995 was er een stembusakkoord tussen de heren Dehaene en Tobback, bijna een eenevige tweeling. In 1999 was het de bedoeling van uw partij de handen volledig vrij te houden, maar de dioxine- en andere crisissen hebben er anders over beslist. Ik ben ook getuige geweest van inbraakformules, waarin het eerst zus zou worden, terwijl het uiteindelijk zo werd. Wat uw fractie en uw partij in het verleden hebben gedaan met het oog op komende verkiezingen, is een staalkaart van alle theoretische en praktische mogelijkheden. Dat is

Dewael

de democratie, en het was telkens wat anders. Op dat punt hoeft u dus niemand de les te lezen.

Ik heb niet gezegd dat we aan een stembusakkoord werken. Wat in een titel stond in één krant, is de volgende maandag in een tekst weergegeven. Ik heb noch ten aanzien van die krant, noch bij een andere krant, het woord stembusakkoord in de mond genomen. Ik zal dat ook niet doen. Wat ik wel heb gedaan, en zal blijven doen, is onze regeringsformule verdedigen. Ik reken dat tot mijn taak, ook als leider van de coalitie. Ik doe dat ook met het oog op de verkiezingen.

De aanleiding om er nu mee naar buiten te komen, waren de verkiezingen in Nederland. Er werd me gevraagd hoe ik de uitslag daar verklaar. Welnu, in Nederland werd de regeringsformule veel te weinig verdedigd, in tegenstelling tot bij de vorige verkiezingen. Ik heb die formule zien ontstaan met mensen als Van Mierlo, Bolkestein en Kok. Toen werd paars openlijk verdedigd. Ik mis dat nu in het Nederlands debat. Daardoor zijn er andere openingen ontstaan. Ik zal het dus blijven doen.

Dat is geen stembusakkoord. We zeggen wel duidelijk aan de kiezers wat ons project was, wat we ervan terecht hebben gebracht, en wat we nog zouden willen doen in de toekomst. Kiezers oordelen niet alleen op basis van wat voorbij is, maar ook op grond van de verwachtingen die een bepaald project of een coalitie kunnen wekken.

Ik ben daarmee geen uitzondering. Tot spijt van wie het benijdt was ik niet de enige die paarsgroen naar voren schoof. De voorbije dagen heb ik politici uit alle mogelijke hoeken horen zeggen dat ze met deze formule willen voortgaan, omdat ze het een goede formule vinden. Ze stellen daarbij evenwel ook de cruciale voorwaarde dat ook de kiezer het moet willen. Die zal immers bij de verkiezingen moeten oordelen of de uittredende ploeg het goed heeft gedaan. Als dat niet het geval is, dan geeft hij of zij haar slechte punten. Er bestaat geen democratischer formule. Als regeringsleider zeg ik voor de verkiezingen dat ik mijn project verdedig op basis van het verleden en met bepaalde ambities voor de toekomst.

De oppositie zal meer moeten doen dan wat ze tot nu toe heeft gedaan, namelijk kritiek geven. Op het ogenblik van de verkiezingen zal de Vlaming willen weten wat die oppositie voorstelt, wat haar alternatieven zijn. In zo'n opengetrokken verkiezingsperiode volstaat het niet te zeggen wat er niet goed is en waarvoor er slechte punten worden gegeven. De

Vlaming zal niet alleen willen weten wat CD&V slecht vindt, maar ook wat CD&V voorstelt om het beter te doen.

Zoals het in een democratie hoort, krijgt de kiezer het laatste woord. Dat moet zo blijven. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Blijkbaar hebben de media de minister-president weer eens verkeerd begrepen. Hij heeft hier net verklaard dat er geen stembusakkoord is. Hij heeft het begrip zelfs als een samenwerkingsverband omschreven. Aangezien het een alliantie van partijen met een gemeenschappelijk programma betreft, vindt hij een stembusakkoord trouwens ook democratisch.

De minister-president heeft daarnet duidelijk gezegd dat er geen stembusakkoord is. Hij heeft zijn intenties duidelijk naar voren gebracht. We zullen de kiezer hiervan op de hoogte brengen. Tijdens de vorige verkiezingen hebben heel wat mensen voor de VLD gestemd omdat ze vonden dat CD&V al veel te lang samen met de socialisten bestuurde. Veel van die mensen herkennen de liberalen in de paars-groene coalitie echter niet meer.

Tenzij de kiezer er anders over beslist, wil de minister-president de huidige coalitie voortzetten. Dit is een zeer ruime interpretatie van de wil van de kiezer. Iedereen weet nu dat de VLD Vlaanderen tot 2009 met de socialisten, met de groenen en met de eventuele resten van Spirit wil besturen.

Ik vind het een verregaande vorm van zelfingenomenheid om dit na 2,5 jaar, met een haast onbestaand bilan, te verklaren. De resultaten op het vlak van de werkgelegenheid en het leefmilieu zijn pover. Het onderwijs is een puinhoop. De landbouwsector is onrustig. Minister Vogels heeft vorige week toegegeven dat ze geen geld heeft voor de mensen met een handicap, voor de welzijnssector en voor de rusthuizen. Toch wil deze coalitie haar valse verhaal blijven vertellen.

Wij zullen voor een alternatief zorgen. Het wordt voor de bevolking steeds duidelijker wat het alternatief is. De paars-groene meerderheid beschikt momenteel niet over middelen of over een beleid om een aantal cruciale problemen in de samenleving aan te pakken. Ik wil hier trouwens op de gelijkenis van de problemen in Nederland wijzen. Ook daar kampt de regering met een maatschappelijke onvrede ten aanzien van het onderwijs, het inburgeringsbeleid, het grootstedelijk beleid en het sociaal weefsel.

Van Rompuy

Met zijn verklaringen installeert de minister-president een cordon sanitaire rond de grootste democratische partij in Vlaanderen. Hij verraadt hiermee zichzelf. In zijn boek 'Wederzijds respect' verklaart hij dat hij niets met de heren van het Vlaams Blok te maken wil hebben. In dit krantenartikel verklaart hij eigenlijk dat hij met mijn partij ook niets te maken wil hebben.

We vechten hier momenteel uit wie de sterkste partij van Vlaanderen zal worden. Deze strijd zal echter door de kiezer worden beslecht. Wie zal binnen 2,5 jaar het initiatief nemen om een nieuwe Vlaamse regering te vormen? Dit is de eigenlijke inzet van het debat.

Mijnheer de minister-president, u verklaart 2,5 jaar voor het einde van de legislatuur al dat uw regering het goed heeft gedaan en dat u tot 2009 wil voortgaan. U kunt echter geen positief bilan voorleggen. Deze zelfingenomen arrogantie past niet bij een minister-president die de belangen van alle Vlamingen moet verdedigen. U hebt de pretentie om uw kleurennota als een globaal maatschappelijk project voor te stellen, terwijl u ze zelf op een louter partijpolitieke wijze invult. (*Applaus bij CD&V en het VB*)

De voorzitter : Minister-president Dewael heeft het woord.

Minister-president Patrick Dewael : Aangezien de heer Van Rompuy vrij veel tijd heeft gekregen voor zijn repliek, zou ik nog twee opmerkingen willen maken.

De heer Van Rompuy vindt dat zijn partij is afgestraft omdat ze te lang met de socialisten heeft bestuurd. Dit betekent dat hij een alternatief zal moeten uitwerken. Aangezien CD&V allicht geen 51 percent van de stemmen zal halen, vraag ik me af hoe ze dit alternatief op de beste manier tot stand willen brengen. Het zou de heer Van Rompuy sieren indien hij daarover enige duidelijkheid zou verschaffen.

Ik heb in De Morgen verklaart dat 'Als de kiezer ons de kans geeft, dan gaan we verder met deze coalitie.' Ik reken het tot mijn rechten en mijn plichten om deze coalitie te verdedigen. Als de kiezer het wil, zullen we met deze meerderheid voortgaan. Democratischer kan nauwelijks.

Het is misschien nuttig om de term 'stembusakkoord' even toe te lichten. Het Groot Worden-

boek van de Nederlandse Taal van Van Dale omschrijft dit begrip als 'een overeenkomst tussen twee of meer politieke partijen om bij op handen zijnde verkiezingen met een gezamenlijk programma op te komen.'

Wat dit betreft, kan ik de heer Van Rompuy geruststellen. Het is niet de ambitie van de meerderheidspartijen om met hetzelfde programma op te komen. Daarvoor is kleurrijk Vlaanderen veel te rijk. (*Applaus bij de VLD, sp.a en AGALEV*)

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Erik Matthijs tot mevrouw Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de superheffing op het niet voldoen aan de mestverwerkingsplicht

De voorzitter : Aan de orde is de actuele vraag van de heer Matthijs tot mevrouw Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw, over de superheffing op het niet voldoen aan de mestverwerkingsplicht.

De heer Matthijs heeft het woord.

De heer Erik Matthijs (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, kort geleden hebben een aantal veehouders, die decretaal aan de mestverwerkingsplicht onderworpen zijn, toch nog een factuur van de Mestbank in de bus gekregen om die superheffing te betalen. Toch nog, want zij hadden hun mestoverschot doen verwerken bij de Gentse firma MAV, waarbij MAV voor mest- en afvalverwerkingsbedrijf staat.

Zij hadden wel voldaan aan de verwerkingsplicht, maar eigenlijk niet aan de exportplicht. Volgens het decreet – niet volgens Van Dale – betekent verwerken immers ook 'naar het buitenland brengen'.

Waarom worden die mensen die voor de verwerking van hun mestoverschotten betaald hebben, aangepakt? Waarom is het niet het bedrijf dat aangepakt wordt? Het is toch dat bedrijf dat de verwerking niet heeft volbracht volgens de definitie van het mestdecreet.

Ik verneem ook dat vele personen die de superheffing moeten betalen, op grond van de retroactiviteit naar de Raad van State zijn gestapt. Kunt u me zeggen om hoeveel personen het gaat?

De voorzitter : Minister Dua heeft het woord.

Minister Vera Dua (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, de Mestbank had van MAV geen aangifte gekregen in verband met mestverwerking. Daardoor kon dit niet worden ingecalcu­leerd voor de berekening van de superheffing.

Blijkbaar gaat het hier om 35 landbouwers die in totaal 8.500 ton varkensmest naar MAV hadden gebracht voor verwerking. Zes van hen zijn tegen de superheffing in beroep gegaan, een mogelijk­heid waarover ze beschikken.

Op basis daarvan heeft de Mestbank contact opge­nomen met MAV. Daarbij werd aan MAV ge­vraagd naar de documenten aan de hand waarvan aangetoond of bewezen zou kunnen worden dat aan de mestverwerkingsplicht werd voldaan. De af­spraak is dat MAV volgende week de nodige docu­menten bij de Mestbank zal afleveren. Op basis daarvan zullen de bezwaarschriften van de zes be­trokkenen worden behandeld en, in voorkomend geval, gecorrigeerd.

Uw bijkomende vraag was niet in de actuele vraag geformuleerd. Ik moet u het antwoord nu schuldig blijven, maar zal het laten opzoeken en u dit later meedelen.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

Actuele vraag van de heer Dirk De Cock tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het woonrecht van bejaarden, naar aanleiding van het faillissement van een rusthuis in Herent

Actuele vraag van mevrouw Sonja Becq tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de sluiting van een rusthuis in Herent en in Overijse

Actuele vraag van mevrouw Ria Van Den Heuvel tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het faillissement van een rusthuis in Herent

Actuele vraag van mevrouw Patricia Ceysens tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het faillissement van een rusthuis in Herent

Actuele vraag van de heer Pieter Huybrechts tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over het faillissement van een rusthuis in Herent

De voorzitter : Aan de orde zijn de samengevoegde actuele vragen van de heer De Cock tot de heer Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting, over het woonrecht van bejaarden, naar aanleiding van het faillissement van een rusthuis in Herent, van mevrouw Becq tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de sluiting van een rusthuis in Herent en in Overijse, en van mevrouw Van Den Heuvel, mevrouw Ceysens en de heer Huybrechts tot minister Vogels, over het faillissement van een rusthuis in Herent.

De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren ministers, collega's, vorige week donderdag vernamen we het faillissement van het rustoord Berkenhof in Herent. Van de ene dag op de andere kwamen daardoor een aantal bejaarden zomaar op straat te staan. Deze mijns inziens menonwaardige situatie heeft ook in de pers voor heel wat beroering gezorgd.

Woonrecht is een mensenrecht. Woonrecht voor bejaarden is dit zelfs in een nog hogere en meer stringente mate. Wanneer dat mensenrecht in conflict komt met een ander recht, namelijk het mercantiele recht rond faillissementen, dan weet ik volgens mijn aanvoelen wat het meest prioritair is. Dat is duidelijk het woonrecht voor bejaarden, het woonrecht 'tout court' als mensenrecht.

Wanneer dan blijkt dat het faillissement voor een groot deel te wijten is aan achterstallige RSZ-bijdragen, dan behoort ook de overheid tot de schuldeisers. Dit betekent dus dat de overheid, namens de curator, mede als uitdrijver optreedt. Daar heb ik het bijzonder lastig mee.

Als op vraag van de burgemeester en de OCMW-voorzitter om het rustoord nog 3 tot 4 weken open te houden om de lopende zaken af te handelen en om menswaardige oplossingen te zoeken, de curator botweg nee antwoordt, dan moeten we sleutelen aan de deontologie van de curatele. Mevrouw de minister, op welke manier kunnen we het woonrecht voor bejaarden garanderen ?

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, op 12 februari 2002 werd het faillissement van een rusthuis in Overijse uitgesproken. Op 14 februari werd om 11 uur het OCMW van Overijse er door de curator van verwittigd dat de bewoners voor 18 uur buiten moesten zijn, en werd er gevraagd om mee naar een oplossing te zoeken. Dat is dan ook gebeurd. Op dat moment waren daar nog 23 bewoners, één verpleegster, één bejaardenhelpster, één poetsvrouw en één kok aanwezig.

Een maand later doet zich iets gelijkaardigs voor in Herent. We hebben de omstandigheden van dat faillissement en de evacuatie, zoals dat zo mooi wordt genoemd, in de pers kunnen aanschouwen. Over Overijse is niets in de pers verschenen. De beelden van de oude mensen, die gedesoriënteerd waren en die werden gescheiden, waren schrijnend.

Mevrouw de minister, u hebt gezegd dat er een kwaliteitslabel moet komen voor die rusthuizen, met inbegrip van hun financiële situatie, en dat het VZW's moeten worden. Dat hebben we een tijd geleden al in een decreet ingeschreven. We denken echter dat die maatregelen onvoldoende zijn om dergelijke situaties te voorkomen.

Mevrouw de minister, had u die situatie niet zien aankomen ? We horen tegenwoordig rusthuizen klagen dat ze de financiële middelen, waarop ze normaal aanspraak kunnen maken, niet krijgen. Vorig jaar was er een lineaire besparing van 1 miljard frank door het Riziv. Er is voor diezelfde rusthuizen een uitstel van zes maanden gekomen voor de RVT-erkenningen. Dat betekent een bijkomende ernstige financiële aderlating voor heel veel rusthuizen.

Daarnaast zijn er ook de inspectieverslagen, er is een rusthuisinfofoon, er is het financieel verslag dat ze overmaken aan de inspectiediensten. Die inspectiediensten leveren met hun beperkte bezetting uitstekend werk. Mevrouw de minister, welke maatregelen hebt u genomen om dit te voorkomen en om er minstens voor te zorgen dat er een goede begeleiding kan zijn in zulke gevallen ? Deze vraag is heel belangrijk, want we horen dat er nog 20 tot 30 rusthuizen met gelijkaardige moeilijkheden kampen. De positieve beeldvorming die u in uw campagnes beoogt, wordt met zulke gebeurtenissen in één klap tenietgedaan.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, het is niet goed dat we alles in verband met het ouderenbeleid op een hoop gooien, en er ook de RVT-subsidiëring, enzovoort bijhalen. Een privé-rusthuis gaat failliet en blijkbaar treden er dan een aantal fenomenen op, zoals het Riziv dat wel op de hoogte is van de financiële situatie van dat privé-rusthuis, maar dat niet doorgeeft aan de Vlaamse overheid.

Zo is er bijvoorbeeld ook de Vlaamse inspectie die wel over de vloer komt, maar blijkbaar niet in staat is om de financiële situatie vast te stellen. De burgemeester lijkt bovendien niet bij machte te zijn om op een goede manier op te treden. We stellen vast dat Berkenhof morgen of vandaag al voor iets anders kan worden gebruikt. We stellen ook vast dat de principes van duurzaam ondernemen hier met de voeten worden getreden.

Mensen van meer dan 80 jaar komen van de ene dag op de andere op straat te staan. Hoe zal de minister voorkomen dat dit in de toekomst nog gebeurt ?

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, wij hebben de situatie in Herent met stijgende verbazing gevolgd. We moeten deze kwestie wat fundamenteeler bespreken in de commissie voor Welzijn.

We hebben echter enkele vragen in verband met uw reactie na de feiten, mevrouw de minister. U zei dat u op Vlaams niveau niet wordt geconfronteerd met boekhoudkundige gegevens. Toch moeten de balansen van de privé-rusttoorden aan de inspectie worden overgemaakt. Dat staat immers in de erkenningsvoorwaarden. Die balansen bevinden zich dus wel bij de administratie Welzijn. Worden die balansen ingekeken ?

Als de RSZ-schuld niet al te groot is, is ze misschien niet meteen uit die balansen af te leiden. De balans van 2001 moet toch zijn voorgelegd, want anders was de erkenning van Berkenhof niet mogelijk. Misschien was de schuld niet erg groot en dan stellen we ons vragen over het optreden van de RSZ. U kunt daaromtrent misschien contact opnemen met federaal minister Vandenbroucke. Er zijn immers genoeg voetbalploegen met RSZ-schulden waartegen jarenlang niets wordt ondernomen. Een rustoord met 26 hoogbejaarde mensen wordt echter zomaar gesloten op vraag van de RSZ, omwille

Ceysens

van een relatief kleine schuld. Daar speelt dus gedeeltelijk de politieke verantwoordelijkheid.

Het is natuurlijk mogelijk dat de RSZ-schuld erg groot was en dat het optreden van de RSZ gerechtvaardigd was. Dan hadden de diensten van de minister dat uit de balansen moeten afleiden. Hierover willen we in toekomstige gesprekken opheldering krijgen.

We blijven vragen stellen bij uw uitspraak dat rusthuizen VZW's moeten worden. Dat is immers een camouflageoplossing. De schulden blijven dan bestaan. Het fundamentele probleem is dat de rusthuizen het vandaag niet gemakkelijk hebben.

De volgende vraag is er veeleer één voor minister Van Grembergen. Hoe is er opgetreden in Herent? We hebben daarover enkel de pers kunnen raadplegen. Bij gelijkaardige situaties in andere steden hebben de burgemeesters wel degelijk de leiding van de evacuatie van een grote groep mensen op hoge leeftijd van de curator overgenomen. Bovendien hebben de burgemeesters in gelijkaardige situaties in andere steden wel een aantal besluiten uitgevaardigd waardoor de mensen ter plaatse konden blijven. Zo kwam er wat meer tijd vrij om een degelijk onderzoek en de juiste begeleiding voor de mensen te zoeken. Er is dus politieke verantwoordelijkheid in deze kwestie.

De heer Pieter Huybrechts (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, collega's, als vijfde en laatste spreker heb ik het voor- of na-deel dat alles reeds is gezegd. Het lijkt me tijdverspilling om alles te herhalen. Daarom wil ik slechts een korte vraag stellen: welke maatregelen hebt u reeds genomen om dergelijke mensonwaardige toestanden te voorkomen?

De voorzitter: Minister Vogels heeft het woord.

Minister Mieke Vogels (*Op de tribune*): Mijnheer de voorzitter, geachte interpellanten, ik deel met u allen de mening dat het hier over mensonwaardige toestanden gaat die in de toekomst zo veel mogelijk moeten worden voorkomen.

Waarover gaat het? De rusthuizen in Overijse en Herent zijn allebei rusthuizen met een privaatrechtelijk statuut. Het zijn vrij kleine rusthuizen, die door het Riziv worden gesubsidieerd en door Vlaanderen worden erkend en geïnspecteerd. Beide rusthuizen zijn op basis van tekorten bij de

RSZ getroffen door een faillissement. Dat is wat beide rusthuizen gemeenschappelijk hebben.

Wat is er ondertussen gebeurd? Met andere woorden: wat hadden wij eventueel kunnen voorkomen? Dat is de vraag die velen zich stellen.

De Vlaamse Gemeenschap inspecteert en erkent rusthuizen. Heel specifiek staat er in de erkenningsvoorwaarden voor rusthuizen en RVT's dat ze aparte eenvormige boekhoudingen en de individuele rekeningen van de residenten moeten voorleggen aan de bevoegde ambtenaar van de inspectie. De geest van de erkenningsvoorwaarden is dus van die aard dat onze inspectie-ambtenaren zich steeds vooral hebben georiënteerd op het belang van de bewoner en de kwaliteit van de zorg. Zoals in de erkenningsvoorwaarden staat, wordt de financiële situatie van de voorziening enkel gecontroleerd bij een aanvraag en een eventuele verlenging van de erkenning. Ik moet eerlijk toegeven dat onze inspectie niet opgeleid is om echt doortastende controles of auditing van bepaalde financiële situaties te verrichten. Misschien moeten we hieruit onze conclusies trekken voor de toekomst. In het verleden was onze inspectie nooit gericht op het uitvoeren van echte gespecialiseerde financiële audits.

Wat we wel steeds hebben gedaan, is – op basis van signalen, onder andere van het personeel via de Rusthuisinfofoon – direct een knipperlicht aansteken om een inspectie van de financiële situatie te kunnen doen.

Wat Herent betreft, was er nooit enig signaal, noch van het personeel, noch van de bewoners, noch van de familie, dat de situatie financieel zo beangstigend was dat men eigenlijk aan de vooravond van een faillissement stond. We hebben dit dus niet zien aankomen.

Dat was dus het verleden. De vraag die u allen bezighoudt, is wat er in de toekomst zal gebeuren. Enkele interpellanten zeiden dat een aantal, vooral kleinschalige, rusthuizen binnenkort hoogstwaarschijnlijk in financiële problemen komt. Het gaat dan niet alleen om privaatrechtelijke rusthuizen maar ook om VZW's. Dit heeft alles te maken met een te krappe financieringsbasis, het feit dat bejaarden, die destijds in die kleinschalige rusthuizen terecht kwamen, ondertussen veel zwaarder zorgbehoevend zijn, en de te trage reconversie van ROB naar RVT-wet. Er is dus een structureel financieringsprobleem.

Vogels

Ik heb morgen op het niveau van de kabinetten een afspraak met federaal minister Vandembroucke. We willen met de RSZ op korte termijn afspreken dat zij serieuze achterstallige betalingen van privé-voorzieningen onmiddellijk signaleren aan de inspectie van de Vlaamse Gemeenschap. Op die manier houden de overheden elkaar tenminste op de hoogte van problemen en kan men een aantal voorzorgsmaatregelen nemen. Daarnaast zal ik bij minister Vandembroucke de precaire toestand aankaarten van de financiering van een aantal rusthuizen. Het gaat daarbij niet enkel om de privaatrechtelijke instellingen maar ook om de VZW's.

Ik heb reeds voor er sprake was van beide faillissementen aan de administratie gevraagd om op basis van de inspectie een inventaris te maken van de risicorusthuizen. Met risicorusthuizen wordt bedoeld de instellingen waarvan men kan zien aankomen dat er zowel qua kwaliteit, leefbaarheid als financiële draagkracht problemen te verwachten zijn. We hebben die lijst ontvangen. Op basis daarvan zullen we trachten een plan te maken om, waar mogelijk, de rusthuizen die problemen hebben te helpen. In het verlengde hebben we de twee koepels, Ferubel en FOS, die de privé-rusthuizen verenigen, uitgenodigd om na te gaan welke maatregelen we kunnen nemen om faillissementen te voorkomen.

Ik ben het niet eens met een van de koepels, die via de media liet weten dat de overheid dan maar moest zorgen voor een waarborgfonds. Dat is onaanvaardbaar. Indien een instelling op privaatrechtelijke basis wil werken, dan moet ze de baten maar ook de lasten aanvaarden. In onderlinge solidariteit moet er een waarborgfonds worden opgericht waarin de bedrijven een bijdrage storten. Dat is geen taak van de overheid.

We moeten ons afvragen of het in de toekomst nog wel verantwoord is om gesubsidieerde zorg te verlenen via instellingen die op basis van een privaatrechtelijk statuut werken. Dit is geen ideologische keuze voor VZW's of privé-instellingen. Dit houdt in dat ik rekening houd met de realiteit. Een privaatrechtelijke instelling is gebonden aan een eigen wetgeving, zoals onder andere de faillissementswetgeving. De hoofdbedoeling van die wetgeving is de rechten van de schuldeisers te vrijwaren. Dat kan zeer nefast zijn voor het personeel. Dat is ook de reden waarom onder druk van de vakbonden in de privé-sector waarborgfondsen bestaan waarop de werknemers in geval van faillissement een beroep kunnen doen. Dit geldt echter

niet voor de gebruikers. In het privaatrecht kent men het lot van de gebruiker niet, laat staan dat men rekening zou houden met het lot van zwakke gebruikers in ouderenvoorzieningen.

Mijnheer De Cock, het gaat daarbij niet zozeer om het woonrecht. Stel dat er bepalingen mogelijk waren waardoor de bewoners in elk geval minstens een aantal maanden de tijd zouden hebben om een woonst te vinden, dan is er nog een probleem. Het gaat om zwaar hulpbehoevenden. Van zodra het personeel wordt weggetrokken, kunnen die mensen daar niet blijven wonen.

Het Vlaams Parlement zal het debat moeten aangaan of het, gezien het ontbreken van de wettelijke garanties in het privaatrechtelijk statuut, nog verantwoord is om in de toekomst gesubsidieerde zorg in de residentiële ouderensector via privé-voorzieningen te organiseren.

Mijnheer de voorzitter, de vraagstellers hebben terecht een complex probleem aangekaart. Zoals met alles in dit land speelt de communautaire bevoegdheidsverdeling een rol. Dit mag echter geen excuus vormen om er niet samen met de andere overheden voor te zorgen dat er geen nieuwe onverwachte faillissementen worden uitgesproken zodat we niet weer worden geconfronteerd met de tragische gebeurtenissen waarbij zwaar zorgbehoevende bejaarden binnen de 12 uur op de straatstenen worden gezet. Dat is de Vlaamse samenleving onwaardig.

De voorzitter : De heer De Cock heeft het woord.

De heer Dirk De Cock : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord. Woonrecht houdt voor bejaarden inderdaad ook zorgverstrekking in. In dergelijke gevallen zou het mijns inziens juridisch afdwingbaar moeten zijn dat het rusthuis nog enkele weken open wordt gehouden met een volledige personeelsbezetting. Een van de grootste schuldeisers is de overheid, via de RSZ. Dat is kafkaïens.

Een rusthuis is pas rendabel vanaf 61 bedden. Dat geeft een indicatie om te voorspellen waar het moeilijk zal worden. In tegenstelling tot wat een vorige spreker beweerde, verplichtte de curator in Herent de bejaarden het pand te verlaten nog voor de burgemeester op de hoogte was. Die laatste heeft nog aangeboden om via het OCMW het tehuis open te houden met een volledige personeelsbezetting. Als de curator niet wil meewerken, dan is het natuurlijk ontzettend moeilijk om daar iets aan te doen. In het geval van Herent heeft het

De Cock

OCMW van Leuven gelukkig tien mensen opgenomen.

Mevrouw de minister, uw antwoord bevredigt me toch niet helemaal.

De voorzitter : Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Mevrouw de minister, ik dank u voor uw antwoord, maar sluit me aan bij mevrouw Ceysens. Deze kwestie vraagt inderdaad om een uitgebreider debat.

Mevrouw de minister, ik heb de inspectieverslagen opgevraagd. Het is belangrijk dat er duidelijkheid wordt geboden over bepaalde signalen en wat ermee gebeurt, bijvoorbeeld of een erkenning kan worden verlengd ondanks problemen op financieel vlak en inzake algemeen beleid.

Op financieel gebied zijn er moeilijkheden. Niet alleen de commerciële rusthuizen klagen, ook de VZW's. De RVT-omzetting heeft vertraging opgelopen. Lang niet alle mensen, die recht hebben op een RVT-toelage, kregen die al.

Qua managementvaardigheden worden geen eisen gesteld, terwijl er vaak heel wat verkeerd loopt op dat vlak. Het verdient aanbeveling de juridische constructies voor het beheer van rusthuizen te onderzoeken. Patrimonium wordt gescheiden van het zorgbeheer. Het is niet altijd duidelijk of middelen die eigenlijk voor zorg zijn bestemd niet ten onrechte worden doorgeschoven. Situaties zoals deze stellen een hele sector in een slecht daglicht.

De voorzitter : Mevrouw Van Den Heuvel heeft het woord.

Mevrouw Ria Van Den Heuvel : Mevrouw de minister, het is duidelijk dat we dit debat bij de bespreking van het ouderendecreet zullen overdoen in de commissie. Het is een goede zaak dat u ondertussen maatregelen zult nemen. Faillissementen kunnen we wellicht moeilijk tegenhouden, maar we kunnen wel voorkomen dat een dergelijke situatie zich nog eens voordoet.

De voorzitter : Mevrouw Ceysens heeft het woord.

Mevrouw Patricia Ceysens : Mevrouw de minister, wij blijven met een aantal vragen zitten. Uiteraard zullen we die ook aan minister Van Grembergen voorleggen. Misschien kunt u met hem in overleg treden over deze zaak.

We hebben vernomen dat de curator de burgemeester heeft gevraagd voor onderdak te zorgen voor de 26 bejaarde bewoners. Op dat moment was de burgemeester aan zet. Hij had personeel kunnen opvorderen. Er zijn geen nieuwe regels nodig voor zaken die vandaag ook al kunnen. Wellicht is minister Van Grembergen beter geplaatst om ons hierover in te lichten.

De voorzitter : De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts : Mijnheer de voorzitter, mevrouw de minister, geachte collega's, vorige week hebben we in dit parlement vastgesteld dat de minister zeer veel belang hecht aan de levenskwaliteit van allochtone bejaarden. Ik hoop dat ze evenveel aandacht en bekommernis aan de dag zal leggen voor de eigen bejaarden. Zij hebben tenslotte onze welvaartsstaat uitgebouwd.

De voorzitter : Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS

– 938 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Ludwig Caluwé en Carl Decaluwe, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Jan Verfaillie, Johan Sauwens en Eric Van Rompuy betreffende het samenwerkingsakkoord inzake het investeringsplan 2001-2012 van de NMBS

– 1008 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heren Jan Loones, Kris Van Dijck en Chris Vandenbroeke betreffende het samenwerkingsakkoord inzake het investeringsplan 2001-2012 van de NMBS

– 1068 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking

Voorzitter

tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS, het voorstel van resolutie van de heren Caluwé en Decaluwe, mevrouw Demeester-De Meyer en de heren Verfaillie, Sauwens en Van Rompuy betreffende het samenwerkingsakkoord inzake het investeringsplan 2001-2012 van de NMBS en het voorstel van resolutie van de heren Loones, Van Dijck en Vandenbroeke betreffende het samenwerkingsakkoord inzake het investeringsplan 2001-2012 van de NMBS, die door de commissie in samenhang zijn behandeld, met dien verstande dat het ontwerp van decreet als basis voor de bespreking werd genomen.

Het voorstel van resolutie van de heren Caluwé en Decaluwe, mevrouw Demeester-De Meyer en de heren Verfaillie, Sauwens en Van Rompuy luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op :

- 1° de moties over de rol van de gewesten in het spoorbeleid, die door het Vlaams Parlement zijn goedgekeurd op 12 januari 2000, op 14 november 2000 en op 14 maart 2001 ;
- 2° de resolutie over het investeringsprogramma 2001-2012 van de NMBS, die door het Vlaams Parlement werd goedgekeurd op 20 juni 2001 ;
- 3° de hoorzittingen en de besprekingen over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS in de commissie Openbare Werken, Mobiliteit en Energie op 8 januari 2002 en 10 januari 2002 ;
- 4° de adviezen 32.371/VR en 32.529/3 van de afdeling wetgeving van de Raad van State waarin geconcludeerd wordt dat "het onderzocht samenwerkingsakkoord moet worden herzien, in deze zin dat de bepalingen waarbij de Gewesten instemmen met regelingen die uitsluitend tot de bevoegdheid van de federale staat inzake spoorwegvervoer behoren, daaruit worden weggelaten, en de financiering door de Gewesten van die aspecten van de betrokken aangelegenheden die

onder hun bevoegdheden vallen, beter wordt afgebakend." ;

– overwegende :

- 1° dat de spoorinvesteringen in Vlaanderen moeten worden afgestemd op de doelstellingen van het Vlaamse mobiliteitsbeleid en daartoe een klantgericht, concurrerend en multimodaal gemeenschappelijk vervoer moet worden ontwikkeld als alternatief voor het autogebruik ;
- 2° dat er een onevenwicht is tussen de budgettaire middelen en de geplande investeringen en er projecten dreigen te vervallen indien het netto te financieren saldo niet wordt gefinancierd ;
- 3° dat de geplande investeringen voor 2002 nu al op de helling komen te staan door een geraamd tekort voor 2002 bij de NMBS van 230 miljoen euro ;
- 4° dat de noodzakelijke spoorinvesteringen voor de Vlaamse economische poorten van internationaal belang, met name een verbeterde spoorontsluiting van de Vlaamse zeehavens en een betere ontsluiting van de luchthaven van Zaventem, slechts op lange termijn in het vooruitzicht worden gesteld in het investeringsplan, dat onlosmakelijk verbonden is met het samenwerkingsakkoord ;
- 5° dat het investeringsplan tekortschiet om het spoorweginfrastructuur in Vlaanderen te ontwikkelen tot een echte ruggengraat voor het openbaar vervoer en onvoldoende rekening houdt met de mobiliteitsplanning binnen het Vlaamse Gewest (in het bijzonder kent bijvoorbeeld de spoorontsluiting van Limburg ernstige tekortkomingen) ;
- 6° dat de tekortkomingen van het investeringsplan voor Vlaanderen niet kunnen worden bijgestuurd door het Vlaamse Gewest wegens de beperkingen in het samenwerkingsakkoord en wegens juridische bezwaren ; daardoor kunnen de gewesten géén eigen accenten leggen in de spoorinvesteringen ;

– vraagt de Vlaamse regering :

- 1° het voorliggende ontwerp van decreet betreffende het samenwerkingsakkoord terug te trekken ;

Voorzitter

- 2° een nieuwe dialoog aan te gaan met de federale regering, de Waalse gewestregering en regering van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest, om te komen tot een nieuw investeringsplan en een nieuw samenwerkingsakkoord ;
- a) die beantwoorden aan de door het Vlaams Parlement aangenomen resolutie en moties ;
- b) die tegemoetkomen aan de doelstellingen van het Vlaamse mobiliteitsbeleid ;
- c) waarin de exploitatiebehoeften en de infrastructuurinvesteringen op elkaar afgestemd zijn ;
- d) waarin sluitende garanties zijn opgenomen dat de geplande investeringen daadwerkelijk tijdig gerealiseerd zullen worden ;
- e) waarin nationale en strategische investeringen, met name de ontsluiting van de luchthaven van Zaventem en de spoorprojecten met betrekking tot de drie grootste zeehavens onttrokken worden aan de regionale verdeling en gerealiseerd worden vóór 2010 ;
- f) die gebaseerd zijn op een stevige juridische basis.

Het voorstel van resolutie van de heren Loones, Van Dijck en Vandenbroeke luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

- gehoord op 8 en op 10 januari 2002 in de Commissie voor Openbare Werken, Mobiliteit en Energie, de besprekingen over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waalse Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS ;
- gelet op de moties die met betrekking tot de NMBS, het spoorwegbeleid en de rol van de ge-

westen daarin, al door het Vlaams Parlement op 12 januari 2000, op 14 november 2000 en op 14 maart 2001 zijn goedgekeurd ;

- gelet op de resolutie over het investeringsprogramma 2001-2012 van de NMBS, die door het Vlaams Parlement op 20 juni 2001 werd goedgekeurd ;
- gelet op de negatieve adviezen 32.371/VR en 32.529/3 van de afdeling wetgeving van de Raad van State inzake de pre- en de cofinanciering door de gewesten ;
- overwegende dat :
  - 1° het federale NMBS-akkoord geen rekening houdt met de verzuchtingen van het Vlaams Parlement, zoals geformuleerd in de moties, aangenomen op 12 januari 2000, 14 november 2000 en op 14 maart 2001 ;
  - 2° de Vlaamse overheid nog altijd niet vertegenwoordigd is in de Raad van Bestuur van de NMBS en dus geen volwaardige inspraak krijgt bij het openbaar vervoer per spoor en daardoor geen coherent en geïntegreerd mobiliteitsbeleid kan voeren ;
  - 3° de federale middelen voor het spoor niet verdeeld worden volgens objectieve criteria, maar volgens een onrechtvaardige 60/40-verhouding die Vlaanderen en de Vlaamse treinreizigers sterk benadeelt ;
  - 4° de noodzakelijke spoorinvesteringen voor de Vlaamse economische poorten van nationaal en internationaal belang in het investeringsplan op de lange baan worden geschoven en met juridische problemen bedreigd worden ;
- vraagt de Vlaamse regering :
  - 1° het voorliggende ontwerp van decreet betreffende het samenwerkingsakkoord terug te trekken ;
  - 2° de regionalisering van het volledige spoorwegbeleid met overdracht van middelen na te streven en door te voeren ;

Voorzitter

De algemene bespreking van het ontwerp van decreet en de besprekingen van de voorstellen van resolutie zijn geopend.

Mevrouw Claes, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Hilde Claes, verslaggever (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, mede gelet op het gevorderde uur zal ik proberen het kort te houden. Dat is niet zo eenvoudig, want de bespreking van dit ontwerp van decreet in de commissie was zeer uitgebreid. Het voorliggende ontwerp van decreet gaat over de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS. Dit samenwerkingsakkoord is het resultaat van lang onderhandelen tussen de federale overheid en de gewesten. Daarbij was voor de Vlaamse regering de resolutie over het investeringsprogramma voor 2001-2012 van de NMBS een belangrijk werkinstrument. Die resolutie is op 20 juni 2001 in het Vlaams Parlement goedgekeurd.

Het samenwerkingsakkoord is op 14 juli 2001 afgesloten. Dat akkoord bevat veel verwezenlijkingen. Vooreerst wil ik wijzen op de belangrijke bijlagen bij het akkoord. Er is een bijlage over het eigenlijke investeringsplan en een verklarende nota. In de nota worden de elementen van het samenwerkingsakkoord verduidelijkt, zoals de financieringsprincipes en de werken waarop de 60/40-verdeelsleutel niet meer van toepassing is. In de nota wordt ook gezegd dat er in de toekomst een behoefteanalyse zal worden opgesteld. Zo zal het voor het eerst mogelijk worden om voor de investeringsplanning voor de spoorwegen te steunen op dat soort van analyses.

In het samenwerkingsakkoord komen drie concrete verwezenlijkingen tot uitdrukking. Eén, de oprichting van een executief comité van ministers van mobiliteit ; twee, afspraken over termijnen binnen dewelke het Vlaams Gewest vergunningsaanvragen dient af te handelen en drie, de afspraak dat de NMBS binnen bepaalde termijnen in opdracht van de federale overheid een aantal dossiers zal indienen, met name de tweede spoortunnel onder de Schelde en een tweede havenontsluiting van Antwerpen.

Verder is de financieringsregeling belangrijk. Dit is in de commissiebesprekingen ook gebleken. Het samenwerkingsakkoord regelt de renteloze prefinitanciering door gewesten van projecten van gewestelijk belang. Dit laat toe bepaalde projecten in de tijd naar voren te schuiven. Verder regelt het samenwerkingsakkoord voor het Vlaams Gewest de cofinanciering van grote spoorweginvesteringen ten bedrage van 8 miljard frank. Het akkoord zal in werking treden na de goedkeuring door de federale overheid, het Vlaams parlement, de Waalse raad en de Brusselse Hoofdstedelijke raad zonder dat in een termijn werd voorzien waarop aan de bepalingen van het samenwerkingsakkoord een einde zal komen. Dit is vrij evident, aangezien er een link is met het meerjareninvesteringsplan. Dit loopt af in 2012.

Voor de eigenlijke behandeling, werden nog twee resoluties ingediend. Een eerste resolutie werd door CD&V eind januari 2002 ingediend. Een andere resolutie werd door de heren Loones, Vandebroeke en Van Dijck ingediend. Beide resoluties werden aan het ontwerp van decreet gekoppeld. Zoals ik reeds zei heeft de behandeling in de commissie een heel verloop gekend. Ik deel het verloop op in drie commissievergaderingen.

Een eerste vergadering vond plaats in december 2001. Eerst werd door de minister een toelichting gegeven. Daarna hebben vijf leden van de commissie een verzoek ingediend om een hoorzitting te organiseren. Op 8 januari 2002 is de hoorzitting georganiseerd. Ik verwijs hierover naar het schriftelijk verslag. Tot zover de eerste behandeling in de commissie. De tweede behandeling vond, kort na de hoorzitting, op 10 januari 2002 plaats. Ik wil de bespreking hier in twee grote discussies opdelen.

Een eerste discussie betreft de klassieke discussie meerderheid-oppositie, de andere de juridisch-grondwettelijke aspecten en de bezwaren van de raad van State. Het eerste discussieblok kan in drie punten worden opgesplitst : ten eerste, de verdeelsleutel 60/40 in plaats van objectieve behoeften ; ten tweede, de resolutie over het investeringsprogramma. Volgens de oppositie werd er onvoldoende gerealiseerd. De meerderheid verwees naar de elementen die wel werden verwezenlijkt. Ten derde, de vraag of de cofinanciering al dan niet binnen de 60/40 verdeelsleutel, dan wel bovenop de budgettaire vastgestelde massa viel.

Claes

Het tweede punt van discussie betrof de juridische bezwaren. Het gaat over de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord, de co- en de prefinanciering. De Raad van State had gezegd dat dit juridisch en grondwettelijk niet correct was. Dit werd tijdens de hoorzitting door professor Goedertier bevestigd.

Omdat het samenwerkingsakkoord niet kon worden geamendeerd, stelde de commissie in haar geheel zich de vraag of een samenwerkingsakkoord als instrument wel bruikbaar was om de inhoudelijke verwezenlijkingen van de onderhandelingen om te zetten in de praktijk. Daarom heeft de commissie tijdens de vergadering van 10 januari beslist om het ontwerp van decreet hangende te houden en om de bespreking en de stemming met een maand uit te stellen, zodat duidelijkheid kon worden verschaft over de juridische bezwaren.

De derde bespreking in commissie kwam er op 26 februari. De minister gaf er een toelichting. Hij stelde uitdrukkelijk dat de Vlaamse regering in die periode van een maand initiatieven had genomen om te toetsen hoe het samenwerkingsakkoord kon worden onderbouwd zodat de cofinanciering en de prefinanciering werkelijk konden worden gerealiseerd.

Om een duidelijke kijk op de zaak te krijgen, had de minister samen met de minister-president contact opgenomen met de federale regering. Tijdens de onderhandelingen is gebleken dat er voor de prefinanciering geen juridisch probleem bestaat, omdat het enkel over voorafnames van geld gaat. Over de cofinanciering meldde de minister dat uit de onderhandelingen met de federale regering is gebleken dat die vorm van financiering enkel mogelijk is voor projecten waarvoor het Vlaams Gewest bevoegd is : werken van burgerlijke bouwkunde.

De minister meldde ook dat hij een brief had ontvangen van de federale minister waarin uitdrukkelijk werd gesteld dat de federale overheid alle juridische stappen zou ondernemen, inclusief die voor het wijzigen van de wettelijke bepalingen, zodat het samenwerkingsakkoord onverminderd kan worden uitgevoerd in geval van betwisting.

Op de toelichting van de minister volgde opnieuw een vrij uitgebreide discussie over een aantal punten : de inhoud van het financieringsplan of met

andere woorden of er voldoende gerealiseerd werd voor Vlaanderen, het aspect pre- en cofinanciering, de juridische en politieke garanties uit de brief van de federale premier, de 60/40-verdeelsleutel en de financiële haalbaarheid van het investeringsplan.

Het ontwerp van decreet werd goedgekeurd met 8 stemmen voor en 7 stemmen tegen. De beide gekoppelde resoluties werden zonder voorwerp verklaard omwille van de goedkeuring van het ontwerp van decreet. (*Applaus*)

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, waarde collega's, ik bedank mevrouw Claes voor het uitstekende verslag. Wie goed heeft geluisterd, heeft al meer dan voldoende argumenten om, in overeenstemming met de houding die we vroeger consequent hebben aangenomen, het akkoord af te wijzen. Toch is het nuttig om de argumenten stuk voor stuk te herhalen.

Het parlement heeft de voorbije twee jaar bijzonder veel aandacht aan deze problematiek besteed. Ook al zijn we niet bevoegd voor de spoorwegen, toch is dit voor Vlaanderen erg belangrijk. Zonder een goed spoorbeleid kunnen we onze eigen mobiliteitsproblemen niet op een goede manier oplossen. Denk maar aan de files, de ontsluiting van de havens, het toenemende goederenverkeer dat het best via het spoor of het water gebeurt, de verkeersveiligheid, enzovoort. Het is dan ook met redenen dat dit parlement hieraan herhaaldelijk tijd besteedt.

Er zijn tal van redenen om het voorliggende investeringsplan af te wijzen. Een eerste en misschien voornaamste reden is dat dit plan op het vlak van financiering niet gedekt is. Er staan voor 17 miljard euro investeringen in. Door de staat wordt echter maar 11 miljard euro gedekt. De overige 6 miljard euro moet op een andere manier bijeen worden gesprokkeld. Dat zal voor dit jaar al niet lukken. Dit plan dat nog moet worden goedgekeurd, zal in 2002 al niet kunnen worden uitgevoerd. Het is met andere woorden op drijfzand gebouwd. Het onvermijdelijke resultaat is dat we in 2006-2007 met een spoorwegmaatschappij zitten die een kolossale schuldenberg zal meeslepen. Wat we nu meemaken met Sabena zal dan nog maar klein bier lijken. De inhoud van het akkoord is gewoon slecht.

Een tweede reden is dat tal van elementen uit het akkoord nadelig zijn voor Vlamingen. De 60/40-

Caluwé

verdeelsleutel wordt aangehouden, terwijl de behoeften niet op die manier zijn gespreid. De verhouding op vlak van reizigersaantal bijvoorbeeld bedraagt 65/35. Op het vlak van goederenverkeer is de verdeling 80/20. Er zijn dus tal van andere verdeelsleutels mogelijk.

Het resultaat van het aanhouden van deze 60/40-verdeling is dat tal van projecten die Vlaanderen zou willen uitvoeren omdat ze absoluut noodzakelijk zijn, niet of te laat worden gerealiseerd. In Wallonië moet men dan weer projecten uitvinden om die 40 procent concreet te kunnen maken.

Het feit dat men in dit akkoord in een paar projecten van nationaal belang voorziet, verandert daar niets aan. Men heeft dit immers zo opgesteld dat tegenover de investeringen voor de luchthaven de zogenaamde couponnetjestrein naar Luxemburg staat. We mogen ons afvragen wat het nationaal belang van de lijn Brussel-Luxemburg is, terwijl de investeringen in de ontsluiting van de zeehavens niet zijn opgenomen in de projecten van nationaal belang. Driemaal raden wat het resultaat is : deze projecten van nationaal belang zijn opnieuw exact verdeeld volgens de 60/40-verdeelsleutel.

Het samenwerkingsakkoord legt verder beperkingen op aan onze decreetgeving op het vlak van ruimtelijke ordening. Dat is het zeer concrete resultaat van wat we hier gaan goedkeuren. Keuren we dit goed, dan moet de Vlaamse regering binnen een termijn van 18 maanden na de indiening een bouwvergunning verstrekken voor de werken tussen Brussel en Luxemburg die op Vlaams grondgebied gelegen zijn. Indien burgers daar problemen mee hebben, indien ze daartegen in beroep willen gaan en bezwaarschriften willen indienen, indien ze het niet eens zijn met het traject, dan is dat jammer. Dit Vlaams Parlement verbindt zich tot het binnen 18 maanden verstrekken van de bouwvergunning. Gebeurt dat niet, dan vervalt in elk geval elke vorm van prefinanciering, want die wordt daaraan gekoppeld.

Uit de hoorzittingen die we hebben gehouden blijkt dat het investeringsplan voornamelijk voor projecten in Vlaanderen tot de volgende resultaten leidt. De projecten in onze zeehavens zullen niet tijdig worden gerealiseerd. Het gevolg is dat de talrijke containers die bijvoorbeeld op de Linkeroever zullen aankomen alleen maar via de weg verder zullen kunnen worden vervoerd, met alle gevolgen vandien voor het mobiliteitsprobleem. Ook de investeringen ter ontsluiting van de luchthaven

van Zaventem zullen niet tijdig klaar zijn. We hebben vandaag nog in de krant gelezen dat Air France de mogelijkheid biedt om in Antwerpen zijn bagage af te geven en de HST naar Parijs te nemen, waar men het vliegtuig neemt in de luchthaven Charles de Gaulle. Hetzelfde gebeurt richting Schiphol. Zaventem is niet bereikbaar en zal dit de eerstkomende jaren niet zijn. Eigenlijk heeft SN Brussels Airlines momenteel al de concurrentiestrijd verloren, welke inspanningen men ook doet.

Een volgend effect van dit plan is dat elke belangrijke Waalse stad een verbinding van een half uur of minder zal hebben met de Belgische hoofdstad Brussel, terwijl Hasselt, de provinciehoofdplaats waarvan de minister van Mobiliteit burgemeester is, nog steeds bijna twee uur verwijderd zal blijven van Brussel.

Een andere reden waarom dit akkoord moet worden afgewezen, is dat het plan niet au sérieux wordt genomen door degenen die het moeten uitvoeren. De investeringen die worden gepland voor 2002, zullen niet voldoende zijn. Het plan zegt ook dat de NMBS vóór 1 januari 2002 een aanvraag zou doen voor de concrete procedure voor de tweede spoortunnel onder de Schelde. Drie maanden later ligt die aanvraag nog altijd niet op tafel.

Tegen 2005 zou op basis van het vorige investeringsplan de snellere verbinding tussen Leuven en Limburg, en tussen Leuven en Brussel een feit moeten worden. Ook al is de bouwvergunning klaar, toch wordt er geaarzeld met de uitvoering, omdat er opnieuw discussie is over de inplanting van de tweede HST-terminal. De heren Draps en de Donnea zouden die terminal willen verplaatsen, maar uit een interne nota van 19 september 2001 van de NMBS blijkt dat als men dat doet, de snellere verbinding met Leuven met vijf jaar wordt uitgesteld.

In het plan is de 60/40-verdeling opgenomen, maar we stellen vast dat die verdeling in 2001 niet werd gehaald. De verdeling was 58,6 procent voor Vlaanderen, en 41,4 procent voor Wallonië.

Gelet op het desastreuze karakter van dit plan, hadden onze ministers op het ogenblik van de onderhandelingen in juli 2001 maar tot één logische conclusie kunnen komen, namelijk dit plan afwijzen. Ze hebben dat niet gedaan, ze hebben een schaamlapje gezocht. Ze hebben gezegd dat ze de investeringen in Vlaanderen zelf zouden financieren, en hebben dan gevraagd om spoorinvesteringen met Vlaams geld te pre- of cofinancieren.

Caluwé

Ik heb grote vragen bij die oplossing. Het betekent dat we Vlaams geld gebruiken voor zaken waarvoor we niet bevoegd zijn, en waarvan de meeropbrengst via hogere sociale bijdragen, personenbelastingen en vennootschapsbelastingen, bovendien naar de federale schatkist vloeit. Maar iets meer dan 10 procent komt ten goede aan de Vlaamse schatkist. Die zogenaamde oplossing is een te verwerpen schaamlapje. Ministers Dewael en Stevaert waren daar nochtans heel gelukkig mee. Ze beschouwden die pre- en cofinanciering als een schitterende overwinning, als de uiteindelijke regionalisering van het spoorbeleid. Dat dit nadien aanleiding geeft tot juridische problemen en bezwaren, weet het kleinste kind. De Raad van State heeft inderdaad gezegd dat Vlaanderen niet bevoegd is om te pre- of cofinancieren. Het schaamlapje werd op die manier afgetrokken. Daar stonden ze dan beschaamd te kijken.

Men kon dan misschien nog zeggen dat er eventueel nog kon worden gediscussieerd over datgene wat de Raad van State naar voren had gebracht. Het zou logisch geweest zijn dat de federaal bevoegde minister de eigen zienswijze, zoals die in het akkoord was opgenomen, zou verdedigen. Het zou logisch geweest zijn dat ze in de memorie van toelichting bij het samenwerkingsakkoord – zoals ingediend in het federaal parlement, waar het trouwens nog altijd niet is goedgekeurd – een antwoord zou hebben gegeven op wat de Raad van State als bevoegdheidsbezwaren aanbracht.

De federale regering heeft dat echter niet gedaan. De federale regering heeft het volgende in die tekst gezet: 'Wat betreft de mechanismen van cofinanciering en prefinanciering, waarin artikel 14 en 15 voorzien, wenst de regering te preciseren dat de gewestelijke financiering in het geheel van initiatieven die in federale en gewestelijke materies inzake openbaar vervoer moeten worden genomen, slechts slaat op investeringswerken van burgerlijke bouwkunde die tot de gewestelijke bevoegdheden behoren, zoals de aanleg van wegen en overstaparkings in de omgeving van stations of spoorlijnen, of het ontwikkelen van stads- en buurtvervoer in samenwerking met de spoorwegen.'

Met andere woorden, wat zegt de federale regering? Ze spreekt niet over de mogelijkheid om spoortunnels aan te leggen. Ze spreekt niet over de mogelijkheid om geluidsschermen te financieren. Ze legt zich neer bij het advies van de Raad van State. Ze onderschrijft dat en ze neemt dat op

in de memorie van toelichting zoals die is ingediend in het federale parlement.

Toen we hier een hoorzitting hielden, kon professor Goedertier niet anders zeggen dan dat inderdaad het Vlaams Gewest niet bevoegd is om te prefinancieren en te cofinancieren. Wat zou, gelet daarop, de normale logische consequentie geweest zijn?

De Vlaamse regering heeft met de federale regering een akkoord gesloten over dat spoorplan. Daarin staan heel veel dingen die niet goed zijn voor Vlaanderen. Het compromis was echter dat in ruil Vlaanderen pre- en cofinanciering kreeg.

Nu blijkt echter dat datgene wat men krijgt, juridisch niet kan. Dan is het eigenlijk niet het opnieuw in vraag stellen van een akkoord als men daar opnieuw over wil onderhandelen. Datgene waarover men onderhandeld heeft, kan als dusdanig immers niet worden uitgevoerd.

Dit was dus niet het breken van het woord vanwege de Vlaamse regering indien ze na al die juridische bezwaren tegen de federale regering had gezegd dat ze daarover opnieuw zou willen praten. De Vlaamse regering had gerust kunnen zeggen dat er nieuwe onderhandelingen dienden te komen over dat akkoord om een ander compromis te vinden: geen pre- en cofinanciering, maar een andere manier om tot een degelijk en evenwichtig resultaat te komen.

Dat was trouwens wat Spirit op 14 januari heeft aangebracht. In een persmededeling van die dag zei Spirit dat hierover opnieuw moest worden onderhandeld. Spirit zei dus dat het opnieuw fundamenteel moest worden besproken. Dat was inderdaad ook de enige logische conclusie die men op dat ogenblik kon maken.

Gebeurt dat dan ook? Neen, het gebeurt niet. Men vreest dat, als men dit opnieuw echt op tafel legt, alle evenwichten in deze met haken en ogen aan elkaar hangende coalitie zullen worden verbroken. Als men hier opnieuw op federaal vlak over praat, als men er zelfs maar één komma aan zou willen wijzigen, dan zou het kaartenhuisje in elkaar kunnen zakken. Hier opnieuw over praten zou wel eens tot gevolg kunnen hebben dat de federale regering sneuvelt.

Dat is het ergste wat de Vlaamse regering kan meemaken: dat de federale regering zou sneuvelen. We hebben in dit verband vandaag al een ander dossier besproken. Wanneer de federale re-

Caluwé

gering in gevaar zou kunnen komen, dan siddert de Vlaamse regering. Dan gaat ze liggen. Dan gedraagt ze zich zeer braaf.

In plaats van een heronderhandeling te vragen, heeft men dus gewoon een briefje gestuurd naar de federale premier met de vraag dat die alstublieft een brief zou terugsturen. De vraag was: 'Zult u ervoor zorgen dat dit akkoord wordt uitgevoerd, mochten er ooit problemen zijn?' Premier Verhofstadt schrijft een briefje terug, waarin hij zegt: 'Wel, als er ooit problemen zouden zijn, dan ga ik het niet oplossen.'

Immers, over de cofinanciering staat nu uitdrukkelijk in het briefje opnieuw de thesis van de Raad van State. Er staat namelijk uitdrukkelijk in dat het Vlaams Gewest niet bevoegd is voor een cofinanciering van de spoorweginvesteringen. Er staat evenwel ook in dat als er zich problemen voordoen, bijvoorbeeld omdat de Raad van State de werken laat stilleggen omdat ze geprefinancierd zijn door het Vlaams Gewest, de heer Verhofstadt dat zal oplossen. Dat is iets voor in 2006 of 2007, maar in 2006 is de heer Verhofstadt mogelijk allang tegen 179 kilometer per uur naar Italië gereden om daar een simpele olijfboer te worden, die niets meer te zeggen heeft in de Belgische politiek en er op geen enkele manier nog voor kan zorgen dat het akkoord ook door de Franstaligen wordt uitgevoerd.

Als we dit goedkeuren, wordt ook de herstructurering van de NMBS gedeblokkeerd. In de Senaat blokkeert de PS namelijk al een half jaar de goedkeuring van die herstructurering, omdat ze eerst de garantie willen dat het Vlaams Parlement buigt en het samenwerkingsakkoord goedkeurt, zodat de verdeling van de investeringen voordelig blijft voor Wallonië, en ze de garantie hebben dat ze de lijn Brussel-Luxemburg kunnen aanleggen zonder dat daar in het Vlaams Gewest nog iets tegenover kan worden geplaatst.

Vlaanderen heeft geen enkele reden om die herstructurering mogelijk te maken, want ze is niet in het voordeel van Vlaanderen. Er is daarin geen sprake van een vertegenwoordiger van het Vlaams Gewest in de raad van bestuur, hoewel dat een van de essentiële elementen was van de resolutie die we hier hebben goedgekeurd.

Bovendien krijgt de afgevaardigd bestuurder van de NMBS een Franstalige waakhond mee. Dat is bizar, aangezien intussen in het Copernicusplan de

zogenaamde taaladjuncten worden afgeschaft. Onder alles, waaronder de afgevaardigd bestuurder zijn handtekening zet, moet nu ook een Waalse handtekening komen. Die herstructurering is dus Vlaamsvijandig en gaat het best niet door.

Het is ook in het belang van de NMBS dat ze niet doorgaat. Die moet immers nog voor 2003 een Europese richtlijn uitvoeren met betrekking tot een herstructurering van de openbare spoorwegmaatschappijen. De uitvoering van die richtlijn is nu niet in de herstructurering opgenomen. Als we nu ja zeggen, moeten we nog een heel proces doormaken voor het opstellen van een nieuwe structuur en het samenstellen van een nieuwe raad van bestuur. Dat kan pas na de zomer klaar zijn. Dan resten er nog enkele maanden om de nieuwe herstructurering door te voeren. Het zou beter zijn de herstructurering opnieuw onderaan in de lade te steken, en meteen te beginnen met de echte herstructurering van de spoorwegmaatschappij in uitvoering van de Europese richtlijn.

De voornaamste reden voor het parlement om dit akkoord niet goed te keuren, is de vraag of we nog enig respect hebben voor onszelf. Het Vlaams Parlement heeft de voorbije twee jaar immers vier debatten over deze problematiek gehouden. Al deze discussies zijn met de goedkeuring van een resolutie of een motie afgesloten. Op 12 januari 2000, 14 november 2000, 6 maart 2001 en 20 juni 2001 heeft het Vlaams Parlement teksten goedgekeurd die om de aanwezigheid van vertegenwoordigers van de gewesten in de raad van bestuur vragen en die voor het verdwijnen van de noodlottige 60/40-verdeelsleutel voor investeringen pleiten. We hebben in het verleden al gezegd dat een compromis mogelijk is en dat de verdeelsleutel in eerste instantie enkel voor de nationale luchthaven en de zeehavens hoeft weg te vallen. Deze teksten maken bovendien steeds gewag van het creëren van de mogelijkheid om regionale beheerscontracten op te stellen.

Het gaat hier om drie moties en een resolutie, waarvan er een paar zelfs unaniem zijn goedgekeurd. In het voorliggende samenwerkingsakkoord wordt geen enkele van deze vragen positief beantwoord.

Indien het Vlaams Parlement zichzelf respecteert en in de buitenwereld enig respect wil afdwingen, moet het zich vandaag consequent opstellen. Gezien de eerder genomen beslissingen mag het Vlaams Parlement dit akkoord niet goedkeuren.

Indien het Vlaams Parlement dit akkoord wel goedkeurt, zal het in de toekomst geen respect

Caluwé

meer kunnen afdwingen. Iedereen zal denken dat de teksten die hier worden goedgekeurd, gewoonweg worden ingeslikt en vergeten als het erop aankomt. Iedereen zal onze beslissingen vonden papier vinden die steeds moeten wijken voor het hoger belang.

Er is nog een negende reden waarom we dit akkoord niet willen goedkeuren. We willen namelijk enig respect tonen voor de nieuwe formatie Spirit. Hoewel Spirit onmiddellijk over twee ministers kon beschikken, heeft deze beweging het moeilijk met haar geloofwaardigheid.

Gaan de mensen van Spirit er echt voor? Zullen ze hun standpunten verdedigen of gaat het hier enkel om woorden die opgang maken maar even snel als geesten weer verdwijnen? Op 14 januari 2002 heeft Spirit terecht verklaard dat dit akkoord niet voldoet en dat daar opnieuw over moet worden onderhandeld.

Hoewel Spirit zich voor nieuwe onderhandelingen heeft uitgesproken, ligt hier vandaag exact dezelfde tekst voor. Als de mensen van Spirit consequent zijn, keuren ze dit akkoord vandaag niet goed. Indien ze enig respect willen afdwingen, is dit de enige houding die ze kunnen aannemen. Indien ze vandaag tegen stemmen, hebben ze de lakmoesproef doorstaan.

Ik heb hier negen redenen gegeven om dit akkoord niet goed te keuren. Ik hoop dat mijn uiteenzetting de heer Bex heeft overtuigd.

De voorzitter : De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex : Mijnheer de voorzitter, ik wil de vragen van de heer Caluwé nu nog niet beantwoorden. Ik wil hem wel medelen dat de informatie die hij in het kader van zijn uiteenzetting heeft gegeven niet steeds klopt. Ik zou hier concreet op twee onvolkomenheden willen ingaan.

Ik heb het budget 2002 van de NMBS bij me. De 60/40-verhouding komt in deze cijfers zeer duidelijk tot uiting. De heer Caluwé heeft daarnet ook gesteld dat de werkzaamheden aan de tweede spoorwegtoegang tot de haven van Antwerpen in maart 2002 moesten aanvangen. Dit is onjuist.

De heer Ludwig Caluwé : Ik heb daarnet gezegd dat de werkzaamheden op 1 januari 2002 dienden te beginnen.

De heer Jos Bex : Ik wil hier even een tekst van de NMBS over de tweede toegang tot de haven van Antwerpen voorlezen : 'Sinds de principiële beslissing van de Vlaamse regering van 23 juni 2000 is er een GRUP in opmaak bij de Vlaamse administratie om dit tracé formeel vast te leggen. Het ontwerp-GRUP zal eerstdaags formeel worden beslist, waarna de procedure van inspraak en advies kan starten. Het samenwerkingsakkoord tussen de federale regering en de gewesten voorziet dat de NMBS de bouwaanvraag indient voor het einde van 2002. Om deze timing te kunnen halen, is daartoe reeds het project MER opgestart.'

De heer Ludwig Caluwé : Ik dank u voor de bijkomende informatie. Of het nu om 58 of om 60 procent gaat, kunnen we in het midden laten. Wat vaststaat, is dat de aanvraag er niet was toen ze er moest zijn. Ze is er nu misschien, maar op 1 januari 2002 was ze er niet. De NMBS had die aanvraag voor 31 december 2001 moeten indienen. Misschien is de aanvraag vandaag aangekomen.

In het verleden hebben we in het parlement naar aanleiding van deze kwestie al heel wat resoluties en moties goedgekeurd. Ik denk dat geen van de krachtlijnen die daarin staan, door dit akkoord worden gerealiseerd. We moeten dus consequent zijn en dit akkoord vandaag niet goedkeuren. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : De heer Van Aperen heeft het woord.

De heer Jul Van Aperen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ministers, collega's, we hebben negen redenen te horen gekregen, maar eigenlijk is er maar één reden waarom CD&V dit ontwerp van decreet niet kan goedkeuren en dat is omdat CD&V in de oppositie zit. Dit voorstel van decreet is een historisch moment. (*Gelach van de heer Eric Van Rompuy*)

Dit is een historisch moment, mijnheer Van Rompuy. De federale regering heeft immers nooit rekening gehouden met enig advies van dit parlement. Dat is de werkelijkheid. Het samenwerkingsakkoord is niet volmaakt en ik geef dat toe. Kan er echter iets volmaakt worden genoemd in de politiek? Er worden altijd compromissen gesloten.

Dit samenwerkingsakkoord is een stap in de goede richting. Voor de eerste keer en onder druk van het Vlaams Parlement zijn er essentiële wijzigingen doorgevoerd in het investeringsprogramma. Vroeger hadden de gewesten een beperkte adviserende rol.

Van Aperen

Ik vind dat dit ontwerp van decreet wel moet worden goedgekeurd, omdat het Vlaams Gewest voortaan de mogelijkheid krijgt om bepaalde spoorinvesteringen, zoals de tweede spoortoegang tot de Antwerpse haven en de tweede spoortunnel, te prefinancieren. Er is dus geen enkel juridisch bezwaar in verband met de prefinanciering. Het maakt geen verschil uit of de NMBS nu een lening aangaat bij een externe bank of via het Vlaams Gewest. Boekhoudkundig gaat de NMBS gewoon een achtergestelde lening aan. De financieringslast komt voor een bepaalde periode ten laste van het Vlaams Gewest. Daardoor zullen we meer investeringen kunnen doen, met inachtneming van de verdeelsleutel. De timing van de uitvoering van strategische projecten zal doorslaggevend zijn bij de voorkoming van congesties dan de discussie over de te realiseren projecten. Het is door toedoen van Vlaanderen dat de meest nijpende spoordossiers sneller zullen worden uitgevoerd dan vroeger mogelijk was.

Op verzoek van het Vlaams Parlement zal er een uitgebreide studie worden gemaakt over de mobiliteitsbehoeften in ons land en over de manier waarop de spoorwegen daaraan kunnen beantwoorden. Een grondige objectivering van de spoorinvesteringen komt hierdoor eindelijk en voor de eerste keer tot haar recht.

Vlaanderen zal bovendien projecten kunnen cofinancieren, ook al bestaan daar misschien nogal twijfels over. Cofinanciering zal mogelijk zijn voor een bedrag van 8 miljard frank. Dat bedrag heeft geen invloed op de budgettaire verdeelsleutel en het kan worden verhoogd als het Overlegcomité daarmee akkoord gaat.

Het samenwerkingsakkoord levert via de oprichting van het Executief Comité van de Ministers van Mobiliteit voor de eerste keer ook een wezenlijke bijdrage tot een betere mobiliteitintegratie. Zo'n comité heeft nooit eerder bestaan. Het beter op elkaar afstemmen van de verschillende vormen van openbaar vervoer zal door de werking van dit orgaan niet langer als een holle slogan klinken. Het Vlaams Gewest zal voortaan een volwaardige stem krijgen in de besluitvorming over de spoorwegen en over de opvolging van het investeringsplan. Dit is een tendens die in schril contrast staat met de meningsverschillen tussen toenmalig minister-president Van den Brande en de federale regering omtrent het spoorbeleid.

Wij willen er nogmaals op wijzen dat er, wat de prefinanciering betreft, geen enkel juridisch probleem is, aangezien er enkel projecten in de tijd naar voren worden geschoven die later toch zouden worden uitgevoerd. De middelen die de NMBS hiervoor krijgt, worden op het ogenblik dat het project was gepland, terugbetaald. Het Vlaams Gewest draait enkel op voor de intrestlast tussen het moment van de voorafname en het moment van de werkelijke investering zoals gepland.

Voor de cofinanciering kreeg de Vlaamse regering een politiek engagement namens de voltallige federale regering om aan een eventuele juridische impasse te ontsnappen. Dit betekent dat men zelfs op het hoogste niveau wil nadenken over de manier waarop men in de toekomst het spoorbeleid in België wil uitvoeren. Misschien is dit wel een eerste stap in de richting van een regionalisering van de NMBS. Nu al is duidelijk dat dit belangrijke onderwerp bij de volgende regeringsonderhandelingen zeker en vast opnieuw op tafel zal liggen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Penris heeft het woord.

De heer Jan Penris (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, het investeringsplan voor de NMBS is een slecht plan. Ik zou u daarvoor negen redenen kunnen opnoemen, maar ik ga dat niet doen. Ik sta even stil bij de belangrijkste redenen. De 60/40-verhouding, die we allemaal hebben vermaledijd, wordt in het plan behouden. Een aantal essentiële Vlaamse projecten zoals de ontsluiting van de Vlaamse zeehavens, wordt in het plan verworpen. Ook het Limburgs personenvervoer over het spoor blijft in de kou staan. Er zijn nog andere redenen, maar dat had u wel begrepen na de uiteenzetting van de vorige sprekers.

Reeds lang voor het concretiseren van dit samenwerkingsakkoord voelden wij aan dat dit dossier de verkeerde richting uitging. Getuige daarvan zijn de vele tussenkomsten die we over dit dossier hebben gehouden in de bevoegde commissie en in de plenaire vergadering. Getuige daarvan zijn ook de vele parlementaire initiatieven en de verschillende moties die we in deze kwestie hebben genomen. Ik verwijs naar de motie van 12 januari 2000, naar die van 14 november 2000 en naar de meest recente motie, het fameuze stuk 612. Ik geef toe dat wij dit stuk destijds hebben verworpen, omdat het volgens ons niet ver genoeg ging. De meerderheid heeft het toen toch aangenomen, maar nu blijkt dat een aantal belangrijke punten helemaal niet worden gerealiseerd als we dit samenwerkingsakkoord goed-

Penris

keuren. Ter herinnering wil ik ze hier nog opnoemen. U vroeg de gegarandeerde vertegenwoordiging van de gewesten in de raad van bestuur van de NMBS. Hebt u die bekomen? U vroeg een objectivering van de spoorinvesteringen en de spoorbediening, die in de plaats kan komen van de vaste 60/40-verdeelsleutel. Hebt u die bekomen? U vroeg als eerste stap daartoe de onttrekking van een aantal voor de nationale economie strategische investeringen voor het goederenverkeer volgens de 60/40-verdeelsleutel, in casu voor projecten waarvoor ik heb verwezen. Hebt u die bekomen? Het antwoord is drie keer neen. Ook op de andere punten krijgt u nul op het rekwist.

Met andere woorden, wat u hier als meerderheid als resolutie hebt aangenomen en voorgedragen aan de Vlaamse regering, in de hoop dat zij het zou overmaken aan de federale regering of minstens zou gebruiken op het moment dat zij naar de onderhandelingen moest met die federale regering, werd helemaal niet gerealiseerd. Dan hebt u ons proberen te troosten met de mededeling dat we toch nog onze co- en onze prefinanciering hadden, waarmee de slechte elementen uit dit akkoord misschien enigszins kunnen worden weggewerkt. De heer Caluwé heeft erop gewezen dat Vlaanderen hier in feite twee keer betaalt, en dat is ook zo.

De juristen die de constructie hebben onderzocht, gaan echter nog verder en zeggen dat het Vlaamse Parlement die co- en prefinanciering moet vergeten. Niet alleen de juristen van de Raad van State zeggen dat, ook professor Goedertier en zelfs de juristen die nadien werden geconsulteerd door de Vlaamse regering zijn die mening toegedaan. Vanuit juridisch oogpunt kan men het systeem van de co- en prefinanciering, het doekje voor het bloeden dat ons wordt voorgehouden, niet realiseren. Het is in strijd met de Grondwet en met een aantal bijzondere wetten die het land rijk is. De enige mogelijkheid is wijzigingen aan te brengen in de bijzondere wetten.

Er zijn vier mogelijkheden om aan de impasse te ontsnappen. Men kan de zaak heronderhandelen. Daarvoor bestaat inderdaad een juridisch argument. Indien de voor de Vlaamse regering essentiële co- en prefinanciering wegvalt, dan is ze gerechtigd om de onderhandelingen van meet af aan opnieuw te starten. Wallonië wil die stap echter niet zetten en Vlaanderen dus ook niet.

Men zou de co- en de prefinanciering juridisch toch toelaatbaar kunnen maken en realiseren door

in het federaal parlement een bijzondere wet goed te keuren. De fameuze brief van premier Verhofstadt alludeert daarop. Daarin staat dat indien er ooit een probleem mocht zijn en in een of andere rechtbank de constructie wordt aangevallen door rechtsonderhorigen, dan zou premier Verhofstadt de nodige stappen ondernemen. Hij zegt met andere woorden dat hij ervoor zal zorgen dat het federaal parlement de bijzondere wet goedkeurt. U ziet van hier dat de Waalse collega's enige inschikkelijkheid zullen betonen!

Een aantal fracties komt met een andere mogelijkheid op de proppen. Ze hebben het over de regionalisering van het spoorwegbeleid. Ik zie dat de heer Van Aperen daar niet meer zo vijandig tegenover staat. Hij heeft dat fameuze woord al in de mond genomen. Voor hem moet dat wel nog na Sint-Juttemis, na de verkiezingen gebeuren. Het woord is echter wel gevallen. Sommige fracties hebben het zelfs in hun voorstel van resolutie opgenomen. Hun houding in deze zaak is wel enigszins hypocriet. De N-VA pleit voor de regionalisering. Ik wil de heren – dames zitten er niet in die fractie – er toch op wijzen dat ze niet langer dan in mei van vorig jaar onze motie, die bijna letterlijk hetzelfde vroeg, massaal hebben verworpen. We hebben van hen geen lessen ter zake te ontvangen.

– *De heer Norbert De Batselier, voorzitter, treedt als voorzitter op.*

Indien ook de regionalisering wordt verworpen, blijft er nog maar een mogelijkheid over. Dat is de optie waar wij achter staan: de totale onafhankelijkheid van Vlaanderen. In die staat kunnen we een eigen spoorwegbeleid uittekenen. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Voorhamme heeft het woord.

De heer Robert Voorhamme (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte collega's, ik heb twee soorten argumenten gehoord tegen de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord. Een eerste reeks heeft betrekking op de techniciteit van het investeringsplan van de NMBS, de financiering ervan, de structuur van de NMBS, enzovoort. We mogen ons niet van parlement vergissen. Ik neem aan dat daar over nog enige discussie mogelijk is. Eigenlijk moet deze assemblee hierover geen uitspraak doen. Dat is ook de stelling die wij van in het begin hebben aangenomen. Mijnheer Caluwé, daarmee vallen zo'n vijf punten uit uw argumentatie weg.

Voorhamme

De tweede reeks argumenten zijn meer communautair geladen en hebben betrekking op wat ik de 'kaakslag- of respectdoctrine' zou willen noemen. Daarover kan niet op een strikt rationele manier worden geoordeeld. Zoals bij elk communautair dossier gaat het om de vraag hoe snel men denkt bepaalde stappen te kunnen zetten in die materie. Al naargelang men zich bevindt in de regering of in de oppositie, is er een enorm verschil in de grootte van stappen en de snelheid waarmee die moeten worden gezet. De oppositie is dan ook weinig geloofwaardig als ze weer eens een extreme stelling inneemt, terwijl ze tot voor kort zelf deel uitmaakte van de regering en er evenmin in slaagde de 60/40-verdeelsleutel te doorbreken. Ook wij willen daarmee komaf maken. Al elf jaar wordt er in Vlaanderen over dit onderwerp gepraat, en eerlijk gezegd is er weinig veranderd. Momenteel zit die verdeelsleutel nog steeds in het investeringsplan, maar er is eindelijk ook een kleine doorbraak geboekt, een stap in de goede richting gezet.

Collega's, de SERV heeft misschien onbewust het spoor ontdekt dat ons toeliet uit de impasse te raken. Hij stelde dat de 60/40-sleutel niet langer houdbaar is en moet worden vervangen door een objectieve behoefteanalyse. Ondertussen, zo merkte de raad op, kunnen er misschien zaken worden gerealiseerd door bijzondere projecten van nationaal belang buiten de verdeelsleutel te houden, of door pre- of cofinanciering door de Vlaamse Gemeenschap toe te laten. De Vlaamse onderhandelaars hebben die suggestie ter harte genomen. Het resultaat is terug te vinden in het huidige voorstel.

Een akkoord over het loslaten van de 60/40-verdeelsleutel en het overstappen op een objectieve behoefteanalyse is onmogelijk zo lang daarvoor geen basis bestaat. Als we de 60/40-verdeelsleutel niet meer gebruiken, moeten er wel gegevens beschikbaar zijn om de prioriteiten op een andere manier vast te leggen. De heer Schalck heeft in de Kamer voorstellen ingediend om vormen van basismobiliteit te introduceren in de wetgeving op de spoorwegen. Als dit voorstel wordt goedgekeurd, zal het onvermijdelijk leiden tot een of andere vorm van behoefteanalyse.

Ons inziens biedt dit samenwerkingsakkoord belangrijke mogelijkheden om een stap voorwaarts te zetten. Ik denk daarbij vooral aan de co- en prefinanciering. De sp-a-fractie zegt dit niet omdat ze deel uitmaakt van de meerderheid, maar baseert zich op de uitspraken van de instanties en organisaties die aan bod kwamen tijdens de hoorzitting

over dit onderwerp in het Vlaams Parlement. Zoals afgesproken, betrof het vooral vertegenwoordigers van grote groepen klanten van de Belgische spoorwegen, zowel de economische klanten als de passagiers. Ze waren het erover eens dat het huidig investeringsplan zowat alle projecten omvat die ze in gedachten hadden. Ze zegden ons allemaal dat de volgorde van de projecten en de tijdstippen waarop ze kunnen worden uitgevoerd voor problemen kunnen zorgen als er geen wijzigingen worden aangebracht. Zowel de vertegenwoordigers van de havengemeenschappen als van de luchthaven hebben erg expliciet gezegd dat wat in het investeringsproject staat alles bevat wat ze hadden verwacht, maar dat ze graag hadden gewild dat men sommige projecten vroeger zou kunnen realiseren. In het samenwerkingsakkoord is nu precies bepaald dat projecten die in het investeringsplan voorkomen sneller kunnen worden uitgevoerd als bijvoorbeeld de Vlaamse regering terzake initiatieven neemt.

Dat alles stemt dus vrij goed overeen met wat de belanghebbenden in Vlaanderen over de investeringen hebben gezegd. Ik baseer me in de eerste plaats op die vaststelling om te stellen dat het resultaat niet slecht is. Is dit een eindpunt? Neen, het gaat om een stap. Het is wel een stap die in een belangrijke mate tegemoetkomt aan de behoeften van de actoren op het terrein. Het is een stap die nog geen structureel raamwerk biedt voor de toekomstige aanpak van de zaken. Daarom zullen wij de komende jaren niet op onze lauweren rusten.

Tijdens de hoorzitting zijn er juridische vragen gesteld. We hebben de tijd genomen om te laten onderzoeken of er juridische oplossingen zijn voor problemen die zich in de toekomst kunnen voordoen. Nadat we de experts hebben gehoord, zijn we tot de conclusie gekomen dat er eigenlijk geen juridische oplossingen zijn – tenzij we ons akkoord niet geven, nieuwe onderhandelingen beginnen en proberen om de wetgeving te veranderen. Zullen we nieuwe onderhandelingen beginnen om meer juridisch houvast te krijgen, zoals sommigen hier voorstellen? Wat zullen we daarmee dan opgeven? Iedereen die al ooit heeft onderhandeld, weet toch dat het afdwingen van een bijkomend voordeel bijna altijd iets kost. Wat kunnen we op dit ogenblik daartegenover plaatsen? Ik denk daarom dat het erg onvoorzichtig zou zijn om nieuwe onderhandelingen te beginnen.

Er is een andere oplossing. Die oplossing is politiek van aard. Het is juist dat de Raad van State en een aantal experts hebben gezegd dat er misschien een juridische procedure wordt aangespannen, wat ertoe zou leiden dat een en ander wordt geblok-

Voorhamme

keerd. Het is niet zeker dat dit zal gebeuren. Er bestaat nogal wat twijfel over of iedereen die hier is vermeld zomaar naar het Arbitragehof kan stappen om zijn gelijk te vinden. Er zijn ook twijfels of men wel een poging zal ondernemen, en als men dat doet, of men wel over voldoende juridische wapens beschikt om dat tot een goed einde te brengen. Het is dus niet zeker dat dit zal gebeuren, en als het niet gebeurt, betekent dit dat samenwerkingsakkoord volledig kan worden uitgevoerd. Dan is er niets gebeurd en wordt er niets op de heling gezet. Als het toch gebeurt, kan men niet alleen naar het engagement van de premier teruggrijpen, maar naar dat van de hele federale regering. Dan wordt er een oplossing aan gekoppeld. Inhoudelijk kan de afspraak dan alleszins worden nageleefd.

Ofwel keuren wij dit samenwerkingsakkoord goed en kiezen wij voor een oplossing. Dat is voor Vlaanderen misschien niet de droomoplossing, maar realiseert een aantal punten die al lang op het verlanglijstje staan. Ofwel keuren wij dit niet goed, om redenen die hier reeds naar voren werden gebracht. In dat geval is er geen samenwerkingsakkoord, geen investeringsplan, zijn er geen afspraken. Dan moeten wij opnieuw beginnen. Dan sturen wij het spoor regelrecht de woestijn in. Dat is misschien nuttig voor CD&V, maar voor ons zou dit onverantwoord zijn. De noden zijn immers erg groot. (*Applaus bij sp.a, Agalev en VLD*)

De voorzitter : De heer Caluwé heeft het woord.

De heer Ludwig Caluwé : De heer Voorhamme is politiek een correct man. De resolutie die op 20 juni is goedgekeurd, was eerlijk. Men heeft toen gesteld dat een samenwerkingsakkoord slechts voor twee jaar kan worden afgesloten. Men heeft toen de politieke afweging gemaakt dat het niet meer open te breken was en er het schaamlapje van de pre- en de cofinanciering aan toegevoegd. Men wilde alles zo laten tot aan de volgende federale legislatuur. Men wilde pas in 2003 opnieuw over het investeringsplan onderhandelen. Wat betekent de goedkeuring van vandaag ? Betekent ze dat in 2003 niet meer over de spoorwegen en het investeringsplan wordt gepraat ? Of betekent ze dat er wel opnieuw wordt over gepraat en dat alles opnieuw op tafel kan worden gelegd ?

De heer Robert Voorhamme : Het samenwerkingsakkoord nu goedkeuren betekent in de eerste plaats dat we verder kunnen werken en niet in de woestijn belanden. Als we het voorrecht krijgen

opnieuw over een regeerakkoord te onderhandelen, zullen we opnieuw de manier waarop de spoorweginvesteringen worden vastgelegd en de rol van de gewesten in het spoorwegaanpak ter sprake brengen. Dat staat in het ontwerp van resolutie die door de meerderheid omtrent het mobiliteitsplan Vlaanderen is ingediend. Wij geloven dat wij op de juiste weg zitten en stap voor stap een meer geregionaliseerd spoorwegaanpak realiseren. Als we op uw voorstel zouden ingaan, dan zijn we geen stap verder. Integendeel, dan zouden we verder staan dan ooit van de realisatie van projecten die voor Vlaanderen zeer belangrijk zijn. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Malcorps heeft het woord.

De heer Johan Malcorps (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minster, collega's, we zetten in elk geval een belangrijke stap vooruit. Ik weet niet of er sprake is van een historische stap, maar het is in elk geval een nieuwe : een samenwerkingsakkoord tussen de federale overheid en de gewesten. In het verleden bestonden dergelijke akkoorden niet. We gaven adviezen over spoorweginvesteringsplannen, maar we hebben nooit mee mogen beslissen. Het is precies omdat we dat nu wel mogen doen, dat een aantal juridische problemen dienden te worden onderzocht.

Het werd reeds gezegd dat de spoorwegen belangrijk zijn om uit de mobiliteitsproblemen te raken. Dat geldt ook in het Vlaams Gewest. Ook de herstructurering van de top van de NMBS is daarbij van belang. De CD&V-fractie is geen vragende partij. Net als deze voormiddag in het VHM-dossier vraagt die partij om ook in dit dossier alles bij het oude te laten. Wij zijn dat niet van plan. We willen een herstructurering doorvoeren en een radicalisering van het investeringsprogramma.

De heer Voorhamme heeft er reeds op gewezen dat uitstel heel gevaarlijk zou zijn. We beschikken nu over 687,6 miljard frank, een alternatieve financiering van 97,5 miljard frank en een strikte timing. Ik zal het hele lijstje niet voorlezen, maar voor een aantal belangrijke projecten op het vlak van het goederenverkeer en van het personenverkeer, zoals de ontsluiting van de zeehavens en van de luchthaven, beschikken we nu over een strikte timing waardoor we sneller kunnen werken dan gepland. Dat is een belangrijke verwezenlijking.

Mijn fractie legt de nadruk ook op het binnenlands personenverkeer. De heer Voorhamme verwees naar de pleidooien voor basismobiliteit die in de Kamer worden gehouden. Het is belangrijk dat die

Malcorps

gebeuren vóór de begrotingsbesprekingen en niet daarna. We steunen in elk geval de pleidooien van de heren Schalck en Bartholomeeussen. Ook het GEN-Brussel is van belang voor Vlaanderen. Ik steun het idee van een Brabant-Brusselnet, maar op voorwaarde dat het niet ten koste gaat van het GEN.

Nog belangrijker is dat het principe van een objectieve behoefteanalyse werd ingeschreven in het spoorakkoord. Dat is niet alleen van belang voor de 60/40-verdeelsleutel die op termijn niet houdbaar is voor het goederenverkeer, maar ook omdat er nieuwe impulsen moeten komen inzake het personenverkeer in Vlaanderen. Op basis van de objectieve behoefteanalyse, die tegen het midden van 2003 klaar moet zijn, kunnen beslissingen worden genomen om een extra input te doen in het GEN in Antwerpen. Dat GEN is immers opgenomen in het akkoord, waarschijnlijk naar aanleiding van de noord-zuidverbinding. Er zijn impulsen nodig voor de uitbouw van een volwaardig expressnetwerk in Antwerpen en later ook in Gent.

Ook de ontsluiting van de luchthaven van Zaventem is belangrijk. Er komt een rechtstreekse verbinding met Leuven en Antwerpen. Dat is niet meer dan logisch, want er komt nu zelfs al een rechtstreekse verbinding tussen Antwerpen en Parijs.

Wat zal er in de toekomst gebeuren? We weten in elk geval al dat het migrantenstemrecht op de agenda zal staan van de volgende federale regeringsonderhandelingen. Voor sommigen is dat misschien een probleem, maar voor ons zeker niet. Een tweede zekerheid is dat ook de spoorwegen, en meer bepaald de regionalisering van de spoorwegen en de decentrale lijnen, op die agenda zullen staan. Mijn fractie heeft de resolutie in die zin ondertekend. CD&V heeft die tekst blijkbaar nog niet gelezen, maar naar aanleiding van het Vlaams mobiliteitsplan hebben wij gesteld mee vragende partij te zijn. Er moet inderdaad worden gekeken hoe de rechtstreekse afspraken tussen de NMBS en het Vlaams Gewest moeten worden georganiseerd. Een aantal overeenkomsten en misschien zelfs een beheersovereenkomst zijn op termijn onafwendbaar.

Meer inbreng van de gewesten in het spoorbeleid kan via verschillende kanalen. Het zal automatisch tot stand komen via de liberalisering van de spoorwegen. De IJzeren Rijn bijvoorbeeld zou in de toekomst door een Vlaamse maatschappij kunnen

worden geëxploiteerd. Ik heb in het verleden de eigen inbreng van het Vlaams Gewest altijd verdedigd. Dat is uitgemond in resoluties. Ook nu blijven we dat standpunt trouw. Voor de meer lokale lijnen moeten oplossingen worden gezocht in overleg met het gewest, de gemeenten en provincies. Denk maar aan de voorstadlijnen in Gent of Antwerpen. Dat kan eventueel zelfs worden opgenomen in het masterplan van de Antwerpse mobiliteit. Er moeten dus stappen worden gezet om duidelijkere afspraken te maken tussen het gewest en de NMBS.

Inzake de inbreng van het gewest in grote infrastructuurwerken via co- en prefinanciering wil ik nogmaals waarschuwen goed in het oog te houden waar we mee bezig zijn. Ik geef het voorbeeld van de tweede spoortoegang van de Antwerpse haven. Ik ben vragende partij voor een oplossing die zo mens- en milieuvriendelijk mogelijk is. Het zou echter een slecht precedent zijn om te stellen dat alle milieumilderende maatregelen in de toekomst vanuit het gewest moeten worden betaald. Spoorinvesteringen blijven een federale bevoegdheid. We hebben de mogelijkheid om aan co- en prefinanciering te doen, maar dat wil niet zeggen dat we alle milieumilderende maatregelen moeten betalen.

Dan zijn er de concrete vragen in verband met co- en prefinanciering. Dit kan onder strikte voorwaarden, met name voor projecten 'burgerlijke bouwkunde'. Wat dat concreet betekent, zal moeten worden uitgemaakt afhankelijk van het project. De federale overheid heeft zich geëngageerd om bij eventuele problemen naar een oplossing te zoeken. Ik wil er wel op wijzen dat de problemen bij een project als de tweede spoortoegang minder te maken zullen hebben met co- en prefinanciering of met een grondwettelijk aspect, maar meer met de normale procedures voor de Raad van State. Als bijvoorbeeld een vogelrichtlijngebied wordt aangesneden, moet erover worden gewaakt dat geen procedurefouten worden gemaakt.

De voorzitter : De heer Decaluwe heeft het woord.

De heer Carl Decaluwe : Mijnheer de voorzitter, ik wil de heer Malcorps drie concrete vragen stellen. Hoe ziet u de co- en prefinanciering? Welke middelen zijn daarvoor beschikbaar? Waar zullen die worden gezocht? Zullen daar volgend jaar in de begroting specifieke posten voor worden gecreëerd?

U zegt dat het investeringsprogramma wordt versneld. Ik heb de indruk dat het bestaande programma wordt verlengd voor een aantal jaren met de

Decaluwe

zelfde middelen. De vraag is waarin de versnelling dan zit ?

De meerderheid verstoopt zich achter de brief van de premier en zegt dat dit de hele federale regering bindt. De grote problemen zullen zich pas na 2003 voordoen. De vraag is dan wat het vodje papier waard zal zijn ? Als de problemen vroeger komen en er een grondwetsherziening nodig is, dan is daarvoor een tweederde meerderheid nodig. Welnu, we hebben al een paar keer gezegd dat CD&V niet zal meewerken. Hoe meent u al die concrete problemen op te lossen, vooral dan wat co- en prefinanciering betreft ?

De heer Johan Malcorps : Wat de financiële middelen betreft, we zullen er tijdens de Vlaamse begrotingsdiscussie rekening mee moeten houden dat er de volgende keer ook middelen zullen moeten zijn hiervoor. Minister Stevaert zei dit reeds in de commissie. Dat zal voor de volgende begrotingsdiscussie zijn. We kunnen nu moeilijk iets inschrijven. Dit was immers nog niet voorzien, zeker gezien de vertraging die we hebben opgelopen. Zelf heb ik in het kader van de Antwerpse discussie een constructie voorgesteld tijdens de Staten-Generaal van de Antwerpse mobiliteit : men zou in het kader van het Masterplan inzake de Antwerpse mobiliteit spoorinvesteringen kunnen integreren in het systeem dat daar wordt opgezet. Daar horen ze logischerwijze thuis. Natuurlijk betekent het mee in rekening brengen van het cofinancieren van spoorinvesteringen dat men keuzes moet maken. Voor het eerst zal het Vlaams Gewest in het hele mobiliteitsdebat er rekening mee moeten houden dat een klein percentage aan middelen moet worden gebruikt als bijdrage voor spoorinvesteringen. We zullen dus keuzes maken die we tot nu toe niet hoefden te maken.

We hebben een zeer duidelijk engagement van de premier en de federale regering. Dit biedt ons uiteraard maar garanties tot het einde van de federale zittingsperiode. Dat heb ik ook gezegd in de commissie. We kunnen toch moeilijk over de grenzen tussen de zittingsperiode heen springen, los van stembusakkoorden, waarover we het deze middag hadden. Voor deze zittingsperiode is er echter een duidelijk akkoord. Ook heb ik gezegd dat het voor mijn fractie, maar ook voor de andere meerderheidsfracties, evident is dat er bij de volgende federale regeringsonderhandelingen opnieuw zal worden gepraat over de spoorwegen. Mochten er problemen zijn met de uitvoering van dit akkoord – en het is de vraag of dat tegen die tijd al duidelijk

zal zijn – dan zal dat op zijn minst moeten worden bekeken. We hebben het ereward, ook van een aantal Franstalige partijen, dat men minstens dit akkoord wettelijk en grondwettelijk uitvoerbaar wil maken. Verder zullen er allicht nog een aantal nieuwe vragen worden gesteld over de bevoegdheidsverdeling inzake de spoorwegen. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, geachte leden, de N-VA zal het samenwerkingsakkoord niet goedkeuren, eenvoudig omdat wij ook het investeringsprogramma afwijzen. Dat is ondertussen voldoende duidelijk gebleken uit al die voorbije besprekingen. Laatst bleek dit nog op 20 juni, toen dit parlement in plenaire vergadering in grote eendracht een voorstel van resolutie goedkeurde. Ik herinner me nog dat de toon toen zeer afwijzend was. Het ging toen over veel meer dan de 60/40-verhouding en de oplossing die nadien werd gevonden met het schaamlapje van die pre- en die cofinanciering. Het ging over een totaal eisenprogramma. Men zei in het bijzonder dat het hele investeringsprogramma eigenlijk niet aangepast was aan de mobiliteitsbehoeften van Vlaanderen, en vroeg zeer stellig dat men een aantal zeer belangrijke investeringen uit de 60/40-verhouding zou lichten. Dat was veel breder dan de mogelijkheden die er zijn bij co- en prefinanciering.

Dan was er nog 10 juli 2001, de dag voor onze nationale feestdag. Toen kon ik terugvallen op een zeer duidelijke persmededeling van de toenmalige Volksunie, ondertekend door de heer Borginon, de toenmalige voorzitter. Daarbij vroeg men zeer stellig, aan de hand van een ontleding, om dit samenwerkingsakkoord af te wijzen. Hierbij ging men dus veel verder dan louter de motivering op de 60/40-resolutie.

Ik herinner me ook nog zeer goed dat we in die zitting hebben opgeroepen om naar aanleiding van 11 juli nog eens duidelijk die eisen te stellen. Op die wenk werd onmiddellijk ingegaan door de voorzitter van dit parlement. Op het stadhuis in Brussel hebben we op de feestdag via de voorzitter van het Vlaams Parlement opgeroepen om eindelijk af te stappen van die vermaledijde 60/40-verdeling en om eindelijk de Vlaamse rechten op te eisen. Dat was trouwens het enige element van die toespraak dat communautair in discussie lag en de daaropvolgende dagen in sterke mate in de pers aan bod is gekomen.

Loones

Op 14 juli komt dan de magische oplossing van de co- en de prefinanciering. Welke toegeving zou er in 's hemelsnaam kunnen schuilen in cofinanciering? Waarom zouden we inzake investeringen de eigen Vlaamse bevoegdheden niet met eigen Vlaams geld kunnen invullen? Ik weet dus werkelijk niet waarom we daarin een toegeving zouden moeten zien op de Vlaamse vraagstellingen. Prefinanciering zou toelaten bepaalde investeringen te versnellen door ze zelf te financieren, waarbij die investeringen achteraf hoe dan ook moeten worden terugbetaald.

Daarover is er dan die discussie over de juridische haalbaarheid ervan. Zelfs nog ongeacht de juridische haalbaarheid en correctheid blijven we stellen dat ook het systeem van de prefinanciering geen oplossing biedt, aangezien men op dit ogenblik nog altijd niet duidelijk kan aantonen dat dit dan binnen die 60/40 valt. Men heeft ons niet van het tegendeel kunnen overtuigen. Volgens ons blijft het zo dat men binnen die 60/40 nog altijd niet die prefinancieringsbedragen heeft. Dat is uiteraard essentieel.

Bijkomend is het zo dat er de grootste twijfel heerst. Wij kunnen onmogelijk genoeg nemen met een brief van de federale premier, die hoe dan ook geen draagkracht zal hebben voor toekomstige regeringen. Het is zelfs niet eens zeker dat men via die brief reeds regeringen bindt. Bovendien staat het als een paal boven water dat er een nieuwe negotiatie zal zijn op het ogenblik dat er een wijziging aan de bijzondere wet zal moeten komen, waarbij we nog eens zullen betalen voor nog eens dezelfde discussie.

Wat is onze houding? Wij blijven consequent met alle vroegere standpunten en alle vroegere resoluties, die we ook vanuit de meerderheid hebben ondersteund, waarbij we dit samenwerkingsakkoord afwijzen, vertrekkend van verschillende uitgangspunten. Ik verwijs nog eens uitdrukkelijk naar de verschillende meerderheidsresoluties en moties die we hier in dit parlement hebben aangenomen op 12 januari 2000, 14 november 2000, 14 maart 2001 en 20 juni 2001.

Ten tweede is de Vlaamse overheid nog steeds niet vertegenwoordigd in de raad van bestuur van de NMBS. Dit is een eis die in het Vlaams regeerakkoord in die woorden wordt gesteld.

Ten derde is nog altijd niet afgestapt van die onrechtvaardige 60/40-verhouding, waarvan we intus-

sen weten dat zelfs die niet gehaald wordt. Als we de SERV-cijfers bekijken, weten we dat we amper komen tot een 57/43-regeling in het verleden.

Ten vierde is er het feit dat de noodzakelijke spoorinvesteringen voor de Vlaamse economische poorten van nationaal en van internationaal belang in het investeringsprogramma minstens op de lange baan worden geschoven. Bovendien worden ze met juridische problemen bedreigd.

Geachte leden van de regering, collega's, in plaats van dit samenwerkingsakkoord te aanvaarden, menen we dat we veel beter nu reeds in negotiatie kunnen gaan na een totale verwerping van dit akkoord. We menen bovendien dat we, zoals intussen tot iedereen is doorgedrongen, onvermijdelijk voor een veel verdergaande oplossing staan dan een splitsing van exploitatie en eigendom. We zullen naar een regionalisering van het hele spoorbeleid moeten evolueren. Dat is de strekking van ons voorstel van resolutie waarover straks zal worden gestemd. (*Applaus bij VU&ID*)

De voorzitter : De heer Bex heeft het woord.

De heer Jos Bex (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, ik kan me vinden in het betoog van de heer Caluwé dat het spoor de ruggengraat is van een goed mobiliteitsbeleid. Ik ben het ook eens met degenen die zeggen dat de 60/40-verhouding geen goede verhouding is, en dat ze zo snel mogelijk moet worden gewijzigd. Al naar gelang van de gemaakte berekening zou de ideale verdeelsleutel ergens liggen tussen een 65/35-verhouding en een 70/30-verhouding. Zover zijn we echter nog niet.

Wel is ons een objectieve behoefteanalyse beloofd. Die moet over anderhalf jaar klaar zijn, en zal een goed criterium vormen voor de onderhandelingen over de verdeelsleutel met onze collega's van over de taalgrens.

Niemand kan exact zeggen of de 60/40-verdeelsleutel correct is. Vlaanderen heeft destijds gekozen voor een HST-spoor in een eigen bedding. Daardoor zijn de berekeningen slechts bij benadering juist. Er kan altijd over worden gediscussieerd of we nu 63 dan wel 57 percent krijgen. Exacte cijfers zijn er niet zolang de HST-werken in de verdeelsleutel worden verrekend.

Mijnheer Caluwé, over het persbericht waarin we zeiden dat we nieuwe onderhandelingen willen, wens ik alle misverstanden recht te zetten. We vroegen onderhandelingen nadat onze twee minis-

Bex

ters in de regering het samenwerkingsakkoord hadden goedgekeurd, en dan niet over dat samenwerkingsakkoord zelf, maar over de onduidelijkheden die waren ontstaan nadat juristen zich hadden uitgesproken over het juridisch draagvlak. Nieuwe onderhandelingen over het gehele samenwerkingsakkoord zouden ons, zoals de heer Loones zonet al liet verstaan, waarschijnlijk twee tot drie jaar verder brengen.

Daarom hebben we zonder problemen gezegd dat we, als inderdaad het haalbare gehaald wordt, kiezen voor deze formule. De co- en prefinanciering, hoewel geen ideale oplossing, helpen ons toch vooruit te lopen op wat in het investeringsprogramma is ingeschreven. We willen vooruitlopen op het investeringsprogramma en de voorliggende programmatie om de belangen van Vlaanderen te behartigen.

Er zijn namelijk drie grote investeringen die we absoluut willen zien vooruitgaan. De eerste is de havenontsluiting van Antwerpen. Er zijn allerlei argumenten gegeven om dringend de noodzaak aan te tonen van deze tweede ontsluiting. De belangrijkste reden echter is de problematiek van de globalisering van de logistiek in het goederenverkeer. Het zou wel eens kunnen, als Antwerpen niet vlug over een tweede ontsluiting beschikt, dat de volle vrachten die nu Antwerpen aandoen, worden overgenomen door internationale trusts, terwijl B-Cargo moet voortdoen met halfvolle wagons en dus op een faillissement afstevent.

Het tweede belangrijke investeringsproject waarvoor we co- en prefinanciering noodzakelijk vinden, is de spoorweginfrastructuur rond Liefkenshoek. We willen dat zo vlug mogelijk klaar hebben omdat het niet zinvol is enerzijds het Deurganckdok klaar te maken en anderzijds daarvoor niet in de nodige ontsluiting te voorzien.

De derde investering betreft Zaventem. Ik ben blij dat steeds meer collega's daar het belang van inzien. In een van mijn eerste toespraken in dit parlement waarschuwde ik voor de gevaren die er dreigden voor Zaventem. Dat was voor 11 september en het faillissement van Sabena. Ik heb hier toen gezegd dat de luchthaven van Zaventem door de vier grote luchthavens in de omgeving zou worden beconcurrerd. Deskundigen hebben dat toen in twijfel getrokken. Nu is iedereen het erover eens dat de levensvatbaarheid en de levenskansen van de luchthaven van Zaventem dagelijks geweldig achteruitgaan. Indien we niet snel, voor de HST Schip-

hol aandoet, in een degelijke spoorontsluiting voorzien, zal Zaventem een kleine en onbelangrijke luchthaven worden. Het spreekt vanzelf dat dit verstrekkende gevolgen zou hebben.

We vragen de Vlaamse regering om bij de volgende budgetcontrole al in voldoende middelen te voorzien om de co- en prefinanciering op te starten. We vragen bovendien om vanaf volgend jaar in elke begroting in de nodige middelen te voorzien.

Hoewel we op dit vlak niet echt deskundig zijn, hebben we zelf een aantal berekeningen gemaakt. Ons inziens zullen we in 2002 nog 625.000 euro moeten besteden aan prefinanciering van de studies voor de ontsluiting van de haven van Antwerpen en van de Liefkenshoekinvesteringen en hebben we nog 5 miljoen euro nodig voor de cofinanciering van de werken in de luchthaven van Zaventem. Op basis van het voorliggende investeringsprogramma van de NMBS hebben we berekend dat in 2003 de prefinanciering 2 miljoen euro en de cofinanciering 7,5 miljoen euro zal kosten.

Met betrekking tot deze financieringen zouden er nog juridische problemen kunnen ontstaan. Daarover zijn al een aantal analyses gemaakt. Bovendien ben ik niet zeker dat de achteraf door minister Durant bevestigde beloftes van de premier steek houden en het lang zullen volhouden.

Het is absoluut noodzakelijk om de Vlaamse dossiers waarin we pre- of cofinanciering willen realiseren zo spoedig mogelijk op te starten. We moeten de kans krijgen om de eventuele juridische problemen aan den lijve te ondervinden voor de bouwvergunningen voor de over Vlaams grondgebied lopende Waalse lijnen moeten worden afgeleverd. Indien de werken snel genoeg opschieten en de juridische toetsing tijdig kan worden uitgevoerd, zullen we steeds een wapen achter de hand kunnen houden.

Ik zou hier tevens de aandacht willen vestigen op drie problemen waarover we nog eens moeten nadenken. Aangezien deze problemen ons alle drie dichterbij de feitelijke regionalisering van de NMBS zullen brengen, zijn we er vrij gerust in.

Het instrument van de cofinanciering slaat op investeringen. Voor elke geïnvesteerde euro hebben we 1 euro nodig voor het onderhoud en 0,75 euro voor de exploitatiekosten. Daarover is nog niet onderhandeld. Ik veronderstel dat de gesprekken met het federale niveau en met de andere gewesten vrij snel weer zullen worden opgestart.

Bex

Ik veronderstel eveneens dat we van de NMBS een versnelde programmatie en een bijkomende inspanning zullen vragen. De vraag is of de NMBS hiervoor momenteel over voldoende mankracht beschikt. Ik heb vernomen dat er zich vooral met betrekking tot gespecialiseerd personeel steeds meer problemen stellen. In de rand van de discussies vernamen we bovendien dat zich bij het personeel een taalprobleem voordoet. Mijns inziens moet dit onderwerp tijdens de komende gesprekken aan bod komen.

Op basis van de huidige schuldenlast van de NMBS kan ik enkel concluderen dat de discussie over de terugbetalingen van de geprefinancierde bedragen aan de Vlaamse overheid ons zeer snel tot een discussie over de feitelijke regionalisering van de NMBS zal leiden. De 60/40-verdeelsleutel zal niet lang meer standhouden. Het is dan ook wenselijk dat we vandaag al tot actie overgaan. *(Applaus bij de meerderheid)*

De voorzitter : Minister Stevaert heeft het woord.

Minister Steve Stevaert : De heer Bex stelde zeer concrete vragen over de budgetcontrole en haalde bovendien concrete cijfers aan. We zullen deze cijfers nog eens laten toetsen door experts. De nodige financiële middelen om de cofinanciering en de prefinanciering te realiseren, zullen worden opgenomen in de budgetcontrole en in de toekomstige begrotingen.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? *(Neen)*

De algemene bespreking van het ontwerp van decreet en de besprekingen van de voorstellen van resolutie zijn gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjarig investeringsplan voor 2001-2012 van de NMBS, zal volkomen gevolg hebben.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

MOTIE VAN ORDE

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : Dames en heren, met toepassing van artikel 46 van het Reglement van het Vlaams Parlement heeft de heer Loones bij motie van orde het woord gevraagd.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Mijnheer de voorzitter, wij vragen hierbij dat de agenda wordt aangevuld met de motie van de heren Loones, Vandembroeke en Van Dijck betreffende een belangenconflict (Stuk 1102). Wij hebben die motie ingediend naar aanleiding van het wetsvoorstel tot de oprichting van het Begrotingsfonds voor Alimentatievorderingen bij het ministerie van Financiën dat werd goedgekeurd in de commissie van de Kamer.

De voorzitter : Ik stel voor dat het parlement zich over dit voorstel tot aanvulling van de agenda uitsprekt bij het begin van de stemmingen.

Is het parlement het hiermee eens ? *(Instemming)*

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1
– 979 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1.

De algemene bespreking is geopend.

De heer Demeulenaere, verslaggever, heeft het woord.

De heer Julien Demeulenaere, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, collega's, tijdens de algemene bespreking en tijdens de artikelsgewijze bespreking werden geen vragen gesteld. Dat betekent dat de uitleg van de minister zeer duidelijk was.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(Nee)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gemeenschapsaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

Het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1 wordt bekrachtigd.

– *Aangenomen.*

Artikel 3

De ontwikkelingsdoelen opgenomen in het in artikel 2 bedoelde besluit kunnen vanaf het schooljaar 2008-2009 geëvalueerd worden. Vanaf deze evaluatie kan de evaluatie elke zes jaar herhaald worden. De Vlaamse regering legt de resultaten van deze evaluatie voor aan het Vlaams Parlement. Een herziening van de ontwikkelingsdoelen is mogelijk vanaf 1 september 2009.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

Dit decreet treedt in werking op de dag van de bekendmaking ervan in het Belgisch Staatsblad.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes en de heren Ludo Sannen, Johan Sauwens en Eddy Schuermans houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg
– 958 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Algemene bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van decreet van de heer Van Baelen, mevrouw Claes en de heren Sannen, Sauwens en Schuermans houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg.

De algemene bespreking is geopend.

Voorzitter

De heer Schuermans, verslaggever, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De algemene bespreking is gesloten.

Artikelsgewijze bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de artikelsgewijze bespreking van het voorstel van decreet van de heer Van Baelen, mevrouw Claes en de heren Sannen, Sauwens en Schuermans houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg.

Artikel 1

Dit decreet regelt een gewestaangelegenheid.

– *Aangenomen.*

Artikel 2

In het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg wordt het opschrift, gewijzigd bij decreet van 6 juli 2001, vervangen door wat volgt :

"Decreet betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen".

– *Aangenomen.*

Artikel 3

In hetzelfde decreet wordt titel II, bestaande uit hoofdstukken I en II, met artikel 20, gewijzigd bij het decreet van 16 maart 1999, artikelen 21 en 22, artikel 23, gewijzigd bij de decreten van 22 november 1995 en 16 maart 1999, artikel 24, gewijzigd bij het decreet van 16 maart 1999, artikel 25, artikelen 26 tot 28, gewijzigd bij het decreet van 16 maart 1999, opgeheven.

– *Aangenomen.*

Artikel 4

In afwijking van artikel 3, beslist de Vlaamse regering over de op de dag van de inwerkingtreding van dit decreet bestaande middelen en opdrachten van het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg.

– *Aangenomen.*

De artikelsgewijze bespreking is gesloten.

We zullen straks de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet houden.

VERZOEKSCHRIFT betreffende infoborden over België – 1053 (2001-2002) – Nr. 1
Verslag

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het verslag namens de Commissie voor Institutionele en Bestuurlijke Hervorming en Ambtenarenzaken over het verzoekschrift betreffende infoborden over België.

Mevrouw Van Hecke, verslaggever, heeft het woord.

Mevrouw Mieke Van Hecke, verslaggever : Mijnheer de voorzitter, collega's, in het verzoekschrift vroeg de indiener om buitenlandse reizigers via infoborden uitgebreid te informeren over onze staatsstructuur. De commissie was van oordeel dat de bezorgdheid van de indiener belangrijk was, maar dat infoborden niet het beste middel zijn om reizigers te informeren over de staatsstructuur. Daarom werd het verzoekschrift ongegrond verklaard.

De voorzitter : De heer Gatz, verslaggever, heeft het woord.

De heer Sven Gatz, verslaggever : Ik heb daar niets aan toe te voegen.

De voorzitter : De plenaire vergadering neemt akte van het commissieverslag.

AANPASSING VAN HET REGLEMENT VAN TOEKENNING VAN MEDEWERKERS AAN DE VOORZITTER, AAN DE LEDEN VAN HET UITGEBREID BUREAU, AAN DE FRACTIES EN AAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Bespreking en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aanpassing van het reglement van toekenning van medewerkers aan de voorzitter, aan de leden van het uitgebreid Bureau, aan de fracties en aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Maght, secretaris, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van het reglement van toekenning van medewerkers aan de voorzitter, aan de leden van het uitgebreid Bureau, aan de fracties en aan de Vlaamse volksvertegenwoordigers eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

AANPASSING VAN DE RECHTSPOSITIEREGELING VAN DE MEDEWERKERS VAN DE VOORZITTER, VAN DE LEDEN VAN HET UITGEBREID BUREAU, VAN DE FRACTIES EN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

Bespreking en stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers.

De bespreking is geopend.

Mevrouw De Maght, secretaris, verwijst naar het schriftelijk verslag.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

De bespreking is gesloten.

Mag ik aannemen dat de aanpassing van de rechtspositieregeling van de medewerkers van de voorzitter, van de leden van het uitgebreid Bureau, van de fracties en van de Vlaamse volksvertegenwoordigers eenparig is aangenomen ? (*Instemming*)

Dan is aldus besloten.

VOORSTEL VAN RESOLUTIE van de heer Eric Van Rompuy c.s. betreffende het herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem – 1098 (2001-2002) – Nr. 1

Voorstel tot spoedbehandeling

De voorzitter : Dames en heren, deze morgen heeft de heer Van Rompuy bij motie van orde een voorstel tot spoedbehandeling gedaan van het voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy c.s. betreffende het herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem.

Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Is het parlement het eens met dat voorstel tot spoedbehandeling ? (*Instemming*)

Dan stel ik voor dat het voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy c.s. betreffende het herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem onmiddellijk wordt behandeld.

Is het parlement het hiermee eens ? (*Instemming*)

Het incident is gesloten.

Bespreking

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is het voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy c.s. betreffende het herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem dat luidt als volgt :

Het Vlaams Parlement,

– gelet op het feit dat

Voorzitter

- 1° door toedoen van de burgemeester van Wezembeek-Oppem in september 1999 de aanslagbiljetten in verband met de milieubelasting voor het aanslagjaar 1998 niet werden verstuurd door de gemeenteontvanger, zoals wettelijk voorzien, maar wel door een privé-bedrijf ;
  - 2° het hier gaat om een bewuste en duidelijke overtreding van de wet ;
  - 3° na twee verwittigingen aan de ontvanger en aan het college van burgemeester en schepenen om de ten onrechte geïnde milieubelasting aan de burgers terug te betalen, de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden in het Vlaams Parlement herhaalde malen stelde dat er "ten gepaste tijde" twee regeringscommissarissen naar Wezembeek-Oppem zouden worden gestuurd om de wettelijkheid te herstellen door de terugbetaling van de onwettig geïnde belasting ;
- overwegende dat
- 1° het compromis dat de Vlaamse minister, onder federale druk, op 8 maart 2002 afsloot met de burgemeester van Wezembeek-Oppem van dien aard is dat het de uitoefening van de voogdijbevoegdheid vanwege de Vlaamse overheid in sterke mate in diskrediet brengt. Als gevolg van dit compromis bestaan er in Vlaanderen twee soorten burgemeesters : deze die de wet onverkort moeten naleven en deze die kunnen onderhandelen over de manier waarop zij de wet kunnen toepassen of overtreden. Op die manier wordt de Vlaamse voogdij uitgehold tot een farce en opent dit nieuwe mogelijkheden tot wetsovertredingen ;
  - 2° het een juridisch betwistbaar compromis is : de oorspronkelijke onwettelijkheid wordt niet teniet gedaan door het verzenden van een nieuw aanslagbiljet met een nultarief. De inning is rechtsongeldig gebeurd en deze onwettelijkheid kan maar worden hersteld door het ongedaan maken van deze inning door het terugstorten van de ongeldig geïnde bedragen ;
  - 3° het nieuwe aanslagbiljet met het nultarief geen enkele waarde heeft in het herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem ;

- 4° naast het nieuwe aanslagbiljet de inwoners van Wezembeek-Oppem ook een begeleidend schrijven op naam zullen ontvangen in het Nederlands en het Frans, wat een flagrante overtreding is van de taalwetgeving en van de omzendbrief-Peeters ;
  - 5° de aanslagbiljetten voor de inning van de milieubelasting van 1999, 2000, 2001 en 2002 nog moeten worden verstuurd conform de taalwetgeving en de omzendbrief-Peeters en dat er ook geen regeling is getroffen voor diegenen die geweigerd hebben de milieubelasting te betalen ;
- vraagt de Vlaamse regering
- 1° de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem te herstellen door de terugvordering te eisen van de voor het dienstjaar 1998 onwettig geïnde milieubelasting ;
  - 2° de taalwetgeving en de omzendbrieven-Peeters en Martens onverkort toe te passen.

De bespreking is geopend.

De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Collega's, we hebben hier een voorstel van resolutie ingediend betreffende het herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem. We zijn ontgoocheld over de houding van de Vlaamse regering in dit dossier. De ministerraad heeft zich geëngageerd om twee commissarissen te sturen naar Wezembeek-Oppem om daar de wettelijkheid te herstellen door de terugbetaling van de milieutaks. De burgemeester is daar in de fout gegaan, omdat een privé-firma uiteindelijk de belasting heeft geïnd.

De ontvanger had geweigerd om die belastingbrief te versturen omdat die was opgesteld in twee talen. De burgemeester heeft daarna in afwezigheid van de ontvanger een privé-firma ingehuurd en de belastingbrieven toch verstuurd in de twee talen. Dat was een fout, een manifeste onwettigheid. Het is geen inbreuk op de taalwetgeving, maar gewoon een inbreuk op het goede bestuur omdat hij een belastingformulier heeft laten versturen door een privé-firma in plaats van door de ontvanger.

De minister heeft hier in het Vlaams Parlement verschillende keren verklaard dat als die belasting niet wordt terugbetaald, twee regeringscommissarissen naar Wezembeek-Oppem zullen worden gestuurd om die invordering te doen. Dat is een dui-

Van Rompuy

delijk engagement, dat ook werd genomen door minister Anciaux toen minister Van Grembergen in Canada was. We mogen namelijk geen twee soorten burgemeesters hebben : degenen die de wet toepassen en degenen die de wet niet toepassen maar bij wie men de fouten door de vingers ziet. Ik denk dat dat in een normale rechtstaat, en zeker vanuit een voogdij, een richtlijn is die niet kan worden gegeven, want anders hebben we eigenlijk geen voogdij meer.

Inmiddels heeft de minister een regularisatievoorstel geformuleerd, dat maandagavond ook is meegedeeld op de gemeenteraad in Wezembeek-Oppem. Dit regularisatievoorstel is onaanvaardbaar. Ik schets even de context. Minister Van Grembergen zei hier dat hij nooit zou aanvaarden dat er federale druk wordt uitgeoefend. Hij zei dat dat op hem geen enkele indruk maakte, en eerder een omgekeerd effect zou hebben. Inmiddels zijn de Franstalige partijvoorzitters samen met de burgemeesters van de randgemeenten bijeengewees, en hebben ze uitdrukkelijk gevraagd dat de federale regering zich met deze zaak zou bezighouden. Indien de federale regering geen oplossing zou vinden die de Franstaligen behaagt, ce sera la crise. Er is dus bedreigd met een crisis door de partijvoorzitters van de PRL, de PSC, Ecolo en de PS. De Franstalige groenen hebben toegezegd geen enkele belangstelling voor communautaire problemen, maar als het over de periferie gaat, zien we plots mevrouw Durant en de heer Bauduin opduiken. Dan is het opeens wel belangrijk.

Voor de Franstaligen is de periferie dus een crisis waard. Ze hebben dan ook enorme druk uitgeoefend. Over het vergelijk dat tot stand is gekomen, werd onderhandeld door minister Michel en premier Verhofstadt. Dit wordt ontkend door minister Van Grembergen. Ik was vorige maandag echter aanwezig op de gemeenteraadszitting in Wezembeek-Oppem. Burgemeester Van Hoobrouck heeft me toen persoonlijk en in aanwezigheid van de vice-gouverneur van Vlaams-Brabant gezegd dat er inderdaad een soort pendeldiplomatie heeft plaatsgehad tussen enerzijds minister Michel en anderzijds premier Verhofstadt. Het vergelijk is tot stand gekomen met de inbreng van het federale niveau.

We werden bij het handje gehouden door federale ministers. Er was federale druk, en die chantage heeft gewerkt, zoals dat ook het geval was voor het tijdskrediet en de spoorinvesteringen. Er is een deal gesloten : minister Michel komt de heer De

Gucht tegemoet inzake het migrantenstemrecht, omdat hij zogenaamd de goede vrede wil bewaren en de continuïteit van de regering verzekeren, maar anderzijds stelt hij dat er op communautair vlak naar hem moet worden geluisterd. Dat verklaart de discussies over het tijdskrediet en de belachelijke brief van Verhofstadt over de spoorinvesteringen. Voor Wezembeek-Oppem werd een oplossing gevonden, mede door de inspraak van de federale regering en de federale partijvoorzitters.

De zogenaamde oplossing is geen oplossing. De inwoners van Wezembeek-Oppem krijgen twee enveloppen toegestuurd. In de ene zit een belastingformulier. Daarop staat dat er nul frank moet worden overgeschreven. In de tweede enveloppe zit een eveneens geïndividualiseerde brief aan de bevolking waarin staat waarom er nul frank moet worden overgeschreven.

De onwettigheid wordt niet ongedaan gemaakt. Het bedrag wordt immers niet teruggestort. De oplossing die naar voren wordt geschoven is te gek om los te lopen. Het is misschien de droom van elke liberaal om een belastingbrief op te sturen waarop staat dat er niets moet worden overgeschreven. Daarnaast is er nog een begeleidend schrijven waarin staat waarom er nul frank wordt gevraagd.

Het gaat daarenboven om een gepersonaliseerde brief. In de enveloppe op naam zit een bericht aan de bevolking. De rechtspraak van de Raad van State en de houding van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht is dat inhoud en enveloppe één geheel vormen. Bijgevolg wordt een zending gericht naar de belastingplichtige in een randgemeente die strijdig is met de omzendbrief-Peeters. Ze gaat dan ook in tegen wat we in het parlement steeds hebben verdedigd. Als er faciliteiten worden toegestaan, moet dit gebeuren in het Nederlands in zaken van persoonlijke communicatie. Als de burger daar een vertaling van wenst, moet hij die zelf vragen.

Er wordt ingegaan tegen de omzendbrief-Peeters. De heer Peeters zit nu achteraan. Het volledig Vlaams Parlement heeft hem gesteund toen hij minister was. Onze stelling was steeds dat de faciliteiten uitdovend en beperkt in de tijd moesten zijn en dat ze bovendien steeds opnieuw moesten worden aangevraagd omdat de Franstaligen zich moeten aanpassen.

Men spreekt nu over het zogenaamd compromis. Voor mij wordt echter alleen aan de verwachtingen van de Franstaligen voldaan. Ze vinden dat de berichten aan de bevolking tweetalig moeten zijn, en

Van Rompuy

ze stoppen die in een geïndividualiseerde enveloppe. De tweetaligheid wordt op die manier georganiseerd.

Het Vlaams Parlement kan niet dulden dat onwettigheden worden begaan en dat die niet worden bestraft. Wat hier voorligt als compromis doet de onwettigheid in Wezembeek niet teniet. De milieubelasting moet worden teruggestort. Het is niet door een nepaanslagbiljet en een begeleidend schrijven te versturen dat de wettelijkheid wordt hersteld.

Mijnheer Vermeiren, u kent de VLD-afdelingen van Kraainem en Wezembeek zeer goed. We zien elkaar daar op heel wat activiteiten. Die afdelingen hebben gezegd dat ze zeer ontgoocheld zijn. Mijnheer De Gucht, u hebt de omzendbrief een pesterij genoemd. De Brusselse Rand interesseert u niet. Van die opening hebben de Franstaligen gebruikgemaakt om de Vlaamse voorgedij over de Rand belachelijk te maken. Op de gemeenteraad van Wezembeek-Oppem is iemand doodleuk Frans beginnen spreken. Dat was de eerste keer in vijftien jaar. De heer Van Hoobrouck zei me dat hij er zich allemaal niet meer druk over maakte. De zaak was geregeld op federaal niveau, en om de aanslagbiljetten voor de andere jaren te sturen, wacht hij gewoon op de vernietiging van de omzendbrief-Peeters. In zijn ogen is de zaak geregeld.

Die man blijft gewoon onwettelijkheden begaan zonder dat iemand sancties treft. Een Vlaams burgemeester stelt een illegale daad, en de bevoegde minister overlegt met hem om de situatie op een onwettige manier te regulariseren. De Vlaamse overheid maakt zich belachelijk.

Ik zie sceptische blikken. Wie interesseert zich nog voor de Rand? Dat zijn toch problemen van een vorige generatie! Collega's, als we hier zitten in een Vlaams Parlement, dan is dat mede dankzij de strijd rond de Rand. Die strijd heeft mee geleid tot de grondwetsherziening van 1970 en heeft uiteindelijk de rechtstreekse verkiezing van het Vlaams Parlement mogelijk gemaakt.

Mijnheer de minister, na de Lambermontakkoorden waren we zagezegd baas in eigen huis. U beweerde daadwerkelijk minister van Binnenlandse Zaken te zijn en verantwoordelijk voor het binnenslands bestuur. Vlaanderen zou eindelijk verantwoordelijk worden voor wat zich op Vlaams grondgebied afspeelt. Het huidige compromis werd even-

wel geschreven door premier Verhofstadt en vicepremier Michel, zoals u zelf hebt toegegeven.

Mijnheer de minister, u laat zich belachelijk maken door belastingaanslagen voor nul frank. U treedt de circulaire-Peeters met voeten. Dat is niet bepaald de manier om in de Rand tot stand te brengen wat in principe ook uw doel is: zoals u gisteren in de commissie zei, kan een verstandig beleid de Franstalige aanwezigheid in de thuishaven van Vlaanderen terugdringen.

Ik woon al bijna 52 jaar in de Rand. (*Opmerking van de heer Karel De Gucht*)

Mijnheer de Gucht, ik weet dat de omzendbrief-Peeters u niet interesseert. U vindt het een pesterij en houdt zich liever met de grote politiek bezig. De gemeenteraadsleden van Wezembeek-Oppem en Kraainem hebben gezien dat de burgemeester heeft onderhandeld met de Franstalige partijvoorzitters, die rechtsreeks toegang hebben tot de federale regering, terwijl zij geen enkel contact hebben gehad met de Vlaamse overheid. Toen ze maandagavond zelfs de tekst van het compromis niet kregen, is er een breuk ontstaan tussen de Vlaamse mandatarissen in de Rand en de Vlaamse regering.

Minister Anciaux doet vrijwel niets voor het actieplan dat de vorige regering met de steun van het Vlaams Parlement heeft uitgewerkt om de Vlaamse Rand kansen te geven, en waarvoor ze ook middelen had uitgetrokken. Mijnheer de minister, u beweerde u niet te zullen laten chanteren door de Franstaligen. Nu hebt u een zogenaamd compromis moeten slikken dat tot stand is gekomen op instigatie van de Franstaligen. De reden is duidelijk. De heren Moureaux en Di Rupo hebben het gezegd: voor hen was de periferie een crisis waard. Voor ons is de Rand niks meer waard. Voor ons is de Rand een fait divers geworden.

Voeren heeft ons geleerd hoe belangrijk het is om de wet strikt toe te passen. Men heeft gelachen met onze aanpak, maar we hebben de strijd gevoerd zoals dat moest: keihard, met behulp van de provinciale voorgedij en alle andere Vlaamse instrumenten. Vandaag is er in Voeren een Vlaamse burgemeester, en niemand spreekt nog van de heer Happart. De zaak-Wezembeek-Oppem leert de Franstaligen dat ze niet bang meer moeten zijn van de Vlaamse regering. Ze weten nu dat de Vlaamse regering zelfs naar oplossingen wil zoeken die niet wettelijk zijn. Burgemeesters mogen de wet overtreden. Ze kunnen rustig persconferenties geven om ongestoord uit te leggen dat ze het algemeen

Van Rompuy

belang dienen, hoewel ze gewoon de wet overtreden.

Wat we in de Rand van Brussel meemaken, hebben we ook meegemaakt met het tijdscrediet, de investeringen in het spoor en Lambermont. We zullen dat de komende jaren nog meemaken. De strijdbaarheid van Vlaanderen en de mogelijkheden van het rechtstreeks verkozen Vlaams Parlement worden ondergeschikt gemaakt aan de federale agenda. De federale regering houdt er de hand in. Men gaat in op chantage. De zaak-Wezembeek-Oppem overstijgt het lokale belang. We hebben toegegeven. Eigenlijk aanvaarden we dat andere gremia dicteren wat er in Vlaanderen gebeurt. We dienen daarom deze resolutie in. Ik roep mensen als de heer Peeters op om die te steunen. Vroeger heeft hij samen met ons de kar getrokken. We hebben er altijd voor gepleit dat de faciliteiten beperkter moeten worden geïnterpreteerd en moeten uitdoen.

Gisteren zei mevrouw De Maght in de commissie dat wat ze daar heeft gehoord heel erg is. Niemand heeft ontkent wat daar is gezegd, al zal de minister daarover misschien wel een andere opvatting hebben. Ze heeft gezegd dat ze een Vlaamse uit Vlaanderen is, maar dat ze solidair is met de Rand. De solidariteit met de Rand is de grondslag geweest van het gevecht voor meer Vlaamse autonomie. Dat laten we nu gewoon vallen. We doen dat op een cynische manier, zoals de heer De Gucht heeft gezegd. Het gaat niet meer om de Vlaamse beweging, om meer Vlaamse zelfstandigheid of om de Vlaamse Rand, maar nog enkel om de overleving van de paars-groene regering. Binnen die regering dicteren mensen als minister Michel wat er moet gebeuren. Hij is de eigenlijke chef van de regering, terwijl de voksvertegenwoordigers van dit parlement gewoon zitten af te wachten wat er zal gebeuren. We zijn niet meer in staat om een vuist te maken. De strijdbaarheid en de bezorgdheid zijn weg. De volgende maanden zullen er nog andere dossiers op tafel komen te liggen. Uw slappe houding zal leiden tot een verdere uitholling van de autonomie van Vlaanderen. (*Applaus bij CD&V*)

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Men moet lezen wat er in het verleden is gezegd. De heer Tobback heeft de heer Martens ooit een bloemzak genoemd. Ik vind dat verontschuldigen hier op zijn plaats zijn. Ik neem het op voor de mannen.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem (*Op de tribune*) : Mijnheer de minister, collega's, ik zal deze termen niet in de mond nemen. Ik stel vast dat de heer De Gucht hetzelfde cynisme aan de dag legt als toen hij de omzendbrief een pesterij noemde. Wij zullen dit voorstel van resolutie steunen omdat de oplossing die voor Wezembeek-Oppem uit de bus is gekomen, zeer halfslachtig en ontgoochelend is.

De minister heeft gisteren bijzonder heftig op onze vragen om uitleg geantwoord. Ik begrijp dit niet goed. Het enige wat wij gedaan hebben, is hem herinnerd aan wat hij zelf in de commissie of de plenaire vergadering heeft gezegd. Wij hebben deze oplossing naast zijn verklaringen gelegd en er hem mee geconfronteerd.

De voorgestelde oplossing bestond uit twee delen. Terugstorten zou de enige oplossing zijn. De wet is de wet, zei de minister. Als er niet zou worden teruggestort, zou hij regeringscommissarissen sturen. Dat was de enige manier om de zaak opnieuw recht te trekken.

Ten tweede vond de minister dat de burgemeester van Wezembeek-Oppem een tuchtsanctie moest krijgen. Hij zou niet dulden dat er in Vlaanderen twee soorten burgemeesters zijn, namelijk degenen die de regelgeving naleven en degenen die dat niet doen. Ik geef toe dat de beslissing over een eventuele tuchtsanctie niet in handen van de minister ligt. Dit is nog maar eens een bewijs van de degelijkheid van het Lambermontakkoord. Het werd niks.

Wij hebben toen gevraagd of dit geen zaak voor het Overlegcomité was. De minister zei van niet en legde zich dus in feite bij het antwoord van de heer Duquesne, dat amper vijf lijntjes bedraagt, neer. Minister Duquesne zegt dat hij geen enkele reden ziet om een tuchtprocedure op te starten. Het gevolg is dat wij effectief met twee soorten burgemeesters te maken hebben, namelijk degenen die de hand boven het hoofd worden gehouden door hun Franstalige beschermheren en de anderen. De minister heeft dus niet op de gaspedaal geduwd, al heeft hij gezegd dat er een tuchtsanctie moest komen.

Wat de oplossing voor de belastingen betreft, herhaal ik niet wat ik gisteren in de commissie heb gesteld. Ik stel vast dat de minister weken na elkaar heeft gezegd dat de wettigheid opnieuw moest worden hersteld, en dat dit alleen mogelijk was door het terugstorten van de belastingen. Dit is

Van Hauthem

niet gebeurd. Wij hebben deze oplossing niet naar voren geschoven, de minister heeft dat gedaan.

Mijnheer de minister, u hebt gezegd dat indien er niet zou worden teruggestort, u niet zou aarzelen om op te treden. U doet echter niets. U stuurt geen regeringscommissarissen en er wordt niet teruggestort.

Ik confronteer u alleen met uw eigen woorden en met de oplossingen die u hebt voorgesteld. In het besluit is trouwens duidelijk sprake van een regularisatie. Wat is een regularisatie? Dat is het wettig maken van iets zonder dat de oorspronkelijke toestand wordt hersteld. U doet niet wat u in het parlement hebt verkondigd. Van een sanctie is dus geen sprake.

Het tweede deel van het verhaal bestaat slechts uit een halfslachtige oplossing. De mensen ontvangen nu inderdaad een aanslagbiljet in het Nederlands. Bij degenen die al hebben betaald, staat het tarief op nul, bij degenen die nog niet hebben betaald, is het bedrag ingevuld. Dat hebt u ons gisteren verteld.

Mijnheer de minister, het begeleidend schrijven in twee talen kan ik niet anders noemen dan grotesk. In de eerste plaats is er al discussie over de vraag of die twee talen wel nodig zijn. De brieven zijn immers gepersonaliseerd. Als deze regering staat op de strikte interpretatie van de faciliteitenwetgeving, dan moet u die interpretatie ook volgen. U doet dat niet. Een aanslagbiljet dat is gepersonaliseerd, moet in het Nederlands zijn opgesteld. Op aanvraag kan er een Franse vertaling aan worden toegevoegd. De uitleg erover zou ook in het Nederlands moeten zijn als die in dezelfde omslag zou steken als het aanslagbiljet. De vaudeville met de twee enveloppen is niet alleen belachelijk, maar dient alleen maar om de omzendbrief-Peeters te omzeilen!

U hebt gisteren ook gezegd dat u de burgers niet wilt pesten omdat zij te goeder trouw zijn. U zegt echter al van bij het begin van het conflict dat de enige oplossing er voor u in bestaat om de onwettig geïnde belastingen terug te storten en de procedure helemaal over te doen, conform de taalwetgeving. Uit uw redenering moet ik afleiden dat u de burgers toen wel wou pesten. Uw argument is ongeloofwaardig. Nu stelt u dat u met een terugstorting 'de burgers niet zou thuisbrengen in de Vlaamse deelstaat'.

Ik wil u op twee punten wijzen. Ten eerste, als de burgers verplicht waren om twee keer naar de bank te gaan om te storten, dan zouden ze weten wie de verantwoordelijkheid draagt. Misschien zouden ze dan conclusies trekken. U doet dat echter niet. Ten tweede mag u niet vergeten dat het over dezelfde burgers gaat die de heer Van Hoobrouck hebben verkozen. Ze deden dat op basis van een Franstalig programma dat is gebaseerd op de wens om niet bij de Vlaamse deelstaat te behoren. Bij de jongste gemeenteraadsverkiezingen heeft de heer Van Hoobrouck trouwens meer voorkeurstemmen behaald dan ooit tevoren.

De heer Van Rompuy heeft er al op gewezen dat slechts weinigen zich nog bezighouden met de interpretatie van de taalwetgeving. Zaken zoals nu in Wezembeek-Oppem, lijken futiel. Ze zijn dat echter niet voor de Franstaligen. Dat blijkt uit de contacten van die heerschappen met de Franstalige politici. Ze worden al jaren gesteund door de Franstalige partijvoorzitters en partijen, Ecolo inclusief. In Wezembeek-Oppem zien we nu hoe de machtsverhoudingen tussen Vlaanderen en Wallonië liggen.

Mijnheer de minister, deze vaudeville is al bezig sinds 1998. De zaak is immers begonnen met de brieven van het aanslagjaar 1998 die werden verstuurd in augustus 1999. We zijn nu maart 2002. Indien een andere burgemeester in Vlaanderen dit had gepresteerd, was er dan niet veel vlugger een oplossing uit de bus gekomen? Zou die oplossing ook zo creatief zijn geweest? Zou men niet zijn overgegaan tot de terugstorting van de belasting, desnoods via een regeringscommissaris? Deze vragen stellen, is ze meteen ook beantwoorden.

Mijnheer de minister, u geeft de burgemeesters in de faciliteitengemeenten een compleet verkeerd signaal. Ik hoor dat er in Wezembeek-Oppem opnieuw Frans wordt gesproken tijdens de gemeenteraad. Ook in Linkebeek zou dat het geval zijn. Dat was nochtans een tijd geleden. We zijn daar genoeg tegen gaan betogen en ik heb daarvoor genoeg uren in de rijkswachtkazerne doorgebracht. Desnoods doen we het opnieuw. Destijds woonde de adjunct-arrondissementscommissaris alle gemeenteraden bij en bracht verslag uit bij de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden. Ik neem aan dat zelfs dat op dit ogenblik niet meer gebeurt.

Om al deze redenen zullen we dit voorstel van resolutie goedkeuren. Mijnheer de minister, u beroept zich op het feit dat u bijna de volledige voogdij hebt over de gemeente. U hebt die niet volledig, en als u ze hebt, weigert u ze bij de eerste lakmoes-

Van Hauthem

proef uit te voeren. We zijn daarom bijzonder ontgoocheld. (*Applaus bij het VB*)

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik zal niet rond de pot draaien. Als er collega's denken dat de Spirit-leden van de VU&ID-fractie nu ongemakkelijk op hun stoel zitten te wiebelen, moet ik hen teleurstellen. (*Gelach*)

Dit is geen akkoord, geen compromis waarin de Vlaamse regering terugkrabbelt. Het schepencollege van Wezembeek-Oppem erkent dat er een fout is gemaakt en aanvaardt de werkwijze die door de Vlaamse regering en de betrokken minister aan hen wordt opgedrongen. De ontvanger zal nieuwe aanslagbiljetten in het Nederlands versturen met een uitleg in twee talen. Daarin staat dat de Bestendige Deputatie de vorige aanslag onwettig heeft verklaard en dat er een nieuw aanslagbiljet wordt verzonden met in principe 2500 frank belasting. Wie nog openstaande sommen heeft, krijgt een nul op het aanslagbiljet. Als dat werd uitgevoerd, zou de Vlaamse regering geen commissarissen sturen. Wie komt er nu bekaaid vanaf ? Wie moet fout bekennen en ze rechtzetten ? Dat is toch wel duidelijk het gemeentebestuur. (*Rumoer*)

Wat is het alternatief ? Het doen terugbetalen van de onwettig geïnde bedragen en ze dan opnieuw innen op de correcte wijze ? Moet de Vlaamse regering dat eisen ?

De heer Eric Van Rompuy : Dat is de wettelijkheid.

De heer Herman Lauwers : Dit compromis is evengoed de wettelijkheid. Uw oplossing heeft als resultaat dat de bevolking wordt geïnd. Moet de Vlaamse regering met de voeten van de burgers spelen ? Vlaanderen heeft er geen enkel belang bij om de Franstaligen te jennen. Het zijn de hardliners van de Franstalige politici die moeten voelen dat ze zich moeten schikken. (*Opmerkingen bij CD&V en het VB*)

Eerst de terugbetalingen doen om dan opnieuw te vorderen, is spelen met de voeten van de burgers. Dat is niet waar Vlaanderen nood aan heeft. We hebben er alleen nood aan de Franstalige politici ertoe te dwingen zich te schikken naar de Vlaamse regelgeving en hen te doen inzien dat ze behoren

tot Vlaanderen. Dat is wat nu is gebeurd, zonder dat de bevolking wordt gegijzeld.

Is de juridische fout daarmee nu ongedaan gemaakt ? *Stricto sensu* misschien niet, al moet ik zeggen dat de bedragen die nu op de rekening van het gemeentebestuur staan niet als belastingen zijn ingeschreven, maar wel als inkomsten uit diverse oorsprong. Het is perfect mogelijk om de techniek van de verrekening te gebruiken tussen een te innen belasting en sommen die nog op de rekening van het gemeentebestuur staan. Ik kan artikels van wetteksten aanhalen terzake, maar laten we het over de essentie hebben.

Stel nu nog dat een belanghebbende naar de bevoegde rechter stapt en gelijk krijgt voor zijn argument dat die fout niet is rechtgezet. Wat dan ? Wie heeft er dan een probleem ? Toch niet de Vlaamse regering, maar wel het gemeentebestuur. Ook wat dat betreft, hoeven we niet bang te zijn voor deze werkwijze.

Dan is er de brief in twee talen. Mijnheer Van Rompuy, u hebt zelf gezegd dat het hier gaat over een mededeling aan de bevolking, op adres. Als Wezembeek-Oppem of een andere faciliteitengemeente evenwel morgen aan, zeg maar, alle vrouwen ouder van 40 jaar wil meedelen dat ze een gratis borstkankeronderzoek kunnen laten doen, dan kan die mededeling in twee talen en op naam worden verstuurd. Er zijn al voorbeelden in die zin geweest. Dit is wel conform het advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht van 1997. Dat is hier zelfs niet het geval, want hier gaat het over de totale bevolking. Wat dat betreft, is de mededeling in twee talen niet strijdig met de taalwetgeving en ook niet strijdig met de omzendbrief-Peeters.

De heer Eric Van Rompuy : Als die brief gericht is aan alle inwoners, dan had men die huis aan huis kunnen verzenden, zonder naam. Waarom doet men dat niet ? Waarom vragen de Franstaligen dat daar een naam op staat ? Net omdat ze daar de interpretatie aan willen geven dat ze daar individuele rechten hebben in hun eigen taal, dat ze dit niet meer moeten aanvragen.

De heer Herman Lauwers : De mededeling is gericht aan de totaliteit van al degenen die ook de belastingaanslag hebben gekregen.

De heer Eric Van Rompuy : Dit is in strijd met de omzendbrief-Peeters. Ze aanvaardden die omzendbrief niet. Dat is de grond van de zaak.

De heer Herman Lauwers : Dit is daar niet in strijd mee. Men mag zelfs doelgroepen aanspreken en hen gericht en geadresseerd een mededeling bezorgen. (*Opmerking van de heer Joris Van Hauthem*)

Het gaat in dit geval over de totaliteit van alle belastingplichtigen.

De heer Joris Van Hauthem : Dan gaat het over een doelgroep, want dat zijn niet alle inwoners.

De heer Herman Lauwers : Ook dat mag. Dat is in het verleden ook al gebeurd. Ik verwijs naar mijn voorbeeld van het controleonderzoek voor alle vrouwen ouder dan 40 jaar. Dat ressorteert perfect onder het systeem van de mededelingen aan de bevolking die in twee talen mogen worden verspreid.

Voor ons telt dat het gemeentebestuur erkent dat het zich moet schikken naar de Vlaamse regelgeving. Het gemeentebestuur zit nu zelf op de blaren. Het bestuur moet aan heel zijn bevolking toegeven dat het een fout heeft gemaakt. Ik geloof niet dat het zich dat een tweede keer kan veroorloven. Ons doel is die Vlaamse regelgeving te doen respecteren in Vlaanderen, ook door gemeentebesturen die uit Franstaligen bestaan, en Franstalige politici te doen aanvaarden dat ze in Vlaamse gemeenten wonen, ook al wordt daar veel Frans gesproken. Ons doel is evenwel niet de Franssprekende Vlamingen te pesten. Ons doel is niet de bevolking te jennen, welke taal ze ook spreekt. Het zijn de koppige Franstalige politici die gevisieerd moeten worden, maar niet de bevolking, dus niet de Franstalige Vlamingen.

Mijnheer Van Rompuy, u vergist zich van tegenstander. Het zijn niet de burgers die moeten worden gestraft, maar de lokale overheid. Dat is wat nu gebeurd is. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Glorieux heeft het woord.

De heer Eloi Glorieux (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, collega's, ik woon zelf in de Vlaamse Rand. Ik woon in een gemeente die in het noorden grenst aan Brussel, in het zuiden aan Wallonië, in het westen aan een faciliteitengemeente en in het oosten aan een andere Vlaamse Randgemeente met 30 percent Franstaligen.

Ik ken dus heel goed de gevoeligheid die dit thema bij sommige politici oproept. Ik ken echter ook het relatieve belang dat de burgers aan dit concrete geval hechten. De mensen willen in de eerste plaats goed en kwaliteitsvol leven in de Vlaamse Rand. Daarom sta ik achter het bereikte compromisvoor-

stel van minister Van Grembergen, zeker nadat ik gisteren in de commissie zijn antwoord heb gehoord op ongeveer dezelfde retoriek als die van vandaag.

Het gaat hier namelijk om een compromis van de rede, dat toch tegelijkertijd een heel duidelijke en niet mis te verstane boodschap geeft aan de Wezembeekse burgemeester. Hij wordt verplicht om aan alle burgers van zijn gemeente een brief te sturen waarin hij toegeeft dat hij de wet heeft overtreden en dat hij fouten heeft gemaakt.

– *De heer Johan De Roo, eerste ondervoorzitter, treedt opnieuw als voorzitter op.*

Indien men, zoals het voorliggende voorstel van resolutie vraagt, het onwettig geïnde geld zou terugstorten aan de burgers om hen dan meteen daarna een zogenaamd regulier aanslagbiljet te sturen om het pas teruggestorte geld opnieuw te laten storten, wie pest men dan ? Hoe zou dit bij de burger overkomen ? Dit zou inderdaad pas belachelijk zijn.

De voorzitter : De heer Van Rompuy heeft het woord.

De heer Eric Van Rompuy : Dit zou aantonen dat de burgemeester in de fout is gegaan en dat de burgers ook beseffen dat die man fout heeft gehandeld. Door wat er nu gebeurt, hebben de inwoners immers de indruk dat hij goed gehandeld heeft.

De heer Eloi Glorieux : De burgemeester is nu verplicht om een brief te sturen aan elke inwoner, waarin hij zwart op wit zegt dat hij de wet heeft overtreden. Ik denk dat dit duidelijk genoeg is.

Mijnheer Van Rompuy, daarom is deze pacificerende aanpak van de regering een aanpak die in schril contrast staat met uw benadering. Ik ben blij dat u daarnet geen goedendag had, want u zou onmiddellijk naar de Groeningekouter getrokken zijn om ermee te gaan zwaaien. Ik heb u gisteren ook in de commissie horen fulmineren. U pleitte er toen voor dat de Vlamingen met gebalde vuist deze zaak zouden benaderen.

Ik heb ook de heer Van Hauthem gehoord, die ermee dreigde dat hij opnieuw de paramilitaire stoottroepen van het Vlaams Blok zou mobiliseren om de gemeentehuizen in de faciliteitengemeenten te bezetten ! (*Applaus bij het VB*)

Leden van het Vlaams Blok, dergelijke benaderingen leiden tot polarisatie van de taalgemeenschappen in de Rand en brengen ons uiteindelijk tot Ko-

Glorieux

sovaarse toestanden. Dat is waar u voor applaudiseert. Ik bedank daarvoor.

De heer Eric Van Rompuy : Mijnheer Glorieux, u bent lid van Agalev. In de Kamer zetelt Agalev samen met Ecolo in één fractie. Hoe verklaart u dat de voorzitter van Ecolo samenkomt met drie andere partijvoorzitters en die zes Franstalige burgemeesters om via de federale regering chantage uit te oefenen op de Vlaamse regering ?

De heer Ludo Sannen : Wij verwerpen dat.

De heer Eric Van Rompuy : Wij vragen gewoon dat de wet wordt toegepast. Mijnheer Glorieux, uw federale fractiegenoten chanteren zelfs de federale regering. Trouwens, federaal minister Durant gaat spreken als er bijeenkomsten zijn in 'la périphérie'. De heer Bauduin heeft gezegd dat, als daar iets gebeurt wat niet conform de principes van Franstaligen in de Rand is, er een federale crisis is. De heer Geysels kent die problematiek zeer goed. De Franstalige groenen zijn ook zeer gevoelig op dit punt en stellen zich ook zeer strijdbaar op.

En dan komt u zeggen dat wij hier de goedendag hanteren. Zij zijn bereid om over dit probleem een federale regeringscrisis uit te lokken. Zij zijn bereid om daar zo ver in te gaan, maar u komt ons hier culpabiliseren.

De heer Eloi Glorieux : Absoluut.

De heer Eric Van Rompuy : Dit is Agalev onwaar- dig. De Vlaamse zaak in de Rand interesseert u niet.

De heer Eloi Glorieux : Ik ben blij dat u me hebt onderbroken, want wat u zegt, sluit perfect aan bij het einde van mijn betoog.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : Mijnheer Glorieux, uw retoriek is me bekend. Als ik wat jonger was, had ik me misschien wat meer opgewonden over uw onzin over paramilitaire technieken. We zijn inderdaad naar die gemeenteraden geweest, omdat men daar de wet overtrad. We waren daar niet alleen, ook het Taal Aktie Comité en anderen waren er. Als we dat niet hadden gedaan, dan waren de ministers nog steeds niet opgetreden. Uiteindelijk moesten we niet meer gaan, omdat ten slotte de wet werd toegepast.

Is dat paramilitair ? U gaat naar Kleine Brogel, en breekt daar in. Is dat geen paramilitaire actie ? (*Applaus bij het VB*)

De heer Eloi Glorieux : Mijnheer Van Rompuy, de groenen hebben geen enkele les te ontvangen in het vrijwaren van de Vlaamse belangen in de Vlaamse Rand. Mijn goede vriend en collega Christian Van Eyken zei na de laatste verkiezingen in de pers dat het de schuld was van de groenen dat de Union des Francophones geen tweede zetel had gehaald in de Vlaamse Rand. Ecolo had de Franstalige inwoners namelijk opgeroepen in de Vlaamse Rand voor de Vlaamse partij Agalev te stemmen, en niet voor de Union des Francophones. Dat is een concrete verwezenlijking waar al die stoere Vlamingen die zich zo graag op de fiere Vlaamse borst kloppen, alleen maar van kunnen dromen. (*Applaus bij Agalev en sp.a*)

De heer Joris Van Hauthem : Het resultaat is hetzelfde. Ik weet niet of de heer Van Eyken nog wenst het woord te nemen. Zijn collega heeft dat al voor hem gedaan.

De voorzitter : De heer Peeters heeft het woord.

De heer Leo Peeters (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, heren ministers, collega's, ik heb het geluk dit dossier nu wat vanaf de zijlijn te mogen bekijken. Het laat me toe er een neutrale en objectieve kijk op te hebben.

We zijn een eigenaardig volkje. Met de omzendbrief van de vorige regering, die de heer De Gucht ietwat cynisch pesterij heeft genoemd, slaagt minister Van Grembergen er toch maar in de heer Van Hoobrouck, die zo smalend tegen ons doet, op de knieën te krijgen. En dan gaan we allemaal fulmineren ; daar zijn we specialisten in. We zeggen dan dat het negatief is, of we geven althans die indruk.

De Franstaligen doen dat niet. Ze reageren totaal anders. We wisten dat de heer Van Hoobrouck met dit dossier, dat hij bewust had uitgekozen, vroeg of laat op de knieën zou gaan. Dat is nu gebeurd, al heeft het een tijd geduurd. De minister heeft bewezen dat het kan. Dat is een enorme les voor Wezembeek-Oppem, voor Van Hoobrouck zelf en voor de andere faciliteitengemeenten. De afwikkeling van dit dossier geeft hen een signaal. Deze fout te moeten toegeven ten aanzien van zijn bevolking, nadat hij drie jaar lang in het publiek heeft gezegd dat hij het gelijk aan zijn kant had, is voor de heer Van Hoobrouck enorm zwaar. Ik feliciteer de minister daarmee. Er is een goede oplossing uit de

Peeters

bus gekomen. Minister Van Grembergen zal rechtzetten wat moet worden rechtgezet.

Ik zou iedereen de raad willen geven om de omzendbrief eens grondig te lezen. Ik heb de tekst hier bij me. Ik wil de minister trouwens nog een waarschuwing meegeven. Onder 2B is voor de faciliteitengemeenten een aparte regeling aangegeven. Volgens deze regeling moet het Nederlands ook voorrang krijgen bij mededelingen aan de bevolking. Dit heb ik niet teruggevonden in het model dat het gemeentebestuur van Wezembeek-Oppem heeft voorgelegd.

De minister moet hier strikt over waken. Gezien de mogelijke toekomstige ontwikkelingen op dit vlak, is dat van het grootste belang. Een verwezenlijking van deze bepaling zou een volledig respecteren van de omzendbrief inhouden. De minister heeft dit beloofd en tot op heden heeft hij woord gehouden.

De mensen die in verband met dit dossier fulmineeren, zijn niet meer mee. Er wordt ondertussen al aan een ander dossier gewerkt. Deze week heeft de bestendige deputatie van Vlaams-Brabant beslist om de betaling van de verkiezingsoproepingsbrieven van Sint-Genesius-Rode te vernietigen omwille van inbreuken op de taalwetgeving. Dit is het dossier waarop we ons nu moeten concentreren.

Mijns inziens gaat het hier om goede lessen. De burgemeester van Wezembeek-Oppem zit op zijn knieën. Hij smeekt om een regeling. In het belang van de bevolking moet die regeling er ook komen. In het volgend dossier zal een andere faciliteitengemeente haar lesje moeten leren.

Dit betekent dat we de omzendbrief integraal toepassen. Ik kan de minister enkel bedanken voor de manier waarop hij dit dossier heeft aangepakt. Het is een voor een nieuw minister zeer moeilijk dossier geweest. Hij heeft het probleem op een voortreffelijke manier aangepakt. Mijn fractie wenst hem proficiat. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, ik was eigenlijk niet van plan om nog veel te zeggen. Ik wilde me aanvankelijk beperken tot een verwijzing naar het debat van gisteren, dat we hier nog eens hebben overgedaan. Een aantal eerder onverwachte verklaringen nopen me evenwel om nog even het woord te nemen.

We hebben dit dossier gisteren al uitvoerig besproken. We hebben toen ook het antwoord van de minister gehoord. Hij is er niet in geslaagd om de N-VA te overtuigen dat hij dit goed heeft aangepakt. Zelfs de toelichting van de heer Peeters heeft onze overtuiging niet aangetast.

We zijn zeer begaan met dit dossier. Voor ons heeft het geen louter symbolische waarde. Bovendien moeten we ons hier verdedigen. De heer Peeters heeft gezegd dat we niet meer mee zijn. Andere sprekers hebben beweerd dat we Kosovaarse toestanden willen aanwakkeren. Ik zou dit toch even willen weerleggen.

De N-VA heeft niet gezegd dat de milieubelasting moest worden teruggestort. Minister Anciaux en minister Van Grembergen hebben dit meermaals gezegd. Ik wil alle verklaringen van minister Van Grembergen hier niet letterlijk herhalen. Hij heeft meer dan eens verklaard dat het terugstorten van de milieubelasting de enige goede oplossing was, dat de mensen recht hadden op dat geld en dat hij een regeringscommissaris zou sturen.

Ik heb hier vandaag horen zeggen dat het terugstorten en opnieuw invorderen van de milieubelasting een pesterij zou zijn. Deze maatregel zou immers enkel de Franstaligen en niet de politici raken. Ik wil dit met klem betwisten. Wie zal kwaad zijn en wie zal zich gepest voelen als hij belastingen terugkrijgt ?

Met wat er daarna gebeurt, zou de Vlaamse regering niets meer te maken hebben. De gemeente zou dan de milieubelasting voor 1998 moeten innen, net zoals ze de nog niet geïnde belasting voor 1999, 2000 en 2001 moet innen. De Vlaamse regering zou daar totaal buiten staan en enkel de belasting terugstorten. Ik zie dus niet de minste reden om bij terugstorting te spreken over pesterijen ten aanzien van de Franstaligen.

We nemen de Vlaamse regering de lakse sfeer kwalijk die in verband met de toepassing van de taalwet is geschapen. Er zal moeten worden geoordeeld of er een schending van de taalwet is. De verzending van die nulbrief met een tweetalig begeleidend schrijven geeft burgemeester Van Hoobrouck en zijn kompanen de mogelijkheid om te triomferen. Als ze triomferen, is hen dat misschien ingegeven door strategische motieven, zo wordt nu gezegd. Ze zouden triomferen bij een nederlaag. Ik heb echter niet de indruk dat men burgemeester Van Hoobrouck op de knieën heeft gekregen.

Loones

We kennen de principiële discussie. De Vlamingen zeggen dat faciliteiten uitdovend zijn en dat de integratie erbij moet komen, de Franstaligen noemen de faciliteiten een permanent systeem en ze ijveren voor de tweetaligheid van het gebied. Zo eenvoudig is het. Burgemeester Van Hoobrouck zegt na het compromis nog steeds met klem: 'Als gemeentebestuur hebben we dus perfect het recht om onze externe communicatie met de inwoners in de twee talen te voeren. Als de Vlaamse regering dat niet aanvaardt, zie ik maar één oplossing: aanhechting bij het Brussels Gewest en volledige tweetaligheid.'

In die tweetalige brief is er nog steeds niet voldoende prioriteit voor het Nederlands. Waarschijnlijk gaat het om een tikfout, maar zelfs onder de Nederlandstalige versie van de brief staat: 'Namens het college, le secrétaire communal et le bourgemestre'. Die brief krijgt Van Hoobrouck niet op de knieën. Hij zegt: 'La députation permanente a décidé le 21 septembre ... que les sommes n'ont pas été perçues conformément la loi du 24 décembre 1996 ...' Hij zegt dus dat de permanente deputatie een probleempje heeft en legt het verzenden van die nultariefbrief zo uit.

Mijnheer de minister, wat zijn onze fundamentele bezwaren? Wij krabbelen terug nadat we herhaaldelijk zeer strenge maatregelen hebben aangekondigd. Op die manier lijken we toe te geven dat we ongelijk hebben. Wat mij fundamenteel dwars zit, is dat er op zo'n lapidaire manier wordt opgetreden. Vlaanderen komt er gewoon belachelijk uit. Ik voel mij belachelijk gemaakt door het verzenden van een nulaanslag naar de inwoners, terwijl niemand daarom heeft gevraagd. Ik had nog liever dat er niets gebeurde. Wat is het verzenden van een nulaanslag nu voor maatregel?

De voorzitter : De heer Lauwers heeft het woord.

De heer Herman Lauwers : Het gaat niet om een nultarief. Het gaat om 2.500 frank. Alleen de aanslagbiljetten van de mensen die al hebben betaald, bevatten dat nultarief. De dossiers worden afzonderlijk bekeken. Het nultarief is het resultaat van een berekening.

De heer Jan Loones : Ik heb mij verkeerd uitgedrukt. Het nultarief bestaat enkel voor het kijk- en luistergeld. Ik bedoel een nulaanslagbrief met een cijfer op. Er staat 'zéro' op, want hij is gericht aan de Franstaligen die hebben betaald en die vinden dat ze gelijk hebben. De Vlamingen die niet hebben betaald, omdat ze van bij het begin al wisten

dat er een onregelmatigheid in het spel was, moeten nu niet worden bereikt. De Franstaligen moet duidelijk worden gemaakt dat ze in een Nederlandstalig gebied wonen en dat ze zich moeten integreren. Zij krijgen inderdaad een aanslagbiljet met daarop de melding dat ze 'zéro' frank moeten betalen. Dit is dan het feit dat de burgemeester zo gezegd op de knieën brengt. Dit is inderdaad een Belgenmop, een knieval en een capitulatie.

Er is nog iets waaraan ik mij stoor, en waarvan ik weet dat u er zich ook aan zult storen, want onlangs zagen we in een weekblad nog een foto waarop u uw fractie aanvoert op een betoging. Dit dossier dateert inderdaad reeds van 1998, en ook u bent gevoelig voor deze materie. De mensen ter plaatse werden in de steek gelaten. Wij kennen deze mensen en weten onder welke pesterijen ze gebukt gaan. Wij weten welke moeite het vraagt om die procedures in te spannen en om voortdurend te worden bestempeld als kleinzieligaard. Het stoort mij enorm dat deze mensen hier niet bij worden betrokken. Het zijn mensen die het goed voor hebben en ook van alle instanties gelijk hebben gekregen, maar nu worden ze plots in de wind gezet.

Een ander essentieel feit is dat we nu de facto voor een situatie staan waarin er geen binnenlandse onafhankelijkheid is in Vlaanderen. Nu is er minstens de schijn dat we onder federale voogdij staan, dat het de federale regering is die dreigt te vallen, dat men van daaruit de directieven stelt, en dat wij daar schijnbaar aan toegeven. Ik zal niet zeggen, zoals gisteren in de commissie, dat dit de grootste nederlaag is sinds 1302, maar dit is toch een nederlaag, en ik zou het appreciëren als men dat ook toegeeft. Ik zou er veel minder problemen mee hebben als men eenvoudigweg zou zeggen dat men de regering niet in de problemen wil brengen of niet wil doen vallen, en dat men daarom een oplossing heeft uitgewerkt waarbij men toegeeft niet alles te hebben bekomen wat men wilden bekomen. Dit zou eerlijker zijn, en het zou waarschijnlijk leiden tot veel minder scherpe interpellaties. *(Applaus bij CD&V en VU &ID)*

De voorzitter : De heer Vermeiren heeft het woord.

De heer Francis Vermeiren : Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister-president, mijnheer de minister, collega's, ik heb zeer aandachtig naar dit debat geluisterd. Ik hoorde benaderingen die in de ene of de andere zin overdreven waren. Ik zou ten eerste willen stellen dat het woord 'pesterijen' zwaar overdreven is. Iemand heeft dat gebruikt, de rest heeft dat overgenomen, en uiteindelijk legt

Vermeiren

men het dan in de mond van mensen die het nooit hebben gebruikt.

Ik zou vandaag een getuigenis willen brengen vanuit de streek. Ik zou vandaag niet in de schoenen van de burgemeester van Wezembeek willen staan. Ik heb beroepshalve bijna wekelijks contact met hem, en we hebben de voorbije jaren noodgedwongen dikwijls over deze zaak horen spreken. Ik heb dan vastgesteld hoe triomfalistisch de burgemeester van Wezembeek zich op bepaalde momenten gedroeg. De jongste dagen heb ik echter ook kunnen vaststellen hoe diezelfde burgemeester – in tegenstelling tot wat sommigen denken – tegenover zijn burgers, zijn administratie en zijn ontvanger eigenlijk in zeer moeilijke papieren is geraakt. Zijn begroting als dusdanig klopt niet, mijnheer Van Rompuy. Zijn ontvanger zit in de problemen. Vandaag moet hij aan zijn bevolking zeggen dat hij, ingevolge de beslissing die de minister heeft genomen, moet terugkomen op wat hij jarenlang heeft beloofd. Sommigen zullen daarvoor een andere uitleg hebben. Ik word echter regelmatig geconfronteerd met Vlamingen uit Wezembeek. Ik weet dat dit de voorbode is van wat zich heeft voorgedaan in Kraainem.

Door de discussie die inderdaad reeds jaren aan de gang was, heeft Kraainem niet gewacht op de beslissing van de minister. Onder druk van de VLD-fractie werd die belasting afgeschaft. De milieubelasting in Kraainem werd afgeschaft onder druk van dit dossier. Ik voorspel dat door de documenten die de burgers onder ogen zullen krijgen, het gemeentebestuur het geweer wel eens van schouder kan veranderen. Als we burgemeesters in de Rand in gebreke stellen en in verlegenheid brengen, dan moeten we niet zeggen dat we geen vooruitgang boeken.

Ik weet dat het anders zou kunnen. We weten allemaal dat we sommige dossiers op een andere manier zouden kunnen benaderen. Ik stel de vooruitgang echter vast. Ik voorspel dat het gemeentebestuur van Wezembeek, naar analogie met hetgeen is gebeurd in Kraainem, op een andere manier zal evolueren dan sommigen in dit parlement verwachten. We spreken opnieuw af over enkele maanden of jaren. Op dat moment zal men terugdenken aan de woorden die hier werden uitgesproken. (*Applaus bij de VLD en VU&ID*)

De voorzitter : Minister Van Grembergen heeft het woord.

Minister Paul Van Grembergen (*Op de tribune*) : Mijnheer de voorzitter, Mijnheer de minister-president, geachte leden, ik ga zoals steeds uit van de goede trouw van alle interpellanten. Het vertrekpunt is de bekommernis die, net zoals gisteren in de commissie, door allen werd uitgedrukt inzake de Rand. Door de Lambermontakkoorden valt de periferie volledig onder onze bevoegdheid.

Bij de behandeling van het dossier-Wezembeek-Oppem heb ik steeds gezegd dat ik nooit een scheve schaats zou rijden. Ik zal de wet en niets dan de wet toepassen ! In dit geval gaat het om de wet op de bestuurszaken en de taalwetgeving. Beide werden toegepast.

De mededeling aan de bevolking is conform aan de omzendbrief-Peeters. Geachte leden, u moet de omzendbrief lezen. Er wordt gesteld dat het om een persoonlijke mededeling gaat. De argumentatie is dat op de omslag een adres en een naam worden vermeld. Het is echter niet de omslag met de naamvermelding die bepaalt of het om een persoonlijke mededeling gaat. Het is de inhoud die bepaalt of er een mededeling aan de bevolking wordt gedaan. De omslag volgt de inhoud en niet omgekeerd.

Sommigen hebben een ongelooflijk vreemde redenering opgebouwd. Als iets – naar vorm en naar inhoud -aan de hele bevolking wordt verstuurd, dan zou volgens hen de inhoud niet kloppen omdat die de omslag volgt. Dat is niet juist. Er is een mededeling aan de bevolking gedaan. Het bericht is opgesteld in de twee talen, waarbij, zoals de omzendbrief bepaalt, voorrang wordt gegeven aan het Nederlands. Dat de mededeling op die manier zal gebeuren, staat vast. Uit een advies van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht, die vroeger al met dergelijke situaties werd geconfronteerd, blijkt dat die werkwijze in overeenstemming is met de wetgeving. Een mededeling aan de bevolking moet tweetalig zijn.

Het college moet nu aan de hele bevolking mededelen dat het een fout beging en dat het jarenlang op een verkeerde manier met de bevolking heeft gecommuniceerd. Collega's, vindt u dat politiek zo gemakkelijk ? Vindt u het zo vanzelfsprekend dat een college dat er zich jaren op heeft beroemd het been stijf te houden, nu aan alle belastingplichtigen zijn fout toegeeft ? Bovendien zullen burgemeester en schepenen mededelen dat het aanslagbiljet voortaan alleen in het Nederlands zal worden verstuurd, iets waartegen ze zich steeds hebben verzet. Nu delen ze het mee, aan allen. (*Lange stilte*)

Van Grembergen

Dan is er het fameuze verhaal van de aanslag van nul frank. Collega's, er is geen sprake van een aanslagbiljet voor nul frank. Ik vraag me af wie dat verhaal de wereld heeft ingestuurd. De aanslag is en blijft het volledige bedrag. Het overschrijvingsformulier is een andere zaak. Wees correct in de communicatie. Wie al betaald heeft, zal een overschrijvingsformulier voor nul frank ontvangen. Er is dus geen dwaasheid begaan met de aanslag. Zo werd het meegedeeld.

Ik vraag me af welke Vlaming erbij gebaat is hierover verkeerde informatie te verspreiden. Wie zoiets doet, steekt een vinger in eigen oog. Wie heeft hier belang bij, tenzij hij andere bedoelingen heeft? (*Opmerkingen bij het VB*)

De bedoeling is de geloofwaardigheid van de Vlaamse regering en de minister van Binnenlandse Zaken aan te tasten.

Er werd al veel gezegd over de Franstaligen en de druk van de federale regering. Natuurlijk was er aan Franstalige zijde commotie over deze kwestie. Zij kunnen ons toch ook niet verhinderen te zeggen wat we op onze lever hebben en te denken wat we willen? Zij hebben hun verhaal.

Ongetwijfeld heerste er in de federale regering enige ongerustheid omtrent deze zaak. Ik heb iedereen altijd heel duidelijk gemaakt dat de wet de wet is en de taalwetten de taalwetten, en dat ik me op geen enkele manier onder druk zou laten zetten. Noch de bestuurs-, noch de taalwetten werden geschonden.

Het college heeft een beslissing moeten nemen die totaal indruist tegen alles wat het altijd heeft verkondigd. (*Opmerkingen van de heer Joris Van Hauthem*)

Minister Paul Van Grembergen : Dat is ook gebeurd, maar u weigert te erkennen dat het college inzake dit dossier een totaal nieuwe beslissing heeft genomen. Het moest dat wel doen.

De heer Eric Van Rompuy : U hebt hen de kans gegeven te regulariseren. Zo verklaarde de heer Van Hoobrouck na de bijeenkomst van de gemeenteraad van maandag dat hij niets heeft teruggestort. Volgens hem is de zaak geregulariseerd en heeft hij het in orde kunnen brengen. Dat was zijn boodschap voor de bevolking! Waarom worden er twee brieven gestuurd?

Minister Paul Van Grembergen : We hadden de keuze. Ofwel drukten we een gewone mededeling in een reclameblad of een gemeentelijk blad af. Daarin moesten ze dan erkennen dat ze verkeerd waren. Ofwel stuurden we een schrijven, met daarop een adres, waarin wordt meegedeeld dat het college fout was. Wat valt te verkiezen: de gewone mededeling die in een blad verloren staat, of een bijzonder schrijven waarin het college moet erkennen dat het fout zat? (*Applaus bij de meerderheid*)

De heer Eric Van Rompuy : U weet zeer goed dat het tweetalig schrijven op naam moest worden verstuurd. Het gemeentebestuur wou de indruk wekken dat de bevolking communicatie op maat kan ontvangen. Het is duidelijk dat de Vaste Commissie van Taaltoezicht dit initiatief zal vernietigen. Ik heb daarstraks nog gesproken met de voorzitter van de VCT.

De minister citeert uit een document van 27 november 1997 over het fameuze J-Magazine van Wezembeek-Oppem. Dat is iets totaal anders. Toen ging het over tweetalige artikelen en over een Franstalig voorwoord van de burgemeester. In het besluit staat er: 'De Vaste Commissie van Taaltoezicht acht de klacht derhalve op beide punten ontvankelijk en gegrond.' De VCT spreekt zich niet uit over het feit dat dit document op naam en via de post is verstuurd, maar wel over het feit dat het om een tweetalige mededeling gaat.

Minister Paul Van Grembergen : De VCT spreekt zich wel uit over de vraag of het gebruik van adressen ertoe leidt dat de mededeling een persoonlijke dan wel een algemene mededeling wordt. De conclusie was dat het om een algemene mededeling ging, ondanks het feit dat het per adres is verstuurd. De interpretatie die u geeft, is niet juist, en u doet dat doelbewust.

De heer Eric Van Rompuy : Het Vlaams Parlement heeft het recht dit dossier op de voet te volgen. De Volksunie is gedurende dertig jaar erg kritisch geweest over de desbetreffende wetgeving. De Volksunie is groot geworden met discussies over de faciliteiten. Onze interpretatie steunt op een strikte lezing van wat de faciliteiten mogelijk maken en wat niet. Die gebeurt niet alleen op basis van uitspraken van de VCT en dergelijke.

De minister probeert ons te culpabiliseren omdat we gewoon hetzelfde doen als datgene waarmee de Volksunie groot is geworden en de minister carrière heeft gemaakt.

Minister Paul Van Grembergen : Ik wil enkel duidelijk maken dat ik volledig naar wet en regel heb gehandeld. De regels worden toegepast. Ik heb herhaalde malen verklaringen afgelegd over het sturen van een commissaris. Ik neem die woorden niet terug, want die verklaringen hebben er uiteraard voor gezorgd dat de positie van het college van burgemeester en schepenen is beginnen wankelen.

Als ik een commissaris had gestuurd – wat ik zeker had gedaan als er geen wettelijke oplossing was gekomen -, dan had ik er één gestuurd die de burgemeester verving en één die de ontvanger verving. Dan was de zaak tot Pasen met dwang geregeld, maar het zou geen politieke oplossing zijn, want een dag later hadden wij we voor dezelfde situatie gestaan. Er zou geen oplossing zijn die het schepencollege officieel als standpunt zou innemen.

Nu is er een beslissing van het schepencollege die werd goedgekeurd door de gemeenteraad, waarbij op deze wijze wordt gehandeld. Er is dus een stap genomen die verder reikt. Een commissaris zou inderdaad de terugvordering en de betaling hebben uitgevoerd. Nu worden de normale bevoegdheden door het college op wettige wijze uitgeoefend.

De voorzitter : De heer Van Hauthem heeft het woord.

De heer Joris Van Hauthem : De minister draait de zaken om. Hij zegt dat als er commissarissen waren gestuurd en er was teruggestort, men minder ver had gestaan. Als de minister regeringscommissarissen had gestuurd, stond het schepencollege vandaag voor de keuze. De belasting zou dan niet zijn geïnd. Als ze die had willen innen, dan had ze dat volgens de regels moeten doen.

Minister Paul Van Grembergen : U vergist zich. De ene commissaris zou in de plaats van de burgemeester zijn opgetreden, de andere van de ontvanger. Er zou geen beslissing van het schepencollege zijn. *(Rumoer)*

De voorzitter : Iedereen is aan bod gekomen. De minister heeft nu het laatste woord. Nadien gaan wij over tot de stemming.

Minister Paul Van Grembergen : Nu heb ik dezelfde waarborgen, maar is er bovendien een beslissing van het schepencollege en van de plaatselijke autoriteiten. Het is de beste manier om de Rand gevoelsmatig tot Vlaanderen te laten behoren.

In Gent, Antwerpen en Kortrijk wonen er sinds vele generaties Franstaligen. Zij hebben zich de voorbije twintig jaar in het Vlaamse staatsbestel ingeschakeld. Veel van hen nemen belangrijke plaatsen in, zowel in de industrie als in de economische en financiële wereld. Ik ken Gent en de kanaalzone vrij goed. Alle Franstaligen zijn in grote mate deelgenoot geworden van de evolutie die heeft plaatsgevonden. Zij zijn thuis Franstalig, maar in de buitenwereld schitterend tweetalig.

Hoe moeten wij in de toekomst de Franstaligen in de Rand behandelen ? Ik heb het dan niet over de politieke overheden. Wat de politieke overheden betreft, moet immers altijd en zonder enige aarzeling het verhaal van wet en regel worden verteld. De burgers moeten we een ander verhaal brengen. Het gaat over mensen die zich tien tot dertig jaar lang hebben verzet tegen Vlaanderen. Ze hebben altijd geijverd voor een aansluiting bij Brussel of bij het Franstalige landsdeel. Nu moeten we hen duidelijk maken dat ook Vlaanderen, een land waar wet en regel bestaan, hun thuisland kan zijn. Het enige wat de burgers daartoe moeten doen, is het aanleren van het Nederlands. Hoe denkt u dat we hen daarvan kunnen overtuigen ? Door hen door de knieën te laten gaan omdat hun college een fout heeft gemaakt ? Of door aan de burgers te laten weten dat hun college fout was, dat er een nieuw aanslagbiljet komt, maar dat we hen niet nog een keer belasten met een terugstorting ?

Ik heb lang over deze zaak nagedacht. Sommigen hebben me verweten te treuzelen en te traag te zijn. Dat klopt niet. Als ik dingen doe, dan wil ik ze doen met overtuiging. Sommigen noemen me heftig, maar dat klopt evenmin. Ik ben ervan overtuigd dat ik heb gehandeld in het algemeen Vlaams belang. Ik heb me ook afgevraagd hoe Denemarken, een kleine onafhankelijke staat, Noorwegen of Zweden zouden reageren indien ze met een dergelijk probleem worden geconfronteerd. Ook in die landen zou met overtuiging worden gezegd dat de wet de wet is en blijft, maar tegenover de burgers zou een poging worden ondernomen om ze te laten thuiskomen in een groter geheel.

Ik besluit met een artikel dat ik per toeval eergisteren las over krantengravin Marion Gräfin Dönhoff. Deze schitterende dame met heel veel prestige, beschikt ook over een heel groot inzicht. In een interview zegt ze : 'Als ik uit alles één les kan trekken, is het deze : het komt niet op de feiten aan, maar op de voorstelling die de mensen van de feiten hebben en die voorstelling kan je beïnvloeden'. Ik zeg dat het in deze zaak op de feiten aankomt, niet op de voorstelling ervan. Sommigen hebben een voorstel-

Van Grembergen

ling van de feiten gegeven die niet correct is. Ik werk verder aan de hand van de feiten. De democratie en de geloofwaardigheid kunnen immers enkel worden gediend door middel van de feiten, niet door een voorstelling ervan. (*Applaus bij de meerderheid*)

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

De bespreking is gesloten.

We zullen onmiddellijk de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie houden.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van resolutie van de heer Van Rompuy c.s. betreffende het herstel van de wettelijkheid in Wezembeek-Oppem.

Ik heb een stemafpraak met de heer De Batselier.

Mevrouw Gisèle Gardeyn-Debever : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Laverge.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met mevrouw Demeester.

De heer Gilbert Vanleenhove : Mijnheer de voorzitter, ik heb een stemafpraak met de heer Ramoudt.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ?
(*Neen*)

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

111 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
46 leden hebben ja geantwoord ;
4 leden hebben zich onthouden ;
61 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

112 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
46 leden hebben ja geantwoord ;
4 leden hebben zich onthouden ;
62 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Librecht Julien
Loones Jan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Vandenbroeke Chris
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan

Voorzitter

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Ramoudt Didier
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Swennen Guy
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria

Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

De Maght-Aelbrecht Anny
 De Roo Johan
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Vanleenhove Gilbert

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van resolutie niet aan.

MOTIE van de heren Jan Loones, Chris Vandembroeke en Kris Van Dijck betreffende een belangenconflict
 – 1102 (2001-2002) – Nr. 1

Voorstel tot aanvulling van de agenda

De voorzitter : Dames en heren, daarstraks heeft de heer Loones bij motie van orde een voorstel gedaan tot aanvulling van de agenda met de motie van de heren Loones, Vandembroeke en Van Dijck betreffende een belangenconflict.

De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones (Op de tribune) : Mijnheer de voorzitter, dames en heren, ik zal mijn voorstel tot aanvulling van de agenda motiveren vanuit een eerlijke bekommernis om tot een goede aanpak te komen van schrijnende situaties bij niet-betaling van onderhoudsgelden. In de Kamer is in de commissie een wetsvoorstel aangenomen – mee gesteund door CD&V en PSC – omtrent het installeren van een fonds tot betaling van de onderhoudsgelden. Zowel de Gezinsbond als de N-VA kunnen daarover veel opmerkingen maken.

We zijn ervan overtuigd dat het in het belang van Vlaanderen is om dit op het eigen niveau te regelen. We zouden er een andere, beter aangepaste invulling aan geven. Dit zou bovendien mogelijke problemen van onwettigheid voorkomen. De fede-

Loones

rale bevoegdheid gaat over alles wat strekt tot een betere inning van onderhoudsgelden. Het installeren van een dergelijk fonds is echter uitdrukkelijk een maatregel die behoort tot gezinsbeleid, een gemeenschapsmaterie. Om een goede regeling te bekomen en om mogelijke dreigingen van vernietigingen te vermijden, moet er overleg worden gepleegd met de Kamer om tot een overdracht van dit initiatief te komen. Daarom dring ik er bij de collega's op aan om dit goed te keuren.

De voorzitter : Mevrouw De Maght heeft het woord.

Mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht : Mijnheer de voorzitter, is de heer Loones van zin om een abonnement te nemen en elke week een belangenconflict in te roepen ? Ik weet dat graag op voorhand.

De voorzitter : Is het parlement het eens met dat voorstel tot aanvulling van de agenda ? (*Neen*)

Dan stemmen wij bij zitten en opstaan over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel tot aanvulling van de agenda.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

105 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
49 leden hebben ja geantwoord ;
5 leden hebben zich onthouden ;
51 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Cock Dirk
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Smet Bart
Decaluwe Carl

Dewinter Filip
Dillen Marijke
Gatz Sven
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Hermans Margriet
Huybrechts Pieter
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Librecht Julien
Loones Jan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Roegiers Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbroeke Chris
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien

Voorzitter

Denys André
 Devolder Jacques
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Nieuwerkerke André
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Roo Johan
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Vanleenhove Gilbert

Het voorstel tot aanvulling van de agenda is niet aangenomen.

Reden voor onthouding ?

Mevrouw Becq heeft het woord.

Mevrouw Sonja Becq : Ik had een stemafpraak met de heer Swennen voor deze en de volgende stemmingen.

De voorzitter : De heer Van Dijck heeft het woord.

De heer Kris Van Dijck : Mijnheer de voorzitter, we stellen vast dat niet iedereen die in de zaal aanwezig is een stem heeft uitgebracht. (*Rumoer*)

De voorzitter : De heer Loones heeft het woord.

De heer Jan Loones : Deze houding ontgoochelt me. Ik begrijp dat het laat in de avond wordt, maar als men het voorstel tot aanvulling van de agenda niet goedkeurt, dan had ik daarvoor graag een motivering gehoord. Dat men dan de motivering van mevrouw De Maght neemt, die zegt dat ze het beu is om moties betreffende een belangenconflict te behandelen. (*Opmerking van mevrouw Anny De Maght-Aelbrecht*) Ik stel vast dat men in het Vlaams Parlement graag de vergaderingen kort houdt. Ik heb daar geen probleem mee, maar ik betreur dat men dit voorstel tot aanvulling van de agenda niet aanvaardt, zonder de minste motivering.

De voorzitter : Vraagt nog iemand het woord ? (*Neen*)

Het incident is gesloten.

ONTWERP VAN DECREET houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten – 930 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 6

Aangehouden stemmingen

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde zijn de aangehouden stemmingen over het amendement op artikel 3 en over artikel 3 van het ontwerp van decreet houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten.

De hoofdelijke stemming wordt gevraagd.

Aan de orde is de hoofdelijke stemming over amendement 8 van de heer De Smet, mevrouw Heeren en de heer Van der Poorten op artikel 3.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Voorzitter

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
43 leden hebben ja geantwoord ;
5 leden hebben zich onthouden ;
58 leden hebben neen geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
43 leden hebben ja geantwoord ;
5 leden hebben zich onthouden ;
59 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Librecht Julien
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Malderen Paul

Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vandenbroeke Chris
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Sols Guy
Suykens Lucien
Timmermans Jacques
Tobback Bruno

Voorzitter

Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Roo Johan
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Vanleenhove Gilbert

Het amendement is niet aangenomen.

Geen opmerkingen ? (*Neen*)

Dan is artikel 3 aangenomen.

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende de ondersteuning van stadsvernieuwingsprojecten.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in artikel 39 van de Grondwet :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 106 leden hebben ja geantwoord.

Ziehier het resultaat voor wat betreft de aangelegenheden bedoeld in de artikelen 127 tot 129 van de Grondwet :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 107 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Baeke Anne-Marie
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Boutsen Mathieu
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gryze Niki
 De Gucht Karel
 De Lobel Hilde
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Gatz Sven
 Geraerts Jean
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan

Voorzitter

Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp

van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS – 938 (2001-2002) – Nrs. 1 tot 3

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet houdende goedkeuring van het samenwerkingsakkoord tussen de Staat, het Vlaamse Gewest, het Waals Gewest en het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest met betrekking tot het meerjareninvesteringsplan voor 2001-2012 van de NMBS.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

106 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 58 leden hebben ja geantwoord ;
 5 leden hebben zich onthouden ;
 43 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine

Voorzitter

Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos

De Reuse Herman
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Loones Jan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Vandenbroeke Chris
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Roo Johan
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Vanleenhove Gilbert

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

ONTWERP VAN DECREET tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1

– 979 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het ontwerp van decreet tot bekrachtiging van het besluit van de Vlaamse regering van 23 november 2001 tot bepaling van de ontwikkelingsdoelen voor het buitengewoon basisonderwijs type 1.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Zie hier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
82 leden hebben ja geantwoord ;
26 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Boutsen Mathieu
Bril Louis
Browaeyns Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gryze Niki
De Gucht Karel
De Lobel Hilde
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Reuse Herman
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Dewinter Filip

Dillen Marijke
Gatz Sven
Geraerts Jean
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Huybrechts Pieter
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Lauwers Herman
Librecht Julien
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Moreau André
Peeters Leo
Penris Jan
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Schepens Cis
Sols Guy
Stassen Jos
Strackx Felix
Suykens Lucien
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
van den Abeelen Marc
Van den Eynde Marleen
Van Den Heuvel Ria
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Nieuwerkerke André
Van Overmeire Karim
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert

Voorzitter

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Heeren Veerle
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het ontwerp van decreet aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

VOORSTEL VAN DECREET van de heer Gilbert Van Baelen, mevrouw Hilde Claes en de heren Ludo Sannen, Johan Sauwens en Eddy Schuermans houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen, het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg – 958 (2001-2002) – Nrs. 1 en 2

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over het voorstel van decreet van de heer Van Baelen, mevrouw Claes en de heren Sannen, Sauwens en Schuermans houdende wijziging van het decreet van 13 juli 1994 betreffende de Vlaamse investeringsmaatschappijen,

het Limburgfonds en de permanente werkgroep Limburg.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

107 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 107 leden hebben ja geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Baeke Anne-Marie
 Becq Sonja
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Boutsen Mathieu
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gryze Niki
 De Gucht Karel
 De Lobel Hilde
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Geraerts Jean
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle

Voorzitter

Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goeij Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwerkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne

Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement het voorstel van decreet eenparig aan. Het zal aan de Vlaamse regering ter bekrachtiging worden overgezonden.

MOTIE VAN AANBEVELING van mevrouw Isabel Vertriest en de heren Patrick Lachaert, Jacky Maes en Jos Bex tot besluit van het op 27 februari 2002 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de toestand van het milieu in Vlaanderen volgens recente milieurapporten – 1082 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de motie van aanbeveling van mevrouw Vertriest en de heren Lachaert, Maes en Bex tot besluit van het op 27 februari 2002 in plenaire vergadering gehouden actualiteitsdebat over de toestand van het milieu in Vlaanderen volgens recente milieurapporten.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 61 leden hebben ja geantwoord ;
 5 leden hebben zich onthouden ;
 42 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel

Voorzitter

Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis

Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

NEEN hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Lalloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Roo Johan
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Vanleenhove Gilbert

Voorzitter

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marleen Van den Eynde en de heren Jean Geraerts en Jan Penris tot besluit van de op 26 februari 2002 door de heer Jan Loones in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het waterpeilbeheer in Vlaanderen en de samenwerking terzake tussen Vlaanderen, Wallonië en Nederland – 1070 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Van den Eynde en de heren Geraerts en Penris tot besluit van de op 26 februari 2002 door de heer Loones in commissie gehouden interpellatie tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het waterpeilbeheer in Vlaanderen en de samenwerking terzake tussen Vlaanderen, Wallonië en Nederland.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 19 leden hebben ja geantwoord ;
 7 leden hebben zich onthouden ;
 82 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde

De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel

Voorzitter

Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Loones Jan
 Van Dijck Kris
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Julien Librecht en Pieter Huybrechts en mevrouw Marijke Dillen tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Julien Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over onderwijsprojecten voor alleenstaande minderjarige asielzoekers – 1074 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Librecht en Huybrechts en mevrouw Dillen tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Librecht in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming, over onderwijsprojecten voor alleenstaande minderjarige asielzoekers.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 19 leden hebben ja geantwoord ;
 4 leden hebben zich onthouden ;
 86 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Penris Jan
 Strackx Felix

Voorzitter

Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gatz Sven
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc

Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Vanleenhove Gilbert

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Roland Van Goethem, Herman De Reuse, Mathieu Boutsen en Felix Strackx tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Felix Strackx in commissie gehouden interpellatie tot de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de aanpassingen aan de belasting op inverteerstelling – 1075 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Van Goethem, De Reuse, Boutsen en Strackx tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Strackx in commissie gehouden interpellatie tot de heer Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening, over de aanpassingen aan de belasting op inverteerstelling.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;

19 leden hebben ja geantwoord ;

4 leden hebben zich onthouden ;

85 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Miel

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schepens Cis
Schuermans Eddy

Voorzitter

Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Vanleenhove Gilbert

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Eddy Schuermans, Carl Decaluwe en Ludwig Caluwé, mevrouw Wivina Demeester-De Meyer en de heren Jan Verfaillie en Paul Van Malderen tot besluit van de op 26 februari 2002 door de heer Eddy Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het negeren van rolstoelgebruikers door De Lijn
 – 1076 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Schuermans, Decaluwe en Caluwé, mevrouw Demeester-De Meyer en de heren Verfaillie en Van Malderen tot besluit van de op 26 februari 2002 door de heer Schuermans in commissie gehouden interpellatie tot de heer Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, over het negeren van rolstoelgebruikers door De Lijn.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 43 leden hebben ja geantwoord ;
 8 leden hebben zich onthouden ;
 58 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Boutsen Mathieu
 Caluwé Ludwig
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde

Voorzitter

De Meyer Jos
 De Reuse Herman
 De Smet Bart
 Decaluwe Carl
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Heeren Veerle
 Huybrechts Pieter
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Librecht Julien
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goeij Trees
 Penris Jan
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Strackx Felix
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van den Eynde Marleen
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Overmeire Karim
 Van Rompuy Eric
 Verfaillie Jan
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyns Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann

De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Roo Johan
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Loones Jan
 Van Dijck Kris
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert

Voorzitter

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Marijke Dillen, mevrouw Niki De Gryze en de heer Felix Strackx tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Felix Strackx in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de campagne rond eetstoornissen bij jongeren
– 1079 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Dillen, mevrouw De Gryze en de heer Strackx tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Strackx in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de campagne rond eetstoornissen bij jongeren.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
19 leden hebben ja geantwoord ;
3 leden hebben zich onthouden ;
87 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Penris Jan

Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Verougstraete Christian
Verrijken Miel

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Caluwé Ludwig
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gardeyn-Debever Gisèle
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc

Voorzitter

Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwerkerke André
 Van Rompuy Eric
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 De Maght-Aelbrecht Anny
 Vanleenhove Gilbert

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Sonja Becq, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Trees Merckx-Van Goey, de heer Jan Van Duppen en mevrouw Ria Van Den Heuvel tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Riet Van Cleuvenbergen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de opvang van illegale minderjarigen in Vlaanderen
 – 1080 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw Becq, mevrouw van Kessel en mevrouw Merckx, de heer Van Duppen en mevrouw Van Den Heuvel tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Van Cleuvenbergen in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de opvang van illegale minderjarigen in Vlaanderen.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 89 leden hebben ja geantwoord ;
 21 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann

Voorzitter

De Meyer Jos
De Ridder Peter
De Roo Johan
De Schepper Claudine
De Smet Bart
Decaluwe Carl
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gardeyn-Debever Gisèle
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Heeren Veerle
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Kindermans Gerald
Lachaert Patrick
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Lauwers Herman
Logist Marcel
Loones Jan
Maes Jacky
Mahassine Chokri
Malcorps Johan
Martens Luc
Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Moreau André
Peeters Leo
Platteau Stefaan
Ramon Frans
Roegiers Jan
Sannen Ludo
Sarens Freddy
Schepens Cis
Schuermans Eddy
Sols Guy
Stassen Jos
Suykens Lucien
Timmermans Jacques
Tobback Bruno
Van Aperen Jul
Van Baelen Gilbert
Van Cleuvenbergen Riet
van den Abeelen Marc
Van den Brande Luc

Van Den Heuvel Ria
Van der Poorten Mark
Van Dijck Kris
Van Duppen Jan
Van Eyken Christian
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwkerke André
Van Rompuy Eric
Van Vaerenbergh Etienne
Vandenbossche Dany
Vandenbroeke Chris
Verfaillie Jan
Vermeiren Francis
Vermeulen Jo
Vertriest Isabel
Voorhamme Robert
Weyts Johan

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
Becq Sonja
Boutsen Mathieu
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Reuse Herman
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Huybrechts Pieter
Librecht Julien
Penris Jan
Strackx Felix
Van den Eynde Marleen
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Vanleenhove Gilbert
Verougstraete Christian
Verrijken Miel

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Sonja Becq, mevrouw Riet Van Cleuvenbergen, mevrouw Ingrid van Kessel en mevrouw Trees Merckx-Van Goey tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Sonja Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de problematiek van de wachtlijsten voor personen met een handicap – 1081 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw Becq, mevrouw Van Cleuvenbergen, mevrouw van Kessel en mevrouw Merckx tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de problematiek van de wachtlijsten voor personen met een handicap.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

109 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
42 leden hebben ja geantwoord ;
8 leden hebben zich onthouden ;
59 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
Boutsen Mathieu
Caluwé Ludwig
De Gryze Niki
De Lobel Hilde
De Meyer Jos
De Reuse Herman
De Smet Bart
Dewinter Filip
Dillen Marijke
Geraerts Jean
Heeren Veerle
Huybrechts Pieter
Kindermans Gerald
Laloo Boudewijn
Laurys Jan
Librecht Julien
Martens Luc

Matthijs Erik
Merckx-Van Goey Trees
Penris Jan
Sarens Freddy
Schuermans Eddy
Strackx Felix
Van Cleuvenbergen Riet
Van den Brande Luc
Van den Eynde Marleen
Van der Poorten Mark
Van Eyken Christian
Van Goethem Roland
Van Hauthem Joris
Van Hecke Mieke
van Kessel Ingrid
Van Looy Jef
Van Malderen Paul
Van Nieuwenhuysen Luk
Van Overmeire Karim
Van Rompuy Eric
Verfaillie Jan
Verougstraete Christian
Verrijken Miel
Weyts Johan

NEEN hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
Bex Jos
Bogaert André-Emiel
Bossuyt Gilbert
Bril Louis
Browaeyts Jozef
Ceysens Patricia
Claes Hilde
Cordeel Marc
De Cock Dirk
De Cock Frans
De Gucht Karel
De Loor Herman
De Martelaer Ann
De Ridder Peter
De Schepper Claudine
Declercq Veerle
Demeulenaere Julien
Denys André
Devolder Jacques
Gatz Sven
Geysels Jos
Glorieux Eloi
Guns Dominique
Gysbrechts Peter
Hermans Margriet
Holemans Dirk
Hostekint Patrick
Keulen Marino
Lachaert Patrick

Voorzitter

Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van Den Heuvel Ria
 Van Duppen Jan
 Van Nieuwerkerke André
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Roo Johan
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Loones Jan
 Van Dijck Kris
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert

Dientengevolge neemt het parlement de motie niet aan.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van mevrouw Ann De Martelaer en de heren Koen Helsen, Jan Roegiers en Jan Van Duppen tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Sonja Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de problematiek van de wachtlijsten voor personen met een handicap
 – 1083 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van mevrouw De Martelaer en de heren Helsen, Roegiers en Van Duppen tot besluit van de op 28 februari 2002 door mevrouw Becq in commissie gehouden interpellatie tot mevrouw Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, over de problematiek van de wachtlijsten voor personen met een handicap.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

110 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 83 leden hebben ja geantwoord ;
 24 leden hebben zich onthouden ;
 3 leden hebben neen geantwoord.

JA hebben geantwoord :

Aers Wilfried
 Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Boutsen Mathieu
 Bril Louis
 Browaeyts Jozef
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gryze Niki

Voorzitter

De Gucht Karel
 De Lobel Hilde
 De Loor Herman
 De Martelaer Ann
 De Reuse Herman
 De Ridder Peter
 De Schepper Claudine
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Gatz Sven
 Geraerts Jean
 Geysels Jos
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Huybrechts Pieter
 Keulen Marino
 Lachaert Patrick
 Lauwers Herman
 Librecht Julien
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Moreau André
 Peeters Leo
 Penris Jan
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Schepens Cis
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Strackx Felix
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 van den Abeelen Marc
 Van den Eynde Marleen
 Van Den Heuvel Ria
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Goethem Roland

Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk
 Van Nieuwkerke André
 Van Overmeire Karim
 Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Wymeersch Frans

NEEN hebben geantwoord :

Heeren Veerle
 Laurys Jan
 Matthijs Erik

Zich ONTHOUDEN hebben :

Becq Sonja
 Caluwé Ludwig
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Meyer Jos
 De Roo Johan
 De Smet Bart
 Kindermans Gerald
 Laloo Boudewijn
 Martens Luc
 Merckx-Van Goey Trees
 Sarens Freddy
 Schuermans Eddy
 Van Cleuvenbergen Riet
 Van den Brande Luc
 Van der Poorten Mark
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Rompuy Eric
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Weyts Johan

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

MET REDENEN OMKLEDE MOTIE van de heren Jan Laurys, Jacques Laverge en Robert Voorhamme, mevrouw Veerle Declercq en de heer André-Emiel Bogaert tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Jan Laurys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de uitwerking van de lokale werk-winkels
– 1084 (2001-2002) – Nr. 1

Hoofdelijke stemming

De voorzitter : Dames en heren, aan de orde is de hoofdelijke stemming over de met redenen omklede motie van de heren Laurys, Laverge en Voorhamme, mevrouw Declercq en de heer Bogaert tot besluit van de op 28 februari 2002 door de heer Laurys in commissie gehouden interpellatie tot de heer Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, over de uitwerking van de lokale werk-winkels.

Begin van de stemming.

Heeft iedereen gestemd ? (*Ja*)

Einde van de stemverrichtingen.

Ziehier het resultaat :

108 leden hebben aan de stemming deelgenomen ;
 87 leden hebben ja geantwoord ;
 21 leden hebben zich onthouden.

JA hebben geantwoord :

Baeke Anne-Marie
 Bex Jos
 Bogaert André-Emiel
 Bossuyt Gilbert
 Bril Louis
 Browaeyns Jozef
 Caluwé Ludwig
 Ceysens Patricia
 Claes Hilde
 Cordeel Marc
 De Cock Dirk
 De Cock Frans
 De Gucht Karel
 De Loor Herman
 De Maght-Aelbrecht Anny
 De Martelaer Ann
 De Meyer Jos
 De Ridder Peter
 De Roo Johan
 De Schepper Claudine

De Smet Bart
 Declercq Veerle
 Demeulenaere Julien
 Denys André
 Devolder Jacques
 Gardeyn-Debever Gisèle
 Glorieux Eloi
 Guns Dominique
 Gysbrechts Peter
 Heeren Veerle
 Hermans Margriet
 Holemans Dirk
 Hostekint Patrick
 Keulen Marino
 Kindermans Gerald
 Lachaert Patrick
 Laloo Boudewijn
 Laurys Jan
 Lauwers Herman
 Logist Marcel
 Loones Jan
 Maes Jacky
 Mahassine Chokri
 Malcorps Johan
 Martens Luc
 Matthijs Erik
 Merckx-Van Goey Trees
 Moreau André
 Peeters Leo
 Platteau Stefaan
 Ramon Frans
 Roegiers Jan
 Sannen Ludo
 Sarens Freddy
 Schepens Cis
 Schuermans Eddy
 Sols Guy
 Stassen Jos
 Suykens Lucien
 Timmermans Jacques
 Tobback Bruno
 Van Aperen Jul
 Van Baelen Gilbert
 Van Cleuvenbergen Riet
 van den Abeelen Marc
 Van den Brande Luc
 Van Den Heuvel Ria
 Van der Poorten Mark
 Van Dijck Kris
 Van Duppen Jan
 Van Eyken Christian
 Van Hecke Mieke
 van Kessel Ingrid
 Van Looy Jef
 Van Malderen Paul
 Van Nieuwkerke André
 Van Rompuy Eric

Voorzitter

Van Vaerenbergh Etienne
 Vandenbossche Dany
 Vandenbroeke Chris
 Vanleenhove Gilbert
 Verfaillie Jan
 Vermeiren Francis
 Vermeulen Jo
 Vertriest Isabel
 Voorhamme Robert
 Weyts Johan

Van Overmeire Karim
 Verougstraete Christian
 Verrijken Miel
 Wymeersch Frans

Dientengevolge neemt het parlement de motie aan. Ze zal aan de Vlaamse regering worden overgezonden.

Zich ONTHOUDEN hebben :

Aers Wilfried
 Becq Sonja
 Boutsen Mathieu
 De Gryze Niki
 De Lobel Hilde
 De Reuse Herman
 Dewinter Filip
 Dillen Marijke
 Geraerts Jean
 Huybrechts Pieter
 Librecht Julien
 Penris Jan
 Strackx Felix
 Van den Eynde Marleen
 Van Goethem Roland
 Van Hauthem Joris
 Van Nieuwenhuysen Luk

REGELING VAN DE WERKZAAMHEDEN

De voorzitter : Dames en heren, hiermede zijn wij aan het einde gekomen van onze werkzaamheden voor vandaag.

Wij komen opnieuw bijeen op woensdag 20 maart 2002 om 10 uur en 14 uur.

Geen bezwaar ? (*Instemming*)

De vergadering is gesloten.

– *De vergadering wordt gesloten om 19.27 uur.*